

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_232202

UNIVERSAL
LIBRARY

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد میں سائنس فیض اقبال محمدت و سپاس مالک الملک

کہ اشخاص شہری را با وصف اتحاد و مہمیت افراد و اشترک مواد و

پہنچدین سوز و سواری و انحاء متکثرہ حسن و وجود خلق و

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ و پس از تقدیم قواعد آلات

مختصہ گام انا نصح العرب و بمضمون لا اخصد ثناء علیک

و علی نفسک ربنا بیعہ ہو کہ چون محضر نوشتش و

برداشت

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

إِلَى مَنْ رَأَى إِلَيْهِ أَمَّا بَعْدُ فَيَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَقُولَ فِيهِ نَفْسًا

بِجَلِيلِ الرَّحْمَنِ ابْنِ چوهری ممتاز احمد بن چوهری

مُفَرَّاحِ لَوْ تَعَلَّقَهُ وَارْتَعَلَهُ بَرُّى پُرگنه ردولی ضلع نواب گنج باه

لَهُ دَرَجَةٌ كَرِهْتُمُ إِلَيْهِ بِالْخَيْرِ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرُشْمِ رَا ب

وَضَاطٌ بِإِيقَانٍ وَتَشْرُوحُ حَتَّى أَبْنُو أَبَدُ بُو دُكُ وَنَعِضُ مَدَت

بِخَافَتِ فَاظَمِ اَزْمُوطِ عَقِيدَتِ وَاوَاتِ بَا بَرِّكَانِ بُو سِيلَهُ خِلَاصُ

حَسَنِ كَمَا نَشِءُ كَمَا فَوْطُ شَرِيفِ مَوْلَانِ حَضْرَتِ شَاهِ عَبْدِ قُدُسِ

كُنْكَوهِى اسْتَبْرَأَ رَا بَرِّمُ الْمَشْهُورِ بِنُورِ الْعِيُونِ بِرِ دَسْتِكِ

نُحُوتِ الْوَالِدِينَ نَاصِرِ مَنَاجِزِ مَنَاجِزِ مَنَاجِزِ مَنَاجِزِ

كَيْفِيَاتِ الذَّاتِيَةِ حَضْرَتِ مَخْدُومِ شَاهِ اَحْمَدِ عَبْدِ اَحْمَدِ رَدُولِى

قُدُسِ اَللّهُ رَوْحُهُ طَبِيعُ كُنَانِيْدِهِ شَهَادَةُ اَرْحَمُ مَنَافِعُ تَاهُ

اَيَّدُ كَرْدُ دَلَا جَرَمِ هَرِ قَدَرِ كَرْدُ اَزْدُ سَنَدِ

صِفَاتِ وَقْدُودِ وَاَصْلَانِ كَشَفِ

وَرَامِدِهِ بَعْدَ حَيْجِ اَنْ بِي كَمُ وَاكَا

وَزِيَادَتِ وَخَفْصَانِ بِوَجْهِهِ لَاعِلِ

يَدِ تَسْمَاتِ نَمِ نَازِيُو طَبِيعِ پُوشَا اَمَامِ

کلیل الافنام شوم وی سبحانه جلالت نماوه بذریعہ این حسن نیست و صفائی یکتا
 سرج لیل البضاعت ازین انفس متبرکه بزرگان دین که بسلسله وارادت اخبر
 شیخ فخر الملت و الدین حضرت شاه شیخ فخر الدین بقاه الله الی یوم الدین که از کمال خلایق
 حضرت شاه محمد مسیح صاننا الله الی یوم الدین بمرتبه خاتم الانبیاء البعث فی السموات
 و الارضین مشرف شده ام فتوح دنیا و آخرت از زانی فرماید بحق محمد و آل الامجاد بن
 بندگی سلیقه کثیرین خلیفه عظیم الادراک و مسم الاخلاق ان می آید و می آید
 انبای مولوی عبد الواسع نقوی مداری سیدین پور می که از فقدان استعداد
 ستر نجیب است فرورده که زینیا پیش از فضل و کمال بر نمی آید و محض امتثال
 لامر العالی اعنی اخوت مآب المدح بکل لسان و المحبوب فی کل جنان و الشرف
 الاشل جری تعظیم و التحیل جناب خلیل
 جمله همان اتفاق تالیف خطا
 هنر و شمن
 در طلعت تواری
 لکن لا مرفوق لا و
 از گردش سپهری

و الی المستمعان بهر چند درین عهد
 شایسته فضل غیر داری و نور ادب
 ان و گردون مزنی جبرسون
 حایل جز اشک شفق گون
 کدام جا بل لیم که در غروب و صبح

جام کام از رخ فتوح مالا مال مدار و چنانکه این لنگ بصری گفت زمان قد تنفوع للفضل

یسود کل ذی حق جھول بالجملة تاریخ طبع ملفوظ ہذا زیب تسلیم نماید

چو فارغ شد فریاد از نقل ملفوظ

برای سال تاریخش کربست

سر و ش آواز در گوشش رسانید

کرامات و سلیتے حقیت

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

التماس از جانب مطبع

بفضلہ تعالیٰ و تشیکد این کتاب عجوبہ روزگار از جناب چودھری خلیل احمد ششم

خلیل الرحمن صاحب تعلقہ وارتعلقہ بری پرگنہ رولی ضلع نواب گنج بازار

دستیاب گردیدہ: انخرنود و التستہ بکمال جد و جہد بندہ بمقدار حقیر محمد وزیر

مالک مہتمم مطبع گلزار احمدی معاً طبع کنائیدن آغاز کرد پس امید از اہالیان مطبع

و تاجران کہ تبین دارد کہ بلا اجازت جناب چودھری صاحب مدوح قصد طبع نمایند

فقط بر رسولان بلاغ باشد و پس

میں در مالک مطبعہ گلزار احمدی

لکھنؤ واقع البری در وازا

۱۲۹۵

۱۲۹۵

شجره مبارکه حضرت خاندان اچشتیه بزرگوار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي نور فؤاد العارفين بانوار الذات والبقى وجود العائنين بانوار الصفا
والجلى على عبون المتبصرين انوار العجليات واظهر في بطون المحققين اسرار الخفيات و
زين في وجه المحبين المحبوبين بضياء الجمال ولين قلب المشتاقين بضياء الوصال والصلوة

والله لا مولى الا على ربه كاشف اسرار هادي الامم ولا يراد محمد وآله واصحابه لانبياء الامم

صلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واصحابه اجمعين اهل

بحر ممتد رازيانيك شجر المشايخ حضرت شاه القفا محمد سلمه الله تعالى بانور ابد الهى

بحر ممتد رازيانيك شجر المشايخ حضرت شاه رولش احمد قدس سره بانور ابد الهى

بحر ممتد رازيانيك حضرت شاه علي احمد قدس سره بانور ابد الهى رازيانيك حضرت

شاه فقير احمد قدس سره بانور ابد الهى بحر ممتد رازيانيك شجر المشايخ محمد ومي قبله

حاجي الميرزا سيدى ومولاي حضرت شجر جمالي احمد مان قدس سره بانور ابد الهى

بحر ممتد رازيانيك شجر المشايخ محمد ومي قبله كاهي حضرت شاه پيرساوان قدس سره بانور ابد

اهل بحر ممتد رازيانيك شجر المشايخ حضرت محمد اشرف عرف پير جمالي قدس سره بانور ابد

اهل بحر ممتد رازيانيك شجر المشايخ حضرت محمد عرف شين ابي قدس سره بانور ابد اهل بحر

راز يانيك شجر المشايخ حضرت محمد سليم قدس سره بانور ابد اهل بحر ممتد رازيانيك شجر المشايخ

حضرت شیخ حمید قطب الدین قدس سره باتوداشت الهی بحر مزار
نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ حاجی قطب الدین قدس سره باتوداشت
الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ پیرا و لیاقدس سره باتوداشت
الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ مدنی و لیاقدس سره باتوداشت
الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ محمد بن عارف احمد قدس
سره باتوداشت الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ قمار احمد
بن حضرت شیخ احمد عبدالحی قدس سره باتوداشت الهی بحر مزار نیازیکه
شیخ المشایخ شیخ العالم دشتکیر میکان حضرت شیخ احمد عبدالحی قدس سره
سره باتوداشت الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ جلال الحی
والدین پانی پتی قدس سره باتوداشت الهی بحر مزار نیازیکه شیخ المشایخ
حضرت خواجه شمس الدین ترک صاب و لایت پانی پتی قدس سره باتوداشت الهی
بحر مزار و نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ محمد بن علاء الدین علی احمد صاب قدس سره باتوداشت الهی
بحر مزار و نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ فرید الدین گنج قدس سره باتوداشت الهی بحر مزار نیازیکه
شیخ المشایخ حضرت شیخ جبه و الحی والدین مختار کلی اوسی قدس سره باتوداشت الهی بحر مزار نیازیکه
شیخ المشایخ حضرت خواجه معین الحی والدین حسن بن محمدی قدس سره باتوداشت

الرضى بحرمته راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت خواجہ ہارونی قدس سرہ اشرافہ باتوداشت الہی
 بحر راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت خواجہ شریف رحیمی قدس سرہ باتوداشت الہی بحر راز نياز
 شيخ المشايخ حضرت انطب النیر موددی قدس سرہ باتوداشت الہی بحر راز نياز نيك شيخ المشايخ
 حضرت خواجہ ناصر الدین ابنی یوسف حسینی قدس سرہ
 سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت شہنشاہ
 ابو محمد حسینی قدس سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ
 حضرت خواجہ احمد حسینی قدس سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز
 شيخ المشايخ حضرت خواجہ ابی سحاق حسینی قدس سرہ باتوداشت الہی
 بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت خواجہ ممشاد غودینور قدس سرہ
 باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت خواجہ میرزا
 قدس سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت
 حدیثہ المریغی قدس سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت
 ابراہیم ابن آدم بنی قدس سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت
 خواجہ فضیل بن عیاض قدس سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت
 خواجہ عبد الواحد بن قدس سرہ باتوداشت الہی بحر منہ راز نياز نيك شيخ المشايخ حضرت

خواجه نصیر قلی سوره بانوداشت ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه شیخ المشایخ شاه
مردان شیر یزدان اسد الله الغار المقصود و المطلب کل طالب امیر المؤمنین
علی ابن ابی طالب که الله وجه بانوداشت ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه
نیل المرسلین خانم التینین شفیع المذنبین سید اللوین جی الحسن و الحسین
خواجه عالم احمد یحیی محمد مصطفی صلی الله علیه و علی آله و صحبه ائمه سلیمین بانوداشت

بر کراوی با حینت النادی | هرمان با صمدی شجره حشمت

شجره مبرکه حضرت خاندان قادریه

قل من الله اسرارهم

بسم الله الرحمن الرحيم

ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه شیخ المشایخ حضرت شاه قلی قدس
سوره بانوداشت ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه شیخ المشایخ حضرت شاه
شاه زمان قدس سوره بانوداشت ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه شیخ المشایخ
حضرت پیر کبار قدس سوره بانوداشت ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه شیخ المشایخ حضرت پیر کبار
قادر الحسین قدس سوره بانوداشت ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه حضرت
محمد شریف ناری قدس سوره بانوداشت ایله ییغین ییغین راز نیاز کیه

رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ اِيْمَانِ اِهْمِي رَا مُرِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ اَبُو سَعِيْدِ اِيْحْسَتِي قَدَسِ سِرَّةِ
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ نِظَامِ الدِّيْنِ بَلْخِي
 قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ جَلَالِ الدِّيْنِ
 تَمَاسِيْرِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه وَطَبِطَا لَمْ
 حَضْرَتُ شَيْخِ عَبْدِ الْقُدُّوْسِ گَنگُوْهِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي
 بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ دُرَاشِ قَاسِمِ اَوْدَهِي قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ بُدْهَنْ بَهْرَايِي قَدَسِ سِرَّةِ
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ سَيِّدِ اَجْمَلِ قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ سَيِّدِ جَلَالِ الدِّيْنِ بَحَارِي قَدَسِ سِرَّةِ
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ مُحَمَّدِ عَبْدِ الْغَيْثِ قَدَسِ
 سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ شَمْسِ الدِّيْنِ عُبَيْدِ
 قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ اَلْمُكَارِمِ
 قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ قُطْبِ اَزْمِي اَبُو
 الْغَيْثِ بِنِ جَبِيْلِ قَدَسِ سِرَّةِ بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زَنْبِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ

شمس المدين علي ابن ابي طالب قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ
 شمس الدين علي الحد قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك قطب الاقطاب حضرت شيخ
 عبد القادر جيلاني قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ الوسيد المحدث قدس
 سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ ابو الحسن علي الهكاري
 قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ ابو الفخر طوسي قدس سره
 بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ ابو الفضل عبد الواحد بن عبد العزيز
 اليميني قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ ابو الحسن الكاشي قدس سره بائوداشت الهي
 بحر متراذنيازيك حضرت ابو القاسم اخلاص قدس بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ
 سري مقطبي قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ
 حضرت معروف كرخي قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت
 شيخ داود طائي قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ
 قدس سره بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك حضرت شيخ الوسيد حسن بصر قدس سره بائوداشت
 الهي بحر متراذنيازيك اسد الله الميرزا الميرزا الميرزا علي رضا
 عنه بائوداشت الهي بحر متراذنيازيك شيخ الكزويني ابو القاسم سيد المرسلين الامام
 عليه السلام محمد صلى الله عليه وآله وسلم بائوداشت الهي بحر

در بیان حقایق و اسرار الهیه و معانی و رموز و اشارات و کلمات و حقایق و اسرار الهیه و معانی و رموز و اشارات و کلمات

طبع گلزار احمدی و منبع شکر گلزار احمدی

مؤلف و مترجم: سید محمد علی احمد گلزار

مروان خدا را نباشند | لیکن ز خدا جدا نباشند

شجره دیگر پیران چشت اهل بهشت فضلون الله علیهم

هرگز ارجا و یر باید چشت الما و کوششت
هر زمان با صدق خواند شجره پیران چشت

الحق المحممة رازناز نيك حضرت شاه و ملا احمد صابرين نخله الحق محممة رازناز نيك

حضرت شاه غوث احمد بن محمد بن اسماعیل بن محمد رازنایزید مد ظله العالی حضرت شاه بخش احمد بن محمد بن

الحی میخیزد از نیاز یک دستیار و سرالحدیقاقت الهی میخیزد از نیاز یک دستیار

شاه نور محمد بن ابی القاسم شاه شمس الدین شاه

اولياي قدس را في بحر رازي از اين حضر شرح نشاء كه الله حب اولياييه الهى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

محرمه و انبیا و علیکم صلی اللہ علیہ وسلم شاہ بد کدای ولیا قدس سرہ الہی محرمه و انبیا و علیکم

خضر بن النضر شاه كبري احمد بن محمد بن علي بن الحسين بن ابي طالب

شاه حسین جامی طبیب بن مجاہد و لیاقدار الہی بحضرت ازبازایام حضرت جامی

شیخ قلوب بن حبشی قدس سره العالی بحضرت رازیاریکه مقبر شیخ سید بن حبشی

فَدَسَّكَ اللهُ بِحُرْمَةِ رَأْسِيَاكَ خَصْرَ شَيْخٍ بَدَا فِيهِ خِلَافٌ حَسْبُ قَدَرِ اللهِ فِي كُلِّ شَيْءٍ

از نیا زید حضور محمد غار حشی قدس سره اعی برادران نیا زید حضور محمد غار حشی

حمید به نهایت و شنای بی نهایت مرا که را که ملک وجود از کتم فقر و در محرابی
 ایجاد از عالم امر که عبارت از کائنات می شود است از جوایز ارواح و اجسام نامحسوس و
 نامتناهی بوجود آورده و هر یک موجودی را بر امور مصالح او حکم افکند پس در انما
 خلقناکم عبثا و منما حی که مراد از است در آورده و هر یک گروهی را مقصود
 او در راه او که حال و جهاد که کل جنبه ایمانی و غیر حجت و چنانچه منبر
 قطب الاقطاب و الاشیخ الشیخ حضرت شیخ نظام الدین قدس سره و حد از
 زبان و بار گوشتنا خودی فرموده و صریح هر قوم است ای دینی و کلمه گما
 خسر زمان که برگزیده آن قطب جهان بود و عصره دوم را در آن عالم علم
 گردانید و با تمام رسانید صریح من قبله راست کردم برست کج کلام
 و مرزوی را که وجود انسان را بر حکم لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
 بر تخت خلافت تبقیع لِيَجْعَلَ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً رسانیده و طعانی بن

بطاوع آفتاب عنایت و بطور انوار هدایت افسن شرح الله صدره للاضلاع

فموسى على نور ميزان من ان ظلمات نفس الامارة بالنور بعين الله

منور و معرود انید و منعمی را که طوبی روح بندگان را از تیراجسام و بجا و بام گذر

سید و شناسا و آشنای خود میگردد و مر با و شاهی را که قلب بقرابان حضرت عز

خویش اجلت گردانیده و محبت الله بجا و ب لا اله تصفیة و او نفی غیر از ان کرد

و در ممالک توحید لا اله الله از تغلب لشکر نفس با غی و تسلط جنود شیطان طاعی

و در حصن امن و امان بر پا ید و شهود لکن موجود لا اله الله است بنشان و منزل

فی مقعد صدق عند ملک مقتدر تکلم او تا ایشان از رقم و وی که ان

عالم خیر و شر و نور و ظلمت ایمان کفر است این گشتند آنچه عده به فر و ابودنقد و قوت

ایشان شد بیست و یکدان را و عده گرفت و ابودنقد و قوت و یک ماران قدیم انجام بود

و در و بسیار و آفرین بسیار و سرور ویرا که قافله سالاران قوافل انبیاء است و شاعری

را که زیور شریعت او و همه جن النسل بسیار است و مساکلی را که نهج سلوک و ما

نراغ البصر و ما طغی است و مصوفی را که مقام او قباب قوسین ادا دانی

ست چنانچه از زبان و در بار گوشتن و رسول صلی الله علیه و سلم میفرماید که

اذا من دونه تحت الوی القیامة لا یخفی فی آدم و آدمیان و عالم و عالمیان و

چترنیم اویندو جن۔ بلکہ ازواندو بدواندو مشرفی را کہ حضرت جبل جلالہ و عم نوالہ چتر

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ راجز نجال محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم زيب جمال وزینت

کمال نبیاد و مرجهان پناهی که ختم رسول الله صلی الله علیه و سلم خطاب دوست و انا

نَبِيُّ السَّيْفِ طَلَعَ أَفْتَابُ دَوْلَتِ اَوْسْتِ وَ اَزْ مَشْرِقِ تا بِهْ مَغْرِبِ مَلَكِ اَسْتِ اَوْتِ

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَزَّ وَنَتَلَّى بِالْأَرْضِ فَلَوْ بَتُ مَشَارِقُهَا وَمَغَارِبُهَا سَيَلَّغَ مُلْكُ

اَشَقُّ اَحَدَيْهِمَا ذُوِّي بِي مِنْهَا وَمَا لِي اَوْ اَكْرَهَ بِرَحْمَةِ لَا يَمْسُهُ اِلَّا الْمَطْهُرُونَ

وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ قَلْبُكَ مَكَارِ اِيْشَانِست اِنَّ اللّٰهَ يَحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِيْنَ كَيْفَ اِيْشَانِست اَلْزَيْنِ

احسن الحسنة و زيادة طمعا في الشياست علماء اقمي كانبيا بني اسرائيل و هاشيا و مرا حيا او كرمون

خلافت و نجوم برج ابریت یوه اندوگم شدگان تبه صلتا راه پداست می نموده اند که اصحابی

كَالْجُودِ يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ نَبِيُّكُمْ لَوِ امْنِ شَيْئًا نَسْتَضِيءُكَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ

اجمعين ولا يهينكم في حقير خاد من فقرائه. ومنفقرا جبار العبد

بن سماعيل بن عيسى بن ابي نعيم خاكر وب خانقاه قطب لاقطاب تاج الاوليا

مادامی الاصفیا سلطان العارفين برهان الواسلین حضرت شیخ العالم شیخ احمد

عبداللہ الحق دواؤں کی بہت قدر میں شدت رکھتا ہے۔ الغرض یہ کہ چون مدتی خود اور خانقاہ تبرک

روضہ مہملہ آنحضرت کرمۃ من بائیں الجنتہ وحلیقہ شرج الیقین وات الہجۃ بودا

بجایه است شایسته و ریاضات میدید بگذرستم و زار و زار ساختم و بگریستم و تشنگی خستم
و در ساختم چنانچه دایم معیت و مقام محبت بر آمد و بسبب جان از بوستان جن
بانو و بنحو و در زخم آمد و با دوست همراز و همساز بود و میخواست اخبار را بآن سرکش آورد
لکن سر بر زو خواستم تا بعضی از حقایق و دقائق عارفان این راه و مقامات و حقایق
و اصلان این درگاه بربان حال در محفظه مقال به بیان سپارم و در سلسله ساله
سلسله گردانم الگام جاوید وقت دل را متوجه بدان کرده که منافی حضرت
شیخ العالم رب ربکم و ائمه بن تقدم ساسم و برای قبولیت و افادت این سال
بدان وسالت آمم حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ بدو
چون حضرت شیخ العالم قس ل شمس و برسم فرمان یا ایها النبی جاهد
الکفار و المنافقین و قال النبی صلی الله علیه و سلم جاهدنا
من الجهاد الا صغر الی جهاد الکبیر و متابعت و موافقت رسول
حضرت صمدیت به تیغ خونخوار آید اعدا و قلوب طالبان احدیت و سالکان
صمدیت را در پشت خون نشاندی و در سبک یا ایها النفس لمطمئنة ارجعی الی
ربک راضیه قرضیه و آوردی و دمار از دیوار اغیار بر آوردی و جملان
و جوانیان را بطغرائی ملک لملوک قل هذ سبیل الله بصره انا

وَمِنْ أَشْجَعِ بَيْنَا وَاحِدِ وَأَشَدِّ صِدْقٍ بِطَرَفَةِ الْعَيْنِ مِثْرَ دَانِيَّةٍ وَجَبَّارِ
 سَوَامِي الْعَيْنِ مَبْطَرِ وَاحِدٍ زَهْمَتِ بَاطِنِ كَرِهَمَتِ أَوَّازِ مَلَكِ فَلَكِ بَرَكْدِ تَبَرُّقِ
 وَصَوِّهِ دِلَانِ رَاجِحِيَّاتِ الْقَلْبِ كَالشَّيْخِ الْمُحْجَنِّ وَثَمِينِثِ وَرِزَانِ وَاحِدِ بَرِ بَانِي
 وَعَاصِيَانِ قَتِ السَّلَكِ مَتَاوَعَتِ وَطُوقِ نِقَاوَتِ مُسَلَكِ مِكَرُومِي قَتِ
 سَوِيَّتِ صِدْقِ مَالِ مَالِ رَا از حضرت لازوال شارب لایزال بودی وارفع غیبت
 بغیرت جبار بر نیاروی و دمِ هَلِ مِنْ قَهْرٍ نِدِ سِرِّ زُومِ و از غایت شوق تشنگی
 ذوقِ بَرِ بَانِ سَبَاكِ اَوْ بَشَادَةُ شَمُورِ بَا طَرِ بَانِ مِثْنَوِيَّاتِ أَكْثَرِ اَوَقَاتِ مِیرِ
 مَقْنُومِي سِرِّ آن كُوْنَا فَلَ هَرُومِي یَكْرَمَانِ سِتِ و رَآ نَدَمِ كَافِرِ سِتِ اَمَا نَحْمَدُ

مبادا غاسق پیوسته باشد	و در اسلام بروی بسته باشد
حضور و بخشش می بود گام	که من غائب شدن طاقت ندارم

خوایم که تا از بعضی مناقب حضرت پیر و شکیبای شیخ و لایزال و دای
 عسیر که از حضرت عظیم خطاب کریم عبدالحق یافته و در متابعت سید الاولین
 و آخرین بکمال شرافت لاجرم او را عجب و در سوره گفته اند این را عبدالحق
 کمال کرده و متابعت پیر مثال یافته و هیچ هست در میدان جمال و مآخذه علم
 و در پیشگاه مقامی پست نمی آید و ما دام که در قصد حقیقی رفته و از بی کام و بی

در شود مقام بے نشان بگوشش بیهوش بے سمع آواز فاعلم ان لا اله
 الا الله الا انا بشیند و بدید بے بصرد کمال تجلی جلال و جمال حق زکریا
 و ازرقم غیر در گذشته و ببقا حق پیوسته تاشیند می شود که حضرت شیخ العالم
 پیر و تکیه حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس الله روحه چنان استغفر (الاحوال
 و احوال) می بودند که اگر کسی از قرابتی بیا از همسایه و یا آشنای پیش
 پیر و تکیه حضرت شیخ العالم قدس الله سره می آمدی بامی بودی حضرت
 شیخ العالم چون از عالم حق بعالم خلق می آمدند و چشم بسته باطن لطیف
 میکشوندی و نظر بر آنکس افتادی و می پرسید که تو کیستی و عرض داشتی که من
 فلان ام حضرت شیخ العالم باز پرسید که فلان کیست و عرض میداشت من فلان
 فلانم باز حضرت شیخ العالم پرسیدند که فلان کیست عرض میداشت که فلان فلان پسر فلان
 در میان سوال و جواب میگذاشتی تا چون حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه علوم میکردندی و می فرمود که فلان که فلان از ان ماست باز حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه در حال بیاطن استغراق میگذاشتند باز شیخ العالم
 قدس سره چون بیهوش بازمی آمدندی هم برانجه تا بهنگامی که پیش میبود حضرت
 شیخ العالم قدس سره کرات کرات می پرسیدی زهی حال زهی کمال که در راه

پیر خود حضرت سید الاولین والآخرین بحال رسیدہ و تحصیل مقامات

کما سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن عائشة رضي الله

في حال الاستغرافات من أنت ونقل أن رسول الله صلى الله عليه وسلم سألها ما من

ولم يقدر بالفرق بين التذكير والتانيث بغلبة الحال نقا

رضي الله عنها انا عائشة فقال رسول الله من عائشة فقالت انا بنت

فقال رسول الله من ابو بكر فقالت ابو بكر بن قحافة فقال رسول الله

من قحافة فهربت عائشة رضي الله عنها من بين يدي رسول الله

عليه وسلم وقالت عائشة رضي الله عنها لولم هربت من بين يديه

لا حترقت فاذا اخرجت من حجرتي ففقدت في بابها وتنتهي خواص صحاب

الرسول الله صلى الله عليه وسلم من الدخول ببيتها وقالت لعمر بن الخطاب

قد عشق ربه فاذا اخرج رسول الله من حجرتي وافاق من حالتي قات

عائشة رضي الله عنها من الرسول اعلم فقال الرسول صلى الله عليه وسلم

لي مع الله وقت لا يسعني فيه ملك فرب ولا نبي مرسل وذلك

فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم انما از بعضي كلام

وحالات مقالات وكرامات واراوات حضرت شيخ العالم ترمذ دارم

در ملک نشر این مختصر منتشر گردا نم تا مگر قاریان و سامعان اهل عیانا
 انتباهی و توبه پدید آید و در زمره تائبان که التائب من الذنب کمن لا ذنب
 له درآیند و حضرت نواب توبه ایشان قبول فرماید که انه هو التواب
 و مذنبان وقت را از برکت مناقب حضرت شیخ العالم قدس سره جا
 مغفرت بود که ان الله هو الغفور الرحیم و طالبان حق را قوتی و بهمتی
 در طلب حق میفراید و سالکان این راه را شوقی و وجدی در تزیاید آید
 و کسالت و فشر و گی احوال بگسلاند و زنگار طبیعت بمصقله طریقت بزداید
 تا اگر نامرد بومرد آید و اگر مرد بود در مردی مرد بر آید ان شاء الله تعالی تا آنچه
 ابیات شور انگیز این فقیر نربان شوق آو نیز میگوید و چون ماهی بی آب
 درین راه بمرور ایام و گز و راعوام طپان و پریشان باشد ابیات نهیت

ابیات	نقش تو تا در دل جانم گرفت	نقشش گردوی پنهانم گرفت
جز تو برخ حور نشاید مرا	شوق خست چونکه بجایم گرفت	مشکل قمش بست بپیم جانم
در همه فاق همانم گرفت	جز تو نیاور نظم نهیت	بحر وجود تو جهانم گرفت
روشنی وز به از تو گرفت	مهر و مه نور روانم گرفت	ظلمت شب که بگیرد جهان
زان سر زلف است جانم گرفت	عشق تو تا در سینه افتاد	زلزل در جبهه جهانم گرفت

جان و دلم هر دو فدایت شد	حسن خمت چون که بیاغم گرفت	روی تو چون غدت کشید
سرزنج عقل جانم گرفت	خون جگر رنجیده جیوشده	چون خم ابروت کمانم گرفت
احمد یار دورون رفزوم	ولولع عشق جو جانم گرفت	بنام این محد را غیبی

انوار العیون **اسرار المکنون** هفت فنون بنیاد من ازل و زمانه
حضرت پیر دستگیر شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق نقل است که حضرت شیخ العالم
 قدس الله روحه اندر آنچه هفت ساله بوده اند چون با در حضرت شیخ العالم شیخ
 احمد عبدالحق قدس الله روحه در نیم شب از جنت تعجیبی هستند شیخ العالم
 قدس الله روحه بسانی که مادر را خبر نبودی میخواستند و بر او به خانه باوای خان
 تعجب مشغول میشدند چون مادر **مسلمان** بعد از ان فراغ در خواجگاههای با
 لغض میگردند در زاویه از زوایای خانه می یافتند می گفتند ای احمد جد و پدر تو
 هم شیخ بودند لیکن بنحیث که نوبی بر غیر فرض خدا تعالی هم فرض نیست برا
 نقل چندین جد و جدی کنی الغرض مادر مشفق حضرت شیخ العالم را از خوان
 آخر شب منع میفرمودند و باز میداشتند حضرت شیخ العالم را جوش محبت حق غالب
 فرمودند که این مادر نیست بلکه راه زن است که کار خودی کند و مرا از کار
 حق باز میدارد و سرور عالم کشیدند و از خود بخود پای و راه حق بسفر نهادند

نقل است که حضرت شیخ العالم را برادری بود شیخ تقی الدین نام در شهر دلی
 سکونت داشتند و دانشمند بودند و حضرت شیخ العالم بنی است ایشان قصد تعلیم
 علم میکردند چون شیخ تقی الدین چیزی علم ظاهر حضرت شیخ العالم را می آموختند
 نمی خواندند و میفرمودند که ما را علم معرفت خداست تعالی بیاموزاید چون
 شیخ تقی الدین را از حضرت شیخ العالم سالی بیش میسر نشد و در روز جمعه دست گرفته
 پیش استادان دلی بردند و التماس کردند که این بچه مرا می رنجانید
 و میگوید که ما را علم بیاموزانید چون با چیزی می آموزد انهم نمی خواند شما
 هم این بچه را بفرمایند بیاموزانند تا مگر گفته شما یان و رگوش کن استادان
 دلی کتاب نیزان پیش حضرت شیخ العالم آوردند و سبق گفتن آغاز کردند چون
 بصرف ثرب بفرمایند و معنیش او اگر کردند که ضرب المزد حضرت شیخ العالم
 فرمودند در راه خدا زدن و زده شدن این راه اکرام خاص و عام
 بموجب انتقام حضرت شیخ العالم باز فرمودند که مرا به خواندن این علم کازیت
 مرا علمی بیاموزانید که معرفت خدا تعالی حاصل کنم و جزا و رادوست ندانم
 استادان بزبان لطف فرمودند با با تقی الدین در خیال این بچه نخبه
 این بچه خوانده حضرت است حضرت شیخ العالم قدس الله روحه باب تمام

پیش او ستادان دہلی استاده شدند فرمودند کہ امی استادان کہ مرا بر شما
عرضی ست اگر اشارت فرمایند عرض دارم استادان دہلی بلطف تمام
و شفقت عظام بلسان کریم فرمودند کہ امی بچہ بگو چہ میگوی حضرت شیخ العالم
قدس اللہ روحہ بشق کمال و وجد لایزال بزبان مقال از سر حال بن

بیت شور انگیز فرمودند بیت	مخدوم و ماعمر بخواندن میزان بگشت
سرف مگر روز قیامت خواہی کرد	استادان دہلی و آنانکہ در مجمع

ایشان بودند ہر ہمہ از خود بخود شدند و از زار بگرفتند و حضرت شیخ العالم
قدس اللہ روحہ را بعد از خواہی پیش آمدند و پائی حضرت شیخ العالم بگفتند
و فرمودند کہ السعد لمن سعد فی بطن امہ حضرت شیخ العالم س اللہ
روحہ از انجا برون آمد و بحال و بکار خود باز گشتند نقل است کہ حضرت
شیخ العالم قدس اللہ روحہ براہل بیت برادر خود شیخ تقی الدین
کوشش می نمودند و گلہ برادر خود میکردند کہ برادر مرا تعلیم نمی کنند
وزن شیخ تقی الدین گفتند کہ شما میان احمد را چہ تعلیم نمیکنید کہ او بگوید
کہ تر شماست اگر شما تعلیم نکنید برکہ رود شیخ تقی الدین فرمودند کہ ما کہ
تعلیم بکنیم کہ او طالب مولی خود از خود بخود دست و خیزند اردو اکتوانہ

ماتر از حال او مجبور و هم شیخ تقی الدین حضرت شیخ العالم قدس الله روحه را پیش
 خود طلبیدند و از کسب خود یک مهریم کشیدند و بجهت شیخ العالم دادند و فرمودند
 که ای احمد این مهر بر خود بدار حضرت شیخ العالم آن مهر را در محلی از صحن خانه دفن کردند
 بعد ساعتی شیخ تقی الدین از حضرت شیخ العالم قدس الله روحه آن مهر طلب نمودند
 حضرت شیخ العالم فرمودند بهای بی بین برادر مرا چنین می بخاند من کی
 داده هست که می طلبد شیخ تقی الدین فرمودند که من ترا داده ام و تو در
 صحن خانه دفن کرده حضرت شیخ العالم قدس الله روحه فرمودند که مرا خبریت
 اگر دفن کرده ام بر دید پستانید شیخ تقی الدین اشارت بر زن کردند
 ویدی حال بن که هم در ساعت فراموش کرد این علم از ما چگونه بخواند
 و علمی مستغرق است که از ما و از علم پز اندازد نقل است که حضرت شیخ تقی الدین
 از بیت گازی حضرت شیخ العالم قدس الله روحه در محلی پیغام میگرفتند و فریب
 که خواستگاری کنند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بشنیدند که خواستگاری بزن او
 میخواهد که بکند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بر در آنکسان گفتند بگفتند
 که شما را دختر ندیدید که من مروغنی ام نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه در شبه دلی باشا نهاده محبت داشتندی در خلایق و ملاه کس عشق حق

امی باختندی روزی از روزهای در سجدی شیخ تقی الدین غلطیده بودند و حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره پای ایشان گرفته مشیت میزدند و در آن اثنا
 آن شاهزاده رسید چنانکه حضرت شیخ العالم قدس الله سره پای برادر خود
 شیخ تقی الدین داشت میفرمود شاهزاده و غضب گفت که ای شیخ
 تقی الدین احمد پای تو کجاست باید که شاهان یارگاه اولیای حضرت اله
 پای احمد گیرند و در ملک عبودیت او در آیند ^{فعل} نیست که حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره اندر آنچه بجزارت عظمش بالین و طلب پیروقت که کبریت حمیر
 است و سینه او بجز خضرست چنانچه گفت همیشه پیرره کبریت احمد آمده است
 سینه او بجز خضر آمده است به از شوق کمال و وجد ذوق لایزال
 و دیگر عالم میگردد و نشانی بر آشیانه خویش نمی یافتند ناگاه در
 مقام یابی پت پائی بوس حضرت شیخ المشایخ قطب الاولیای حضرت شیخ جلال الحق
 والدین قدس الله روحه حاصل شد شیخ المشایخ قطب الاولیای شیخ
 جلال الحق والدین قدس الله روحه حضرت شیخ العالم را باذن حضرت صمد
 و باجارت حضرت احدیت قبول فرمودند و طایفه از سر خود کشیده
 بر سر حضرت شیخ العالم قدس الله سره نهادند و فرمودند که حکم فرمان است و چنان

کرم کردند که در تخریر نگنجد و در تقریر نه آید بعد حضرت شیخ العالم قدس سره را بعضی بن
 شیخ المشائخ حضرت جلال الحق والدین قدس الله سره سمانی گرفتند و شیخ کباب
 آوردند و از بعضی مخطوطات را بهم آوردند حضرت شیخ العالم را چون نظر بر مخطوطات
 افتاد در حال تبری نمودند و فرمودند این چه شخصی است و هدران وقت
 بر شیخ المشائخ شیخ جلال الحق والدین آمدند و طاقبه باز گردانیدند
 و روان شدند بیرون شهر افتاد و نیرفتند حضرت جلال الحق والدین ^{قدس سره}
 نیز و عقب ایشان برون آمدند استاد و نه نظر ایشان بودند ناگاه در
 باده افتادند که هیچ راه دران بادینی یافتند بر درختی نظر افتاد
 و بران درخت رفتند و بالای آن سوار شدند چه بیند که دو کس
 از دور می آیند حضرت شیخ العالم قدس الله سره از درخت فرود آمدند و
 جانب آن دو کس روان شدند و آن دو کس نیز جانب حضرت شیخ العالم
 می آمدند تا آنکه یکدیگر پیوستند حضرت شیخ العالم قدس سره آن دو کس پرسیدند
 که راه کدام طرف است ایشان جواب دادند که راه بر درخت المشائخ شیخ جلال الحق والدین
 گم کردی حضرت شیخ العالم پرسیدند که همچنین است آن دو کس گفتند همچنین است باز
 حضرت شیخ العالم پرسیدند همچنین است ایشان گفتند همچنین است بیا کرت میان مرد و ایشان

و حضرت شیخ العالم قدس الله سره سوال جواب رفته و غائب شد حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره پیش از آنکه که ایشان رسولان خدا متعالی الله
 که فرستاده حق برین فقیه آمده اند و بر خود فرمودند که ای احمد مقصود و مقصود تو
 جز من نیست شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین نیست از آنچه اعتراض نموده بودند
 قبول کردند و برایی ثابت غسل کردند و باز آشتند و سوی شیخ المشایخ
 شیخ جلال الحق آمدند و آشتافتند و شیخ المشایخ شیخ جلال الدین قدس الله
 سره و آشتاده آشتانده خود را نظر قدس حضرت شیخ العالم قدس الله سره بودند
 ما دام که شیخ العالم برسیدند در زیر پای پیر خود افتادند شیخ المشایخ
 جلال الحق والدین قدس الله سره تعظیم تمام و شفقت عظام است
 که امام شیخ العالم را که ناره گرفتند و باصف ظاهری و نظری باطنی بربان
 مبارک فرمودند که ای حمید الحق امروز تو همان پسر شیخ حضرت شیخ العالم
 قدس سره سرزمین بروند و باعتراف عبودیت پیوستند شیخ المشایخ
 شیخ جلال الحق والدین خادم خویشی فرمودند که امروز هر چند طعام
 که ممکن باشد و از هر جنس مختاری که استعمال باشند موجود کن باده چون
 طعام موجود شد شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین حضرت شیخ العالم طلبیدند

و پیش خود نشامند و بعضی یاران که شایان آن بودند نیز حاضر شدند
 و فادوم خویش اشارت فرمودند که آنچه موجود کرده بیمار الغرض
 بعد دست بستن کند و ری فراز کردند و طعام از هیزب که موجود بود
 یگان یگان آوردند و بعضی منطورات هم آوردند و پیش نهاد شیخ
 شیخ جلال الحق و الدین از مطلع مقصود و شهود و شهود کشیر الی الله
 و بکشیر الی و صحت الله شیخ العالم را فرمودند که ای عبد الحق هر آنکه را
 که حضرت احدیت او جدا دانی و بعید پذیری بران آوند دست من
 و از وی اعراض کن شیخ العالم را بجزو این اشارت نظر بر جمال و حد
 حق افتاد و در بای این فی خلق السموات و الارض و فی الليل و النهار
 عبرت و خوف و رواد و فواج تحبب الله و قد السلامات و الارض و دل شیخ
 قدس سره را تا خستنی در تلمذ شیخ العالم از خود و پیوسته شدند و در عالم عبرت
 افتاد و زار میگردیدند و شپهای خون جوان چیده میزدند از دوشم
 مبارک حضرت مسیح العالم و ان شدند مدتی در زاد بوم خایه جمال کمال
 پیوسته گیر خوش نشسته و در روز میلاد می گزیدند و از اطمینان
 ماسوی اندیشه پیوسته بودند و شیخ جلال الحق را در این عظم

و شفقت عظیم کرم فرمودند و سبقت حضرت شیخ العالم آمدند و فرمودند ای عبدالحق
 چیزی اختیار کن و بشوین آنی حضرت شیخ العالم از کمال درود آتش باین
 که نار اندست از دل مشت میشد و هیچ چیز اختیاری افتاد و همیشه فرمودند تا
 غایت نمیدانستم که چه بخورم و از کجا و کرا بخورم و اکنون چه خورم و یک
 رو آرم و از که اعراض کنم و فارق پاک نام پاک چون شوم چون شیخ المشایخ
 شیخ جلال الحق والدین کرات و مراتب فرمودند و گوشش بلیغ میبود حضرت
 شیخ العالم در حضرت پیر بزرگبخت و عرض کردند که اگر قدرتی ندان شاخ خود
 باشد این بنده بخورد شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین و رجال مؤمنان
 برون شرف فرستادند و شاخ آرا بیدار المقصود و انهای سپید و پاکیزه
 منزه شیخ شاخ مذکور را سبک کنانید پیش حضرت شیخ العالم آوردند
 حضرت شیخ العالم فرمودند این نان برنج شاخ است و این شاخ
 الغرض قطب المشایخ شیخ جلال الحق والدین حضرت شیخ العالم را آن نان
 و فرمودند ای عبدالحق خدای پاک است و پاک را پاک برساند و از پاک
 پاک همیشه پاک ارد تو متوکل مستوجه بحضرت پاک باش و خود را در
 حال کار خود را از نا پاک پاک و از تا جز پاک هیچ ننماید و ان شاء بیداری و توبی

کہ در دو جهان جز حضرت پاک هیچ نیست و برگزینا شد انگاه شیخ العالم
 تسکین قلب و اطمینان باطن پیش آمد و الحمد لله علی ذلک نقل است
 شیخ العالم قدس سره اندر آنچه در مقام بودند عورتی بیوه نام او
 بی بی فاطمه بود و آن عورت پسران داشت که سب سفیدانی میکردند
 و آن عورت مشغول بحق می بودی و ولیه از اولیای حق بود حضرت شیخ
 العالم قدس سره را دوست میداشت و بفرزندی مینواخت حضرت
 شیخ العالم را آن بی بی فاطمه محبت افتاده بود و خانه بی بی فاطمه
 پسماندگی حضرت شیخ العالم میفرمودند که این فقیر از بی بی فاطمه هیچ فتنی
 در قیام شب بمقت نیاخته است و هر وقت که این فقیر بخاستی که بی بی
 مرا هست نبود این فقیر بی بی را شسته مشغول بحق می یافتی بی بی
 این فقیر را بلطف میفرمودند بزبان بیهندی بیضا احمد آب گرم موجود
 نمایید که از آب سحر و خدو کنی زهی عورت پارسا که دهنی بر سر مرغان
 شایسته نقل است که در مقام دیوانه بود حضرت شیخ العالم را آن
 دیوانه بختی بود و او عالی و کمالی داشت و مسجدی بودی و انشاء
 می ماندی خلق او را طعام می آوردی و او آن طعام از بخت

شیخ العالم سید استی حضرت شیخ العالم چون می آمدی دیوانه میگفتی که ای
 احمد نعمت خداست بخور و بخوران حضرت شیخ العالم آن طعام خود خورد
 و اورا خوراند می روزی از روزهای دیوانه خراسانی دراز قد و سپید پست پیدا
 باین دیوانه بغضب میگفت تو ولایت ما خراب کرده آمدی اینک ما
 ولایت تو خراب میکنم بعد از آنکه ناگاه شبی از شبهای بی فرمودند که بیضا
 احمد شب این ضعیفه خواب دید و هست که در حوضی ماهیان میزنند حضرت
 شیخ العالم فرمودند که بی بی این فقیر بزم شب خواب دیده است
 که در حوض بزرگ که چون در ریاست و ماهیان بزرگ میزنند چند آنکه
 در عدد و حصر نیاید بعد از آن حضرت شیخ العالم تعبیر خواب فرمودند که خواب
 شما آنست که سیاه خراب شود و خواب من آنست که شهر دلی خراب شود
 چند روز نگذشته بود که شورا فتا و که مغلان رسیدند بی بی و یک طعام
 که طحری پذیرده هم بردگدان گذاشته در بازار حبت خریدن رسیمان
 رفته بود بی بی از بازار نیامده بود که حضرت شیخ العالم در خیال بی بی
 سوی بازار رفتند چه بنید که زلزله روز قیامت افتاد و همت بابی بی
 ملاقات نشد بعده در آن بعد رفتند چه بنید که آن دیوانه هشت ساعت

باو شستند و پوانه گفت ای احمد قهر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند که حال شما چیست و پوانه گفت ما نیز می آییم بعد حضرت شیخ العالم
 باز در خانه بی بی آمدند چه بینید که در خانه بی بی کسی نیست و در یک کجری
 همچنان بالای و یکدان است حضرت شیخ العالم یک لقمه از میان
 در یک برگرفتند و یکبار گفتند و از سر صحبت بزبان حال فرمودند
 لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ و بیرون آمدند **نقل است** که
 حضرت شیخ العالم قدس الله سره از ستام دریانی پست آمدند بر سر خود
 شیخ المشایخ شیخ جلال الحق قدس الله سره چه بینید که خدمتگاران شیخ المشایخ حضرت
 شیخ جلال الحق والدین سر هفت می بنزد و مسند میشوند و میخواهند که سوی کوی
 روان شوند یک طبق برنج آوردند و شیخ المشایخ حضرت شیخ العالم را دادند
 و فرمودند که ای عبد الحق برو که قهر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 از آنجا روان شدند چند نفر از حاجیان مصاحب شدند ایشان در دلی
 رفتند حضرت شیخ العالم فرمودند که قهر خدا برای دلی است اما در دلی
 برویم حضرت شیخ العالم در بدایون آمدند **نقل است** که شیخ العالم در ایام
 مسافرت شبی از شبها در سبزی فرو دادند و آن شب جمود بود مسلمانان

آمدند هفت بانگ نماز می گفتند حضرت شیخ العالم را هم گفتند که ای مسافر
 تو هم بانگ نماز بگو ای امشب جمعه است حضرت شیخ العالم فرمود شما را و گفتن
 بانگ نماز در شب جمعه چه نیت است که تا ما بدانیم ایشان گفتند که از بزرگ
 تا از بزرگست هفت بانگ نماز که درین شب مقبره بگرداند تعالی بلام
 تمامی هفته از آن مقام دوازده بانگ که در آن مقام اند و در کن
 و در امن و امان خویش نگاه دارد حضرت شیخ العالم فرمودند که مریدین
 نیست دست نمیدهد که تکرار بانگ نماز بگویم ایشان گفتند چرا نیست
 نمی در حضرت شیخ العالم فرمودند بنده که خدا تعالی را از دست نیکی پسند
 و از بلا دوری جوید آن بنده بنده نیکی باشد و بنده خدا و بنده خدا محکم
 بود منافق و اخلاص آنست که مخلص مقصود او جز ذات حضرت
 صمدیت نباشد و آنجا که **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُهُ** ایشان حیران ماندند
 که در خویش چه میگویند نقل است که حضرت شیخ العالم در پناه رفتند
 و خواستند که اکابران شهر را ملاقات فرمایند پرسیدند از کسی که درین
 شهر نشینند از همه فاضل و بزرگتر است آنکس جواب داد که فلان دانشمند
 از همه فاضل و بزرگتر است حضرت شیخ العالم را آن دانشمند رفتند

و ملاقات کردند و ایشان مشغول سبق بودند و طالبان میخواندند
 از مشغول سبق قدری بایستاد و با شیخ العالم بکایت مشغول شد حضرت
 شیخ العالم از علم معرفت ذات صمدیت حق تعالی طلب کردند و فرمودند
 که شما و ایشان بزرگ آید و نام بانگ شما بس بسیار است از عطش این
 طلب بر شما آمده ام از علم مذکور خبر کنید و ایشان از شیخ را گنجینه شیخ العالم
 از خود بخود شد و بنیاب گشت بعد دیری میروش باز آمد دستار و گلو
 کرده و در پای حضرت شیخ العالم افتاد و گفت و الحمد که جنابین علم
 علم تحصیل کردم و بندگان خدای تعالی سبق گفتم اما ازین علم
 هیچ فهم نکردم و هیچ خبر نیافتم حضرت شیخ العالم بر آن ایشان شفقت
 فرمودند و باز گشتند نقل است که شیخ العالم قدس الله روحه در
 پنجاه در خانه کو توالمی ماندند و مادر کو توالمی نزد حضرت
 شیخ العالم قدس الله سر بسیار میکرد و اعتقاد محبت تمام میداشت
 و با شیخ العالم قدس الله روحه یک یوانه گیر بر لب بودی الغرض شبی
 سلطان سکه شریبان پوشیده طبری شکستگان برون آمدند و جماعت
 قلندران فرود آمده بودند آنحضرت و در گوشه نشستند قلندران طعنا

بزدند وقت خوردن سلطان را گفتند که ای فقیر و ورشور طعام
 ما نظر میکنی سلطان طریق شکستگان و غریبان شکستگی و غریبی بینود
 و میگفت که سن غریبم از ان شما چه میکنم شما بخورید ایشان باز نمادند
 ما دام که سلطان را دور نکردند سلطان از انجا روان شد طایر
 رفت که جوگیان فرود آمده بودند ایشان طعام آوردند میان
 خود با قسمت برابر نهادند و یک بخش از ان سلطان هم کردند
 و سلطان دادند سلطان گفت که ما از شما بیگانم مرا یک بخش
 برابر چگونه باشد جوگیان گفتند که ای بابو مرا رسم است اگر سنگ
 باشد سنگ اتم است برابر و هم خاص که تو آدمی هستی ترا چندان هم
 سلطان چون باز آمد و روز شد فرمان شد که قلندران درویشان
 و شهرمان باشند و قلندران را می آوردند بر کشتی سوار کرده از ان
 لب آب می کردند و شهر افتاد که سلطان قلندران درویشان از شهر و می کنند
 حضرت شیخ العالم فرمود ای یوانه بیاتاب در سلطان بوم و بی نیم که سلطان چون قلندر
 و درویشان از شهر و می کنند ما در کو تو ال کو تو ال منع کردند که ای مخدوم و بوم
 درویشان یک نفر کنایه آید از شهر بوم و می کنند حضرت شیخ العالم گفته ایشان گوش

آنگه یوانه را بر خود برد سلطان بردند و شستند و خاک بر سر انداختند
 مدتی درین حال منتظر احوال بودند چون یکپس شیخ عالم قدس آمد
 رانه پرسید که این کیست و چه میکند شیخ عالم قدس آمد و فرمود
 ای دیوانه سلطان بوندان بمی خبران را از شهر دور می کنند در میان
 را این سخن گفتند و بقرارگاه خود باز آمدند نقل است که حضرت شیخ عالم
 قدس آمد و در روزی در کناره لب آب در شهر نینوا و استاد بودیم
 خواستند که ملاقات شیخ المشائخ شیخ نورالحق والدین قدس آمد
 بکنید در خاطر آوردند که ملاقات در ویش خالی نبردند گیاهی در میان
 سبزه و ترود در زیر کرانه آب دیدند با خود گفتند که همین گیاه در زیریم
 و ملاقات کنیم و از مطلوب مقصود بجویم آن گیاه را برگرفتند
 و بر شیخ نورالحق والدین بردند شیخ برآمده و فایده خود را بهمی
 یار این شسته بودند حضرت شیخ عالم آن گیاه را برزاق حضرت
 شیخ نورالحق نهاد و فرمودند که بابا صفاست شیخ نورالحق والدین فرمودند
 بابا عزت است هر دو اولیا با یکدیگر ساعتی مشا هه کردند و هیچ کلمه نرفتند

حضرت شیخ العالم قدس و بعد از ساعتی بازگشتند و از کمال اعطش باطن اگر چه چو من
 و دست از دولت پیر و سنگیر خویش شیخ المشایخ شیخ جلال الحق الدین
 نوش میگردند فاما سیراب نمی شدند و هر دم و مصل من مزید بر می آورد
 هر چند که عروج بقامات کبری می کردند و عبور از همه می یافتند اما بر بایده
 و فائده خود که طلب آن میکردند و قوف نمی یافتند و مشورت طلبین
 بر می آوردند و میگفتند ای احمد بنجاه سال شد که در گرد عالم میگردی
 و طلب است حقیقی میکنی بمقصد دلی نرسیدی و در عالم کسی انبیافتی
 که جز بمقصود کنه ای احمد عمر بنجاه سال ضلای کردی نه مقصود یافتی
 و نه پرورش خود و دشتی اکنون در موطن اصلی خود بخرام و تنعم و لذت
 دنیاوی بهرام این همیشه از سر حال فرمودید میت از نکهت مقصود نشد
 فهم جدی و دلا و دنیا به کار بماندیم به الغرض از شهرت رسیدن و
 بازگشتن سوی وطن خود می آمدند و در شهر بهار رسیدند و در آنجا
 دو دیوانگان بودند یکی راسلطان علاء الدین می گفتند او بر من می ماند
 و هم را نیم لنگونی میگفتند اولنگو شه پیش دشتی و پس نمی افراشته
 ناگاه سلطان علاء الدین دیوانه چوبی در دست گرفته بیداشت

اورا حضرت شیخ العالم گرفت و شیخ العالم را در کنار خود کشید و فرمود
 بابا احمد مردان یک بزرگ وقت خوردن چراگدشتند که کت این لفظ
 بزرگان خود را ندو برفت بعد نیم لنگوٹی ہم پیداشده همچنین گرفت
 شیخ العالم را در کنار خود کشید و فرمود بابا احمد مردان و یک بزرگ وقت
 خوردن چراگدشتند این سه کت نیز همچنین فرمود و رفت حضرت شیخ العالم
 با خود گفتند ای احمد و یو انگان حضرت صمدیت بزرگوارید و گواهی
 میدهند مگر که بقصد و مقصود خود بررسی و بر مایده و فائده خود وقت
 یا پی از سر و گی حال گیری حال افتادند و در طلب بفرمود و از آنجا
 در شهر آرد و رسیدند و خاطر گفتند که ای احمد از آن گان تهمین قصد
 نمی یابی مگر که از مردگان هم بیابی اکنون از مردگان بطلب حضرت
 شیخ العالم چند سال در مقابر اکابران در گریستان غریبان و در
 شهر و در بیابان تشنه و پرور و و بهیروز و اعلم الحال و زو شب
 میگشتند و میگفتند یا یادی یا یادی چون تهمین بزرگ حضرت شیخ العالم رسید
 سه با خود گفتند که ای احمد اکنون بپیر و چون مردگان هم بزرگی در قبر و گوا
 و فرمود بعد حضرت شیخ العالم بپست خود قبری کاویدند و در آن قبر خیزید و چون

مروگان دفن بکنانیدند و از دنیا و اهل دنیا با ایشان مشغول می گشتند تا مدت
 شش ماه حضرت شیخ العالم در آن قبر بودند هر عالمی که از عالم باطن میگذاشتی اتفاقاً
 نمیکردند و هر ماز که البصر و قاصه در چشم داشتند و میفرمودند ای احقر این
 عالم لائق پرستیدن نباشد موش وار و ازین عالم بگذر و بگذارتا با عالم
 و دریای رسیدند که از کیفیت و کمیت پاک بود و آواز فاعلم الله لا اله الا الله
 الا انما بی صوتی است از بی کام و از بی زبان شنیدند و ذائق شدند
 که اذا تجلی الله شیء خضع له من خود بخود و از آن قبر بیرون آمدند و در شکر
 محویت و سرور و معنیت افتادند و در خارج و وصول بحال رسیدند
 و با خلق بدعوت و توفیق مشغول شدند و نقل است که حضرت شیخ العالم
 قدس الله روحه و شر او ده ماده و یک ماده پیدا کرده بودند یعنی آن ماده
 سبب آورده حضرت شیخ العالم قدس الله روحه طعام میربانی لا اله الا الله
 آن ماده سبب کردند و همه کابران شهر را طلب فرمودند و فیروزخان
 مقطع شهر بود او را نیز طلب فرمودند اکثر بزرگان و عامه خاق حاضر
 شدند طعام خرچ کردند بعد چند روز شیخ جمال الدین گوجری را با
 حضرت شیخ العالم ملاقات شد شیخ جمال الدین گوجری گفتند که

ایند آینه پیری می آوری میگذاشته و گری می آورد نیکداشتی چه از حضرت شیخ العالم
 مانگداشت حضرت شیخ العالم باز آمدند و زنده خود فرو داد و آوردند و جامه
 نیک و سفید پوشید و طبقی را از سنگ و کلوخ پر کردند و دستا
 بالای آن انداختند و بر دست نفری دادند و باز برو رفتند
 پرده و زنده کوچه حضرت شیخ العالم را فی الحال بگذشت حضرت شیخ العالم با شیخ
 زین الدین ملاقات کردند و با یکدیگر حکایت مشغول شدند بعد
 چون شیخ زین الدین طبق داد و کرد و سنگ و کلوخ دیدند گفتند مندم
 این چیست شیخ العالم قدس اصدروحه فرمودند بر هر کس این باشد او
 پرتو باز نیاید و هر کس این نباشد او پرتو باز نیاید بعد حضرت
 شیخ العالم قدس اصدروحه دو هزار تنگه را از شیخ زین الدین طلب
 فرمودند و گفتند که تری حسته میطلبم اگر بدی از آن شما خواهیم داد
 و الا نه خواهند گرفت شیخ زین الدین گفتند ما در دیشا بم بر مال کجا
 انچه شیخ العالم هر چند کوشش میکردند که بدینند و الا نخواهند
 گرفت شیخ زین الدین مال ندادند و شیخ زین الدین را مال کام گما
 جمع شده بود و خود حضور بودند و برادران اوگان طریق شانرا گمان

میمانند چند روز از آن نگذشت بود که شیخ زین الدین مرخص شدند
 و بر حلت و حست حق پیوستند بعد نقل شیخ زین الدین قاضی
 رضى متطوع او و برادرزادگان شیخ زین الدین را گرفت و کل آن
 از آنها گرفت و مخاس گذاشت ^{تحت} سبک شیخ العالم قدس الله
 روحه اندر آنچه سلطان ابراهیم در قهسبه ایسولی فرود آمده بود و
 ملاقات کردند و فرمودند که اگر ابراهیم مسلمان شود که امر و پادشاه
 است خلق عالم در اسلام در آیند و بعشق او و مرنهند که الناس
 علی دین ملک هم چون قریب لشکر شدند قاضی رضى شنید که
 حضرت شیخ العالم می آیند استقبال کرد و برابر خود بر وقت شب
 بود هم در شب پیش سلطان رفت و گفتای خداوند عالم در ویشی
 رسیده است که امروز قطب وقت است و اولیاء وقت همه در سلک
 عبودیت او منسلک اند سلطان را بر ابراهیم گفتای قاضی ملاقات
 کنم قاضی گفت خداوند عالم شایان ملاقات نیست که بعد ملاقات
 او انتظام باد شاهی ماند یا نماند که در ویشی است که گشت استقبال
 کند سلطان گفت چه باید کرد قاضی رضى گفت که خداوند عالم فتوحی

واستقامتی برای خپج خانقاه او بکنید اگر قبول بکنند پس شایان ملاقات
 است والا نه پیش ایشان فتن خوب نیست سلطان گفت یک
 باشد فی الحال نویسندگان را طلبید و فرمانها و حجتها چهار و بیست
 و هزار بیکه زمین در سواد قصبه دولی برای زراعت و ران ساعت
 مرتب گردانید و در بغل خود انداخته و چیزی نقد و یک بارکش طعم
 از خانه سلطان ابراهیم بر شیخ العالم قدس الله روحه قاضی رضی
 آوردند و گفتند حضرت مخدوم امروز سلطان ابراهیم در حق شما
 چیزی کرده که کمتر در حق کسی کرده است و گفته می کند شیخ العالم فرمودند
 ای قاضی رضی امروز سلطان در حق ما چه کرده است قاضی گفت
 حضرت مخدوم برای فرزندان شما چهار و بیست و هزار بیکه زمین در سواد
 قصبه دولی داده است و فرمان حجت از بغل کشیده و آنچه نقد بود
 پیش نهاد حضرت شیخ العالم فرمودند ای قاضی کلمه بگو لا اله الا الله
 محمد رسول الله که درین ساعت کافر شدی قاضی کلمه بر زبان راند
 و گفت ای مخدوم از ما چه طلب کردی شیخ العالم فرمودند این کلمه
 کفر نیست که تو دایره ابراهیم خدایان دیگر پیدا شده اند که دعوی رزائی میکنند

خدا نیکه ابراهیم را و چشم ابراهیم را و اسپان ابراهیم را و قیلان ابراهیم را
 رزق میدهد و اسپان ترا و چشم ترا رزق میدهد منکه یک فقیر در گاه دیم
 فرزندان مرا رزق نخواهد داد که تو و ابراهیم در میان آیند قاضی گفت
 این بیایستد بستانند و عرض التماس این بنده قبول فرمایند هر چند که
 قاضی کوشش نمود حضرت شیخ العالم تبرافرو بودند و اختیار نکردند و فرمودند
 که اولاد قدر فقیر نخواهند دانست که الْفَقْرُ كَثْرُ مَنْ كُنُو اللَّهُ تَعَالَى
 بختیار مرید بود که ذاتش همچو آتش کشت و آخر ششت که حضرت شیخ العالم زبان
 هندی فرمودند و و هر که کثوا هوی تو یا پادشاه منند که پادشاه جای
 بار هوی تو بر چون جیل که بر چن جائی بد و حالت شدند و بختیار
 را کنار گرفتند همان ساعت روان شدند کسی را از خیال اطلاع
 نشد و بر مانده فائده مسکن باله ف خود باز آمدند و نقل است که شیخ العالم
 باری دیگر هم بدین قصد در شهر جوین پور بر سلطان ابراهیم شرقی رفتند
 احتجاجا صدر العلماء بدرالفضلا استاد الشرق والغرب عالم ربانی نعمان
 ثانی مخدوم قاضی شهاب الدین که ریاض نور احمد مرقد ملاقات شد
 یکدیگر حکایت مشغول شدند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه از علم معرفت حق

پیغمبری میفرمودند مخدوم قاضی شهاب الدین لکریا عرض کردند که ای شیخ عالم
 قاضی لکریا ما را با بزرگواران عالم سر از علم شما که علم الهیست قاضی حضرت شیخ عالم
 فرمودند آری تو یحیایه لکریا باشی ترا ازین حال ازین مقال و خبر الغرض
 مخدوم قاضی شهاب الدین را اعتقاد تمام حاصل شد و اتفاق افتاد
 که حضرت شیخ عالم را با سلطان ابراهیم ملاقات دهانید و اینکایت بر میر صدر
 جهان گفتند میر صدر جهان همچنین فرمود که ای مخدوم قاضی شهاب الدین
 چون سلطان را با حضرت شیخ عالم ملاقات شود و شما این طمع از دامن او
 دارید که با سلطان ما و شما و این انتظام بادشاهی بدین طریق درین
 بماندین بیت حاشا و کلا حضرت شیخ عالم قدس الله روحه در وین بیت
 صاحب حال از اهل کمال که نظر او اکثر مطلق است که حال نحاسی را
 بحال فیهی در حال بدل گرداند و از تیر جهان بداند و مخدوم قاضی
 شهاب الدین فرمودند که راست است و روزی حضرت شیخ عالم قدس
 روحه در شهر جوینپور در میدان دروازه گشتندی بعضی عرض کردند
 که این خانه مختص خان است او معتقد حضرت شیخ عالم قدس الله روحه بود و او
 خبر کردند که شیخ عالم قدس الله روحه رسیدند او را و سواش و ضو سبایو

ساعتی وزنگ شد رسیدن نترانست شیخ العالم را و فرموده چو رسید
که ملک خالص با کبک و دبیر بجانب حضرت سلطان میوه بار شده بود
در جولان انداخته و عنان را بردست آورد مهر رفت و بفرمان
کردند ملک خالص سر و نظر حضرت شیخ العالم از ورافتا و حضرت شیخ العالم در
حال مختص آن حال خالص این تا حال بود و دیگران چه خواند بود و
باز فرمودند یارگان درستی شراب بنیا چنان میوه در آن کوزه و بخود
اند و از دیگران خبر ندارند بعد فرمودند ای احمد کس است و چه
مکسر لتما خلق که و تقدر پسند باید افتاد و دیگران را میوه خواند
را ندانند لا تبدل لیسنة الله تبدل لا یزک و الله و الله خود
بیا در مسکن بالوف خود قرار نما حضرت شیخ العالم پس ای احمد چندی میوه
برستور بار کرده بودند و جامه لایق صحبت پادشاهان پوشیده رفته بودند
فی الحال میوه را بفقیران دادند و جامه فرو آوردند و میوه خود را در کوزه
و ماویان سواری برای میان خضر معروف بنجا اکو تو ال شهر قنوج و در
داوند او در آن وقت فقیر بود و پیاده بعد از آن که برآمد تعالی و عمر خود را
پیاده نشد و فراغت و عیشی چون ملوک آن دشت الخضر تکبیر فرمودند

و بر مائده فائده خود باز آمدند لعل شست که روزی محمد خان متعلقه تمامه دو
 برای ملاقات حضرت شیخ العالم آمد اما حضرت شیخ العالم قدس الله وجهه در گوش
 شیخ برهان که مریدی از مریدان حضرت شیخ العالم بود گفتند که بر حضرت مخدوم بگویند
 که محمد خان آمده است مرا چیزی زمین بدهد که تا زراعت کرده بخورم شیخ
 برهان حضرت شیخ العالم آمد ساکنک عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند که ای
 محمد خان این مردک شارت برد اما بود یا این مردک اشارت بشیخ برهان
 میگویی که بر مخدوم بگویند که محمد خان آمده است مرا زمین بده تا زراعت
 کرده بخورم الغرض چون محمد خان باز گشت و اما حضرت شیخ العالم که نام
 میان جهان شهبود برابر خود برد و عهده داران خود را طلبیده منتقص
 بیگانه زمین در موضع کلوه خود پروانه نویسانیده و نشان کرده داد و تسلیم
 عهده داران کرد که شما امروز بروید پیچوده و مخدوم کرده و مزرعه بسته
 و آباد آن کرده بدیند اما حضرت شیخ العالم خودشان بحضرت شیخ العالم آمد و
 این حکایت عرض کرد و گفت امروز محمد خان بر بسیار محبت کرده
 حضرت شیخ العالم فرمود چیزی نوشته هم داد بانه ایشان گفتند آری نوشته اند
 حضرت شیخ العالم نوشته را طلبیدند و از ایشان گرفتند مریدی بود بهرام نام

پیش استاد او را فرمود ای بهرام برو خواجه شیخ ابیارداد دران ^{بیت}
 مقام بود بهرام چون بر خواجه شیخ رفت چه بیند که خواجه شیخ برابر زن در
 هند و له سوار است و هر دو بهم شراب میخورند خواجه شیخ گفت ای بهرام ^{میش}
 حضرت شیخ العالم قدس که کذب نخواهد شد برو چنانچه می بینی همچنان ^{میش} ضر
 کن بهرام آمد کیفیت خواجه شیخ اتمام عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند برو
 وادرا بگو آن شراب که می نوشی بسیار تابییم که کدام شراب است که
 مینوشی بهرام باز رفت خواجه شیخ همچنان سبوحه آن شراب بردست بهرام
 داد و پیش حضرت شیخ العالم آمد و سلام کرد و نشست حضرت شیخ ^{العالم} فرمودند
 ازین شراب قیاح پر کن بهرام قیاح پر کرد خواجه شیخ عرض کرد که این شراب
 غایت تیز است هر که اینقدر یکبار بنوشد در حال بیخوشی شیخ العالم فرمودند
 ای بهرام این سبوحه شراب بر جایگاه شست راه برون آمده باشد بشکن بهرام سبوحه
 شراب مذکور بر جایگاه شست راه برون آمده بود شکست بعد حضرت شیخ ^{العالم}
 بردست خواجه شیخ پانه مذکور را دادند و فرمودند بهمین که درین پروانه ^{بیت} چه نوشته است
 خواجه شیخ پروانه دید گفت حضرت محمد دم محمد خان بسیار محبت کرده است
 بهقتصد بیکه زمین دیونع کلا برای خرج خانقاه حضرت بندگی محمد دم داده است

حضرت شیخ العالم بسیار غریب آمدند و فرمودند این مرد کیگو بد که محمد خان بسیار
 دوست کرد و بهت و پر دانه از دست او ستند و در حال پاره پاره کردنند و فرمودند
 ای بهرام این کاغذ را برون انداز نباید که پاره ازین کاغذ در خانقاه با
 افتد مشغول است که آنچه چند گوی خانه او منهدم گشت و عاقبت اولاد او را
 بنیاد نمایند بعد یک مدتی را از بهرام مذکور سیوه از بازار آرا نیندند و بدست
 بهرام دادند و فرمودند ای بهرام برو بر محمد خان چنانچه مامیگویم چنین
 ادراک بگو ای محمد خان شما از کجا ایند و شما از کجا زمین یافتند که در ویشان ا
 می رنجانند و بازی با ما می کنند بهرام برو در محمد خان رفت و از دایه گفته
 فرستاد که خادم حضرت مخدوم شیخ العالم استاد هست محمد خان از دایه پرسید
 که آن خادم چون کسی است و دایه عرض کرد بچه است و او در آنوقت بچه
 عاقل و بهوش میار بود و این فقیر که او را در زمان خود دیده است که پیشتر است
 باشد و بود و این حکایت این فقیر از زبان او شنیده است الغرض محمد خان
 بهرام را درون طلبیدند و خود بالای پلنگ غلطیده بودند و زیر پلنگ
 فرو ریخته فرار داشت فی الحال محمد خان از پلنگ فرو آمده بزرگ پشیمان
 بهرام سیوه مذکور آن دایه را داد و پیش محمد خان نهاد بهرام سلام داد و دعا

حضرت شیخ العالم رسانید آنچه حضرت شیخ العالم فرموده بودند بعینه عرض کرد و محمد خان
 بلرزید و بهرام را نزد یک طلبید پیش خود نشاند بهر دو دست خود هر دو پا
 بهرام گرفت و گفت ای بچه تو همچنین پاک حضرت شیخ العالم از جهت من بگیری
 و بگوی که محمد خان عرض کرده است مرا چه اندازه باشد هر چه فرمان حضرت شیخ العالم
 بود حکم بر جان ماست بهرام آمد و پیش حضرت شیخ العالم با ستاد هر دو دست
 برپای حضرت شیخ العالم داشت چنانچه محمد خان گفته بود عرض کرد حضرت شیخ العالم
 برگرفتند برخواستند و فرمودند که غائبانه با پیران بی زبان سیر کن نقل است
 که در یادیه حضرت شیخ العالم هر که دنیا را و ایل دنیا را از ذکر روی باز بدارد
 بلرزید و زهره نبودی کسی که ذکر آن کند و الی یومنا هذا که از نقل
 حضرت شیخ العالم پنجاه سال گذشته است و سویم کرسی هست استقامتی چنان
 نشده است که اوقات گذاری تمام باشد و معنی حاصل آید و ایضا الی
 یومنا اسم حضرت شیخ العالم و اسم فرزندان حضرت شیخ العالم و قاریان ایشان
 و نیامر قوم نشده است و پیشتر معلوم نیست که شود یا نشود نقل است که
 میفرمودند قصه دولی ولایت شیخ صلاح درویش است و قبر ایشان بالای
 و گه حوض کنند و گه است این درویش چون در مقام آمد اگر چه وطن قدیم

و مولد این فقیر بود اما اجازت سکونت از شیخ صلاح خواستم و در روزی شیخ صلاح
 رفتم فاتحه خواندم و در و بر حضرت سالت پناه صلی الله علیه و سلم فرستادم آنجا
 نشستم و طلب کردم اگر مرا یک مصلی و یک سبوحه باشد اینجا سکونت گیرم
 از قبر شیخ صلاح آواز برآمد ای شیخ احمد در حوض کمند نکر در آئی
 مصلی و سبوحه بگیر حضرت شیخ عالم با اجازت شیخ صلاح در حوض مذکور درآمد
 دست انداختند اول دست بر سبوحه افتاد و برگرفتند بعد
 دوم بار دست انداختند یک چهلگه چارپای کمنه یافتند و فرمودند که
 مصلی همین باشد و هر دو برگرفتند و در خانه پدر خود آمدند و آنجا در آنوقت
 جنگل کهنه^۱ بسیار بود آبادانی قصبه هیچ نبود و امروزه مقام حضرت
 شیخ عالم ناف^۲ قصبه دولی شده است نقل^۳ است که حضرت شیخ عالم روزی
 در خانقاه خودش نشسته بودند و طرف مشرق دیدند فرمودند که قصبه دولی
 چه آبادان است تا باغ تاجو آبادان می بینم آن روز قصبه دولی از
 قریب خانقاه حضرت شیخ عالم طرف مشرق آبادانی نبود بفرمان الله تعالی
 بتدريج آبادانی پدید آمد تا باغ تاجو آبادی شد بعد قصبه دولی در شهر عالم
 از قدرت سلطان حسین چند کثرت خراب شد و آبادان گشت اکنون آبادانی تمام

و در این نظام مهم در آن طرف است حضرت شیخ العالم فرمود و بوزن نقل است
 که در حیات حضرت شیخ العالم و بیجا گیر موضع ناله بر غنچه ردولی سوار
 شد و آمده بود و شور در قصبه افتاد که کافران آمدند حضرت شیخ العالم
 بر دست کرده بیرون شهر شدند و طرف شمال قصبه باغ قاضی سلیمان
 باغی بزرگ بود در آن باغ رفتند و عصا بر تنه دوختی از درختهای باغ
 مذکور زدند و فرمودند که سر دو بیجا بریدیم بفرمان باری تعالی و دو بیجا^{مستطاب}
 از قصبه مقهور شد و طرف کهریبه رفت و برای کهریبه جنگ کرد و نهیت
 خود برای کهریبه سر دو بیجا کافر را در هفتم و زبرد و در قصبه ردولی فرستاد
 و تن آن گیر و در شهر آورده فرستاد بعده شنیده شد که بعد از چند گاه آن باغ
 نیز بریدند بنوعی که هیچ علامتی آن باغ نمانده است نقل است که چارپا^{۲۴}
 حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بفرمان گماشته نو که آمده بود کشاینده بودند
 میران سید قطب دیوانه در قصبه ردولی و لی از اولیای حق بود و امام شریک
 میخورد میان خضر که معروف است کتوال قسوج شده بود و در آنوقت
 میان خضر آغاز جوان بود میران سید قطب و اطباء بودند و گفتند ای^{۲۵}
 این قلع را بریده و ببر دایم شیخ احمد بگو که برهم میان خدا بر خود لرزید و گفت

که کار میان فیضان افتاده است باز پیش این شیر سلامت بیرون آیم قدح مذکور از دست
 سید گرفت و روان شده بر در خانقاه حضرت شیخ العالم آمد و بایستاد و طاعت داشت
 که پیش حضرت شیخ العالم قدس سره باین طریق رود حضرت شیخ العالم آنوقت نهاد ^{نقاه}
 خود شسته بودند فرمودند که خداست میان جواب اولی که شیخ العالم فرمودند چنانچه
 بهمان بیان افتاد قدح پیر شرب پیش شیخ العالم برده عرض کرد که میرین سید قطب این قدح شرب
 داده و فرموده اند که بر بر حضرت مخدوم بگو که بزخم حضرت شیخ العالم قدح از دست او
 بستیدند و نوشیدند و فرمودند بر و بگو که حاجت نیست یکدو ساعت نگذ
 که گماشته مذکور مرد و جنازه او بیرون آمد ^{نقل} است که حضرت شیخ العالم
 خانقاه بر مانده و فائده خود شسته بودند و حاجه پسر قاضی رضی خیر طه
 او ده آمده و اقدسی و لوله بود و مستی شراب نیا هم داشت آغاز کرد که
 حضرت شیخ العالم می شنوم که شما میگویند که خدائرا به بندگان خدای نایم حضرت
 شیخ العالم فرمودند که خواهی دید او گفت آری خواهم دید اما هر چه میگفت
 بگستاخی میگفت حضرت شیخ العالم فرمودند به بین او نظر کرد چه بیند که
 در خانقاه حضرت شیخ العالم ستور ایستاده است تاب آفتاب میکرد و خواه
 بپایه گفت ای شیخ العالم ستور را خدای میگوئی در حال تقاد و گلو اندخته می بپایه

حضرت شیخ العالم با جمیع مریدان لطیف حق میگفتند و میفرمودند الغرض
 چون حضرت شیخ العالم را گذاشت حضرت شیخ العالم در حال نان کفارت او پزانیده
 بر دست شیخ برهان مرید خود داد و فرمودند این نان پیش قاضی
 رضی پدر قاضی بده شیخ برهان نان مذکور پیش قاضی رضی نهاد
 قاضی رضی را اگر سنگی بسیار بود در حال نان بگیرت و خواهی که
 بخورد و مریدان سید قطب حاضر بودند دست قاضی گرفتند و فرمودند
 قاضی مخور که حضرت شیخ احمد رضی الله عنه پسر ترا فرموده و نان کفارت
 نه استاد این قاضی چون کل کیفیت معلوم کردند و تعجب نمودند ساعتی
 نگذشت که خوابیده مذکور برهان الله تعالی وفات یافت قاضی پس شیخ
 شیخ العالم آمده گریه و زاری کرد که ایستادم دارم غم فرمایند فرمودند که
 چه کنم تیر بر دلت رسید قاضی عاجز شده باز گشت لعل سنت که ملک گو
 شیخ فرید را که داماد حضرت شیخ العالم بود و بی گریه میزد و بعد از حضرت شیخ العالم
 خبر کردند که میان شیخ فرید کسان بلک گو گرفته اند حضرت شیخ العالم با مریدان
 پیش ملک گو رفتند و فرمودند شیخ العالم شنید بلکه شیخ فرید را تعرض از
 سابق دریاده نمود و وظلم میکرد و بعد ملک گو سوار شده در میان آه خندق

بوده است پیرایه بران خندق را ندو جست زوهر روان تشرید ملک کو
 ازین جنبید بعده حضرت شیخ العالم امین مصرعه بزبان هند می فرمود
 و وهره مصرعه جبل لیبت جبل لیه هر که جو لے آئے و از انجا
 باز گشتند و در خانقاه خود آمدند بر بام بالا خانه بود شب آنجا نشو
 شدند الغرض چون روز شد طبق حجره و از گروند چون مردیان
 و مردمان دیگر آمدند پرسیدند امر و زطبق حجره چرا و از غیبت شیخ العالم
 فرمودند امر و زما تم است الغرض دو پاس نگذشته که طبق حجره از
 شد شیخ بر همان فرمودند ای برهان بزرگ بین که جنازه حرام
 آمد شیخ برهان رفت چه بیند که جنازه ملک کومی آمد شورافتاد
 ملک زگو امر و زرو منع در و دهمید شد شیخ برهان آمد و حضرت
 شیخ العالم عرض کرد که جنازه ملک کو آمد حضرت شیخ العالم از حجره
 آمدند و رفتند نماز جنازه ملک کو بلند کردند نقل است که حضرت شیخ العالم
 و شیخ زکریا ابن شیخ سلیمان در مسجد جامع کجانشسته بودند حضرت
 شیخ العالم دائم در مراقبه می بودند و از ماسوی المدینه میفرمودند
 و مضافه جمال حق تعالی می سوختند آنجا هم در خیال خود نشسته بودند

شیخ زکریا تلاوت قرآن شریف با آواز بلند میکرد و حضرت شیخ العالم فرمودند
 آهسته باید خواند و باز در خیال و مستند الغرض شیخ زکریا دانستند که حضرت شیخ
 را خواب آمده است فرمودند برادر شیخ احمد خواب میکنند یک و کثرت
 همچنین فرمودند دوست خود را بنوع حضرت شیخ العالم نهادند و پوشیا رک کردند
 حضرت شیخ العالم فرمودند کیان پیش من خواهند گفتید الغرض چون از
 نماز فارغ شدند باز گشتند بای شیخ زکریا بر زمین است نمی افتاد
 دست بر کتف مردمان انداخته میرفتند چون چند روز گذشت حضرت شیخ العالم
 با مردمان برای عبادت شیخ زکریا رفتند و طریق حضرت شیخ العالم
 می بود چون برای عبادت مریض میرفتند اگر چیزی را میخواستند
 امید بر صحت و حیات مریض می شد الغرض چون پیش زکریا رفتند رسیدند
 و آنچه استند که چیزی تناول بکنانند طبیب و عورتان همه مانع شدند بجز
 حضرت شیخ العالم فرمودند قدری آب بهم دهند این آب بهم نماند
 فرمودند هلت تمام شد بفرمان الله تعالی جمعه و سه شنبه روز دنیا
 به آخرت شتافتند و رحلت فرمودند نقل است که حضرت شیخ العالم بابام
 در حجره خود نشسته بودند مریدی يقال بود شراب خورده در نمازگاه حضرت

حضرت شیخ العالم آمده بستی شراب میگفت حق پیرن پاک حق پیرن پاک
 پدر خنیا و اسنغ کردند و از ان خیال نمی گذشت چون بسیار شد
 شیخ العالم از بام فرود آمدند و فرمودند بگو پیر تو چگونه پاک باشد که پیر تو
 بنده است و بنده تمام پلید است پاک چون شد پاکی مرحق تعالی
 راست بجز او را پاکی راست نیاید ان عرض او از ان گفتن باز نمی آمد
 چنانچه میگفت همچنان میگفت حضرت شیخ العالم عصاب بر زمین و زنده عصاب
 بشکست مستی شراب و فرود آمد مستی مرگ و گرفت باز خود بخود شد
 شیخ برهان گا و از خانه او و خانقاه حضرت شیخ العالم آورد عرض کرد که ای
 پیر و ستگیر فرمان شود که تا گا و را فرج کند و فرج فرمان حضرت شیخ العالم
 نمی فرمود و چون نهایت شد و کار بغایت رسید بر شیخ بختیار که یار
 بزرگ حضرت شیخ العالم بود و بر همه مراحم شدند که شماعرض کند شاید قبول افتد
 شیخ بختیار آمد سر بر زمین نهاد و تعظیم تمام پیش حضرت پیر و ستگیر
 استاده شد و عرض کرد که فرمان شود تا گا و را فرج کنند او بجا آمد حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای بختیار شب و روز گاه صبحان باری العزات

حضرت لا اله الا الله من گشته شده بودم حالا تیر بدون رسید کار با خراجگاه
ای بختیار بگذرد و بگذار الغرض سه روز نگذشت که آن مرید وفات یافت
و ازستی بهوشیاری شتافت نقل است که حضرت شیخ العالم قدس اسد روح
روزی با الهیت خود گفتند این فقیر و حضرت معبود خود بسیار گستاخی
کرد ای مادر گمبوی هوشیار شود که تعداد و کار خیر گمبوی گوشش کن
که رسولان حضرت رب لغزت چند بار برین فقیر بطلب آمدند که ای احمد
بیائی و این جهان فانی بیکان باقی رحلت فرمائی و این فقیر هر ابراهیم
نمود و میگفت یکسپرداریم مادر ام که اعراض و نیای به بنیم هرگز نیایم تا کنون
بسیار شد باید که ازین غافل نشوی و پسر حضرت شیخ العالم شیخ المشایخ
شیخ عارف احمد امار اسد برسانه نام بود حضرت شیخ العالم از بسیار شفقت
گمبوی میگفتند بعد ازین وزی از روزهای شیخ نورالدین بدالی خلیفه
میران سید موسی بودند با حضرت شیخ العالم اعتقاد تمام داشتند و با ظلم
می آمدند حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین دختر خود پسرین فقیر گمبوی ای
خواهی او شیخ نورالدین امجال اعراض نمائند فی الحال قبول کردند حضرت شیخ
با همی مریدان و شیخ نورالدین در حال بر تانند و روان شدند که امروز عقد

نکاح فارغ گردانم حضرت شیخ العالم برو شیخ نورالدین فتند بامریدان نشستند
 شیخ نورالدین رون فتند کل خلیفانه اطلبیدند و کیفیت تمام شرح بیان
 کردند هر یکی سالت شدند فاما قاضی ثمن شرح شیخ نورالدین مروی است بهنگام
 بود قبول نکرد و حاضر هم نشد بکما گفت که ما را باور و ایشان چه قرابتی و
 چه نسبتی مخصوص با چنین درویش صاحب حال که کس احوال مسرودین نیست
 که یک کای آتش دارد و یک کای آب الغرض نه آمدند و نه قبول کردند قاضی ثمن
 شیخ نورالدین حضرت شیخ العالم بصیر باطن یافتند مگر می باطن و حقیقتش
 داشتند الغرض شیخ نورالدین با خلیفانه مشاورت کردند که این دختر
 بهیچ حضرت شیخ العالم را و او یک بابی مکرر حضرت شیخ العالم چند روز مسالت نمود
 که استعدا کرده آید با اتفاق خلیفانه چند دختر آراسته کرد پیش حضرت شیخ العالم
 آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین این چیست شیخ نورالدین
 عرض کردند ایشان خیر می فرصت نخواهند تا عیش و حبش کرده آید
 حضرت شیخ العالم شفقت در کار شد فرمودند شیخ نورالدین شش ماه مسالت نمود
 بر و دید و استعدا او شود انظر حضرت شیخ العالم از آنجا باز گشتند و خانها
 و آند نمودند که بالانجام بود فتند در این مشغول شدند و نمی گذشتند

که قاضی مشن اخون وان شد بعد که کار بجان رسید قاضی مشن را
 در خانقاه حضرت شیخ العالم آوردند و کیفیت قاضی مشن عرض کردند
 حضرت شیخ العالم قبول نمی فرمودند چون نهایت شد و کار بجا نرسید
 شیخ بختیار آمدند و عرض کردند ای پیر و ستایه قاضی مشن این چند روز
 مهلت شود تا کار خیر حضرت شیخ عارف صاحب ابیات تمام شود حضرت شیخ العالم
 بختیار اختیار فرمودند که قبول آن حضرت بود و از بام فرود آمدند
 و در دانه گز جامه آوردند و شرب پیش قاضی مشن داشتند و فرمودند
 برو تا کار خیر گموری ترا فرصت دادیم بفرمان الله تعالی خون و حال
 با سنا و قاضی مشن را صحت کلی شد و خانه رفت چون کار خیر حضرت
 شیخ عارف صاحب انصرام شد و مقصود با تمام رسید باز خون بچنان بیجا
 قدیم روان شد پیش شیخ العالم عرض کردند و نجات نمودند فرمودند
 که تیر بیدار رسید و کار را خیر انجام داد محال گفتن نجات تن نیست چند روز
 نگذشت که قاضی مشن مذکور وفات یافت لعل است که در خانه حضرت شیخ العالم
 فرزندی تولد شد نام فرزند شیخ عبدالغیر نام دادند بفرمان الله تعالی
 بجز و آمدن این جهان که لفظ حق بر زبان راند و مبع خلق بگوش ظاهر شنیدند

شیخ عبدالعزیز روز بروز بزرگ میشد و خوارقهای عادت از ایشان
 ملا هرشیدند و ده ماهه شده بودند که همچو بچگان هفت و هشت ساله
 حکایت میکرد و میسود و روان میشدند بچگان با لب شغول
 میگشت حضرت شیخ العالم فرمودند که چه شورت و حضرت ماشو نمیشاید
 از هستی بفرماندگی می باید بگذرد رفتند بیرون قصبه طرمت شرق
 دلی بر سر بلندی که میان روضه مخدومیه و میان روضه سید
 مخدومیه و بالای حوض است فرمودند این مقام این بجایان است
 الغرض چون در خانه آمدند همیشه شیخ العالم رسیدند که چارفته بودند فرمودند مقام
 دیدن فته بودم همیشه شیخ العالم بفرمودند گفتند که المغانه و حلیه خیل خانه و
 عزیزان بصحبت سلامتند مقام قبر برای حاجت حضرت شیخ العالم فرمودند شاید که برای
 حاجت بود شیخ عبدالعزیز را قدری حیرت وجودی (وادی) حادث شد بعد از سه روز
 بفرمان الله تعالی وفات یافت حضرت شیخ العالم بخدمت خود غسل و بانه پدید
 و تمیز و تکفین کرده جنازه ساختند و برابر جنازه برگ شربت و طعام
 و شیرینی روان کردند بعد از وفات فرزند که کور طعام و شیرینی و برگ
 و شربت همه خارج فرمودند و باز گشتند نقل است که همیشه شیخ العالم

برای این فرزندان و فرزندان دیگر که بهترین طریق متولد می شدند و انقضای
 بر زبان میبراندند بفرمان الله تعالی نمی زیستند و احوال سگیزه
 و شیخ العالم میگفتند که شایعات پسران ما را و انبیا دارند و این
 ضعیفه را خراب میکنند حضرت شیخ العالم فرمودند تعلق کن یک فرزندی
 هست انشاء الله تعالی پرورده تو خواهیم داد اما هنوز بخت پرورده
 نشده است در سفر رویم او را بخت پرورده کرده بیاریم تو تسلیم
 نمایم بشرط آنکه تو او را هیچ نگویی و در رضای او باشی هر چه او بگوید
 همان بشنوی و همان بکنی البته خدمت معترف گشتند و همه شرائط
 قبول کردند الغرض بعد چندگی در خانه حضرت شیخ العالم فرزند
 شد شیخ عارف نام نهادند عارف ابی محسن سجانی کامل و اکمل اوست
 چنانچه باید و شاید ولی من اولیاء الله تعالی شدند در مقام خست
 شیخ العالم قدس الله روحه همین ایشان بودند و موازنه عارف
 یافتند هر طایفه که با ایشان ملاقی می شدی میگفتند که چنانچه شیخ
 عارف احمد با محبت و الفت و شفقت میراث میدهد یکی نیست این فقیر
 تمامت عمر خود را کسی نشیند که با ابا حضرت شیخ عارف محبت نمود با این بزرگوار

بلکه چنان می گفت که چنانچه شیخ عارف را با محبت و دوستی
 باگیری نیست و این عنایت از کمال و لایت ایشان بود و بهی
 دزی و صف لامثال حضرت شیخ عارف احمد را میسر آمده بودیم بدین ختصا
 افتاد و نقل است که حضرت شیخ العالم گاه بیگاه میفرمودند که مالک جان چشم
 مالک الموت نتواند که بی رخصت جان ما را قبض کند بیت
 در کوی تو عاشقان چنان جان بدهند که با مالک الموت ننگد هرگز
 موت من با اختیار من است اگر نخواهم میرم و اگر نخواهم تا ابد آیدم
 بدین طریق و بدین انتظام ما نم گمرا آنکه با اختیار خود
 برویم که او را خبر نباشد یا ما در مراقبه باشیم که سراز تن
 جدا گردانند و این اشارت بر آن است که موت حضرت شیخ العالم پیش از
 موت ظاهری بثوت یافته بود و گما قال البنی صلی الله علیه و سلم
 مَوْتُوْا قَبْلَ اَنْ مَوْتُوْا ^{تکلم} نقل است که حضرت شیخ العالم قدس سره با جمعی
 مریدان مسافر شده بودند در جنگلی رسیدند و در آن جنگل درختی
 پکریا با حسن وزیر بود وزیر آن درخت صحنه غایت
 صفا و مقام و فا داشت حضرت شیخ العالم قدس سره آنجا نزول فرمودند

دور کار و بار خود مشغول شدند ساعته گذشته که مرغ
 جان پاک حضرت شیخ العالم از قفس قالب خاک به پرید
 و مقصود حقیقی رسید مریدان در گریه و زاری شدند
 گفتند استوار نخواهد داشت که حضرت شیخ العالم از دار فنا
 بدار البقا رحلت فرمودند بلکه گمان خواهند کرد که فتوح
 بزرگ رسیده باشد ایشان حضرت شیخ العالم را گشتند
 حضرت شیخ العالم همان زمان زنده شدند و فرمودند که این مقام
 خوب بار و باره فقیر بود و فقیر را بغایت خوش آمده بود اما
 چون شمایان همچنان میگویند بیاید و بر خیزید و روان شوید
 بعد از آن مقام روان شدند و بسافرت درآمدند
 نقل است که حضرت شیخ العالم از خطبه بهار چون در شهر
 اوده رسیدند در شیخ پوره مسجد در کنار ره لب آب سرد
 بود آنجا فرو آمدند هوای سراسخت گرفت مابقیه بهریم خنگان
 مردگان کاقران که آنجا افتاده بود حضرت شیخ العالم آن بهریم آوردند
 می سوختند و دفع سرمای ساختند سیدی بود از جهت زاده بود و چندی

که این درویش بنیرم ناپاک در مسجد آورده است سیدمانکار تمام گفت
 ای درویش این بنیرم ناپاک چرا در مسجد آورده ای حضرت شیخ العالم فرمود
 من مروتیام جامه ندارم مرا این بنیرم پاک ست الغرض سید مذکور
 بعد از فراغ نماز در خانه رفت شب او را حاجتی غسل افتاد و علی الصبح
 در لب آب غسل کرد چون در مسجد درآمد چنان سر را گرفت که در میان
 ملاک شدند و یک این آتش آمد حضرت شیخ العالم فرمودند ای سید چرا نزد
 این آتش می آیی شب می گفتی که این بنیرم ناپاک ست سید آغاز کرد
 درویش این آتش را در نیوقت پاک و عزیز تر از جان ست ^{۲۳}فصل است
 که حضرت شیخ العالم سر آمد و در شیخ جمال گوهری روزی صحرایین آمد و چون
 آن بنیرم نفوس مسکین و نجائی نیافتند در محلی مقدار انگشت افتاده و نصفی از آن
 شیخ العالم بردستار خود گرفتند و نصفی از آن شیخ جمال گری برستار خود گرفتند
 آمدند دو گانه شکر خدا تعالی بجا آوردند و گفتند حق سبحان تعالی
 بکرم خود این بنیرم را عزیز گردانید و از ناپاکی بیپاکی او را کفر و چنان
 عزیز شده است که جائی نمی یابم و قصه چنان بود که در آن ایام آن
 بنیرم را کسی قبول نمیکرد و جمله خلق با نکار او قرار می کردند

نقل است که حضرت شیخ العالم قدس اسد روضه روزی در حجره خود نشسته
 بودند شیخ بختیار پیش بودند فرمود ای بختیار چیزی می بینی شیخ بختیار
 عرض کردند آری پیوستگی منیم فرمودند چه می بینی التماس کردند که تمام حجره پیش
 از زری منیم فرمودند چیزی کار آید شیخ بختیار بختیار مختار آغاز کرد که ای پیوستگی از آن
 اختیار مختار و بختیار را بختیار مختار ای که حضرت شیخ العالم فرمودند باز بین
 چه بنید که حجره پاک همه از خاک است نقل است که شیخ العالم قدس
 اسد روضه در مقام خود نشسته بودند شیخ بختیار مردی عبید سوداگر
 جواهری بود سولی اردوین قصبه برای سودا آمده بود شیخ بختیار را
 حضرت شیخ العالم نظر انداخت و اعتقاد تمام حاصل شد و کمر خدمت بسته
 چنانچه مدام علی الصبح و الشام آمدی دستا می ماندی سلام
 کرده می رفتی و باز در خدمت مولای خود می پیوستی
 امم برین طریق شش ماه گذشت حضرت شیخ العالم قدس اسد
 روضه هیچ التفات نمی کردند و نمی گفتند که تو کیستی
 و از کجایی و چه کار می آئی و بدید و ظاهر
 به خط او آمد که گریه کند بعد از مدت شش ماه

روزی در خاطر شیخ بختیار گذشت که در پیشے بغایت کامل و اہل حق
 اما از سببے نیازی حاجت کسی کم برآید مہر ان ساعت حضرت شیخ العالم
 بنظر باطن بدیدہ ظاہر جانب شیخ بختیار نظر کردند و فرمودند کہ تو کسی
 بجز و نظر کردن شیخ بختیار در دریای بی کنار افتاد و از خود بخود
 شد و نظر از زمین و آسمان بگذشت و مدہوش و بہوش میرفت
 ناگاہ خود را در میان جبل موضع بہار یافت و قدری بہوشیاری
 شناخت و از آنجا چوبی بردست گرفت بر حضرت شیخ العالم بپا شد و از پشت
 شراب وحدت بگستاخی آمد و میگفت ای حمد چنین نعمتی دارے
 و بندگان خدا بر محروم میگذاری حضرت شیخ عالم ہر چند کہ سیر مودندای بختیار
 بہوش را را و را چنانستی آن عالم گرفت کہ بہوشیاری نمی پذیرفت
 و از ان گستاخی نیکگذشت حضرت شیخ العالم قدر آب نوشانی نہ از دست
 بہوشیاری آوردند و فرمودندای بختیار برو بروی خود رضاء او
 طلب و در کار بار باش شیخ بختیار سر بر زمین نہاد و ماتم در حالش
 افتاد و ان شد در شہر معظم شہر جوہر سکونت اولو پیش مولانا
 خورمت سولی چو حال بندہ چین دید بہ بندگی آن بندہ

و زید و گفت اسے بختیار مرامی باید کہ خدمت تو کنم و در بندگی
 تو شوم ترا در راه ملوئی خود آزاد کر ویم بر دهر جا کہ خواهی بباش
 شیخ بختیار در خانہ خود آمد و سوز آتش باطن انسانی ناگاہ از
 چارہ طرف آتش برینجاستی و در نظر خود تمام عالم را سوختہ میدید
 چون کار بجای رسید کہ تنش میسوختی و جانش میفرودختی نام پیر دستگیر
 شیخ العالم میگفتی فریادرسی خواستی در حال آتش فریاد همیشه میجات
 یافتی مجبور کلوح کہ در میان زنگ آب بیندازند و در حال زنگ آب
 جدا شود و آب صاف پیدا یزد باز همچنان چنانچہ بود بستہ گرد و ہمین
 طریق باز آن آتش در گردن تنش می آمدی و میگرفتی و فریاد از سیر و تکیه
 خود میکردی و نجات یافتی ہمین جملہ لیل و نهار ادا ایم الاحوال میگفت
 و قرار اراکم از بختیار با اختیار و غیر اختیار از دست برفت کا چون نادان
 حامیہ افتادہ بود کہ تحریر و تقریر از وی نیاید ناگاہ آن سست حضرت الہ نری
 از ماسوی اسد حضرت شیخ المشلخ تاج الاولیاء قد وہ الاصفیا
 سلطان الاولیاء بر بیان العاشقین حضرت شیخ شرف الحق والدین
 پالی پتی قدس اسد و مدبر حضرت شیخ العالم بفریادرسی بختیار با اختیار

در عالم اسرار پدیدند و در مقام مشاهده انوار بحال بیکدگر مشرف
 شدند و فرمودند ای احمد عبد الحق قدس الله روحه ترا در جهان
 کسی نمی شناسد و نمیداند که در حضرت مولی و چه حال با کمال و ارک
 مگر بچاره بختیار اندک ترین شناسائی و آشنای حضرت تو گشت برهم
 چندین نباید کردی باید که بحاب حضرت خویش البغوائی تا باران
 رحمت و زمین او بیار و حضرت شیخ العالم نظر شفقت بهمت باطن
 بر شیخ بختیار با اختیار مختار گماشتن حضرت شیخ العالم در قصبه دوی
 بودند و او در شهر جوپور در حال همان زمان آتش سوزان از دوی
 شد نجات تمام یافت و مرض بصحت مبدل گشت و بقراری بقدر
 پیوست و از کربت بفرحت درآمد شیخ بختیار با اختیار مختار که
 او را بود بدانت که این ساعت پیر دستگیر شیخ العالم را قبول
 فرمودند و بنظر رحمت نگه داشتند و در حال برخاستن همه خان و مان
 بر انداخت جانب حضرت پیر دستگیر خود بشتافت و باستانه بگما
 خود آمد و پیش پیر دستگیر سر بر زمین نهاد و بنده و ارباب ستاد حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه نظر رحمت فرمود و مشفق باطن و ظاهر نمود

و فرمودند که ای بختیار چه اختیار مختار داری اگر میخواهی که خود را
در ملک مریدان این فقیر در آری زن را خواهی گذاشت بختیار دل
گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند رسول را خواهی گذاشت و فی الفور
گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند خدا را خواهی گذاشت او همچنان
فی الفور گفت گذاشتم حضرت شیخ العالم چون دیدند که او همه گذاشت و
لقوش کثرت از دل شست و کشتی خویش در دریای فنا انداخت و
در میدان ارادت مستحکم برخاسته و آینه دلش صفا کمال یافت تا از
عطش طلب باحقاق تمام در صحرای تجلی جمال کمال پیر دستگیر خود
شتافت و در حال بی حلول حضرت شیخ العالم گویان میدان جان او
نزول فرمود و از افاق آسمان دل او تجلی بدو شد و تشریف بشارت
بشارت مشاهده بدو فرمودند و اے بختیار اینک خدا بر ایافتی
و در متابعت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم شتافتی که قُلْ اِنْ كُنْتُمْ
مُحِبِّينَ لِلّٰهِ فَاتَّبِعُونِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَ يَرْزُقْكُمْ مِنْ ذَرْوِهِ
و یَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ و اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ و بلیند تر آمدی ملک کل شدی که مَنْ لَهُ الْمَوْلٰی فَلَھُ الْکُلُّ زہی پیر دستگیر
باکمال که در ساعت احد مرید را بمقصود حقیقی رسانید و زہی مرید با جمال

که در زبان واحد بسعادت ابدی پیوسته و عارف کامل و اصل مگشت
 چنانچه واصل کرد کار شیخ فرید عطار میفرمایند بیت ای ز صلیت
 عارف مطلق شدم به عالمی رفته و تمام حق شدم به نقل است ^{کیت العالم}
 فرمودند ای بختیار در صحن خانقاه من چاهی در میقامی باید شیخ بختیار
 در حال کلند آورده بکا دیدن چاه مشغول شد ند چون تمام کا دید و
 آب برون در حضرت شیخ العالم بران آب تکبیر فرمودند و قسمت کردند
 باز اشارت شد که ای بختیار این چاه را امر دزدان خاک بیرونی باید انپاش
 و از خاک این چاه چو تیره می باید ساخت شیخ بختیار سببی
 بر سر کردند و بانپاشستن چاه مشغول شد تا آنکه چاه تمام به دران روز
 از خاک بیرونی انپاشته و پر کرده و از خاک چاه چو تیره بست و هیچ
 نپرسید که این چاه را از برای چه کا دیدند و از برای چه انپاشتن
 و این چو تیره بچه عرض بستند لاچار چون در ارادت پیر خیان حکم
 بود از خود فانی بذات پیر باقی بود اگر چه در مکتب نزد معلم گاهی رفته
 گاهی حرف تهجی هم از او استا و در تخته طاهر نخوانده بود فاما از
 دولت پیر و سنگی حضرت شیخ العالم قدس الله سره بهر علم و پیران گشت

که نهند و وقت حل مشکلات و مفصلات از وی میگردند و او هر چه میبایستی
 از کتاب خدا تعالی و از احادیث رسول صلی الله علیه و آله میروند و نقل میکنند
 و علماء همه اعتراف نمودند و در حال و کمال شیخ بختیار را علماء
 حیران بودند این حالات ظاهرش بود و حالات باطنش چه بود و چه
 نقل است که حضرت شیخ العالم روزی شسته بودند شیخ بختیار آمد پیش
 استاد و عرض کرد که ای پیر دستگیر اگر فرمان شود این بنده در آگری
 رود و سابقا چیزی سودا هم کرده بود و هر چه از سودا پیدا میکرد
 پیش پیرگیری آوردی و هر چه پیر دستگیر قسمت دادی بهمان پسری
 و قوت خودیست حضرت شیخ العالم قدس الله روحه فرمودند برو اما بان و
 در ایام و کتله نادیده شوم و ولایت این فقیرست شیخ بختیار برای سوداگری
 باذن پیروان شد و هر جا که میرفتی بغیر اذن پیر دستگیر نمی رفتی
 و هر قدم که در راه میزدی بغیر اذن پیر دستگیر نمی زدی و هر کس که
 بغیر او پسری بر آوردی و ائمه الاحوال چشم بسته میباندی الغرض چون
 از سوداگری بازگشت قطاع بطریق اطلاع یافتند که برین مرد کمال
 نفیسست و او مرد جواهری بود سودای مروارید و جواهر میکرد و ایشان

برابر آدمی آمدند هر که او شیخ بختیار فرود آمدی ایشان نیز فرود آمدندی
 شیخ بختیار هم مدعا قلم و خنجر بود دریافت که ایشان قطعاً
 اند در خیال من شده اند در مقامی بدکان نان نیز فرود آمدند ایشان هم
 آنجا فرود آمدند شیخ بختیار دیگر که چتری پزانیده و روغن بادام و گاو
 و قح بلای آن دیگ داشت و گفت قدری مستراح کرده بیایم
 باین بهانه روان شد و آن یک که چتری و روغن همچنان گذاشته ایشان
 ساعتی نشسته منتظرش بودند چون نیامد گفتند از ما فراموشتاب
 روان شدند ناگاه شیخ بختیار پیوستند و بیکدیگر مصاحب شدند
 بعد شیخ بختیار در مقامی آمدند کنیسی کی خریدند و خانه کرده همانجا
 ماندند ایشان نیز در آن مقام ماندند در آن مقام ماندند و روز
 بحال شستن جلوه بیرون آمدند و خاک کنیزک همچنان گذاشته روان شدند
 موازنه سخی چهل کرده و روز شب آمد چون صبح شد زیر درختی نشست
 و با خود گفت که من چندین کرده آمدم ایشان کجا بابرند ناگاه
 بی آگاه ایشان سیدند و گرفتند و در زمین غلامان پیچیدند و منجم شدند
 که حلقش بر بندازش و ازین جدا کنند شیخ بختیار پیر و سنگیر خود را یاد کردند

حضرت شیخ العالم عصا برست کرده فی الحال سیدند و فرمودند که ای بختیار
 نزن نزن ایشان سبب خج و خج را گذاشته از وی جدا شده بایستادند
 حضرت شیخ العالم از پیش نظر غایب شدند بعد ایشان پرسیدند این مرد
 که بود و از آن تو که باشد شیخ بختیار گفت که این مرد پیر و سنگین است
 برابر من باشد من بقوت این مرد در هر دو جهان خوف ندارم و از
 هیچکس باک نمی آرم ایشان حیران ماندند و گفتند آری تو هم بدین قوت
 تنها میگردی و سودای کالای نفس سکنی که پیر تو چنین غالب است
 بعد ایشان پنج تنگه از خود کشیدند و شیخ بختیار را دادند و گفتند که
 این فتوح از جهت ما پیر خود را به بزرگدست ما برسانی و عذر ما بخوای
 شیخ بختیار آن پنج تنگه گرفت روان شد چون پیش حضرت شیخ العالم آمد
 پنج تنگه اول پیش نهاد و کیفیت تمام ماجرا شرح کرده حضرت شیخ العالم فرمود
 آری همچنین بود چنانچه میگوئی نقل است که حضرت شیخ العالم ابابام در حجره خفا
 بودند فرزند خود حضرت شیخ عارف احمد را طلبیدند و فرمودند برو بختیار را طلبید
 بیا حضرت شیخ المشایخ شیخ عارف احمد بر در شیخ بختیار رفتند و دست و دست بختیار را
 که باز خج صحبت کند و ایشان را آن بود که دخول کنی فی الحال همچنان آن را بجا بمانی گذاشتند

و جامه فرو گرفته و پیش پیر دستگیر خود آمد سر بر زمین نهاد و بنده وار
 ایستاد حضرت شیخ العالم فرمودند باز گرد شیخ بختیار سر بر زمین نهاد و باز
 متول است که شیخ بختیار شہوت کمال داشت بحدیکه بعضی وقت
 از غلبه شہوت بختیار شدی و اسد اعلم مکر این طلب از جهت امتحان
 باشد که او در آن وقت کم متابعت استحکام دارد یانی نقل است
 که روزی حضرت شیخ العالم سماع کردند بعد از فراغ سماع کثیرک خود را فرمودند
 برو از خانه چیری بیار مطربان را چیری بده کثیرک در خانه رفت
 اہلبیت حضرت شیخ العالم فراج گرم کردند چیری نداوند و گفتند برو
 بگو کہ در خانه چیری موجود نیست حضرت شیخ العالم قدس اسد سرہ با
 را فرمودند کہ همین کثیرک را بپزید بعضی مریدان چند تنکہ داده
 کثیرک نہ کور را مطربان را کنا پند حضرت شیخ العالم چون در خانه رفتند
 نظر بران کثیرک افتاد فرمودند چون این کثیرک آمد ما نخواہم ماند
 فی الحال از خانه بیرون آمدند شیخ بختیار را فرمودند ای شیخ بختیار
 تکیہ بہ بندتا از اینجا بیرون آیم و سفر کنم شیخ بختیار باذن پیر دستگیر
 تکیہ بہت و ہر روز رگواران روان شدند و در شہر اوہ رسیدند

در محله شیخ پوره بالای لب آب قرار گرفتند بعد از فراغت شش ماه
 حضرت شیخ العالم را چون نظر بر لب آب افتاد فرمودند ای بختیار در قصبه
 رودی لب آب هم است شیخ بختیار گفت پیر دستگیر این رودی نیست
 او ده است حضرت شیخ العالم فرمودند ای بختیار یاد راوده برای چه آمدم
 شیخ بختیار کیفیت تمام عرض داشت کرد حضرت شیخ العالم را از کیفیت چرا
 هیچ در خاطر نبود او ده هم منظور فرمودند ای بختیار با مقام رودی خوا
 برای چه بگذارم فی الحال برخاستند روان شدند در مقام خود آمدند
 و مشغول بحق گشتند نقل است که حاکمی در موضع آسوموی ماندی
 و مرید شیخ سمارالدین بود اما در خانقاه حضرت شیخ العالم گاه بیگانه می
 و میان مریدان حضرت شیخ العالم می نشست و می بودی روز
 از روز بپیش حضرت شیخ العالم آمد بایستاد عرض کرد ای مخدوم
 آنچه در خانقاه آنحضرت می بینم در خانقاه پیر خود نمی بینم حضرت شیخ العالم
 فرمودند ای حاکم ایشان مولانا کان اندنه در ایشان که در ویشی
 کار دیگریست و مولایی کاری دیگر حاکم گفت ای مخدوم ما مرید
 ایشان نخواهیم شد در سلک بناگی بندگان مخدوم در خواهم آمد

این روز
 از روز بپیش

حضرت شیخ العالم فرمودند بر و طاقیه ایشان باز گردان حایک بر شیخ
 سماء الدین فت طاقیه باز گردانید بعضی ائمیریدان شیخ سماء الدین
 افرشته داشتند و نگفتند که این مرتد شد الغرض حایک از اینجا و خانقا
 حضرت شیخ العالم آمد و منسلک در سلک بندگان حضرت شیخ العالم گشت و در محبت
 ایستاده شب روز بنده دار آستانه می بود روزی از روزها حایک
 مذکور پیش حضرت شیخ العالم قدس سره آمده عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود
 این بنده جانب خانه کعبه و حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز
 قرار گیر انشاء الله تعالی ما و تو یکجا برابر خواهیم رفت حایک باز ماند
 بعده باز چند کثرت حایک مذکور پیش حضرت شیخ العالم آمده عرض کرد
 شیخ العالم هر بار بچندین میفرمودند که ما و تو برابر خواهیم رفت او باز
 میماندی تا روزی آن حایک ستودش کم مسافرت بسته پیش حضرت
 شیخ العالم آمده عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود تا این بنده
 جانب خانه کعبه رود و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم مستقیم
 حضرت شیخ العالم فرمودند ای حایک در خانه خود باز برو و انشاء الله تعالی
 علی الصبح ماها اینجا خواهیم آمد ما و تو روان خواهیم شد حایک با گشت

در خانه خود رفت تا که شریح العالم در نیم شب در کنار چنگل موضع مذکور
 لفظ حق بهیبت ز زنده بلند فرمودند حق حق او دانست حضرت شریح العالم
 آمدند و رجال برخاست و دو آن ه آمد برابر حضرت شریح العالم روان شدند و بیند
 که سه نفر دیگر پیش حضرت شریح العالم می و نزد ایشان حضرت شریح العالم و بعد آن
 حایک همچنین می رفتند تا موضع انجول رسیدند که صبح و سپیدن آغاز کرد
 شریح العالم حایک اگر رفتند و دریای حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
 وسلم انداختند و گفتند این بیچاره ضعیف است تا آنجا رسیدن نمی تواند
 بعد آن حایک چه بیند که هیچ یکی نیست حایک حیران شد و خانقا
 حضرت شریح العالم آمد حضرت شریح العالم فرمودند بگویند زیارت حضرت
 محمد مصطفی حاصل شد او گفت آری از دولت پیر و تگبر زیارت
 حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم حاصل کردیم که به پا بوس
 مشرف شدیم حضرت شریح العالم فرمودند دانستی که پس حضرت رسول
 کیان بودند حایک گفت نمیدانم فرمودند که پس حضرت رسالت پناه
 صلی الله علیه وسلم حضرت شریح المشایخ مرشد الاثقیاء مادی الاصفیاء حضرت شریح
 فرید الحق والدین گنج شکر مسعود قدس الله سره بودند پس ایشان

سلطان شیخ حضرت شیخ نظام الحق والد بن قدس مدبره بودند ایشان
 این فقیر بود نقل است که حضرت شیخ العالم روزی در خانقاه خود نشسته بودند
 تا تارخان بزرگ مقطع قصد بدولی پیش حضرت شیخ العالم آمد
 و ایستاده شد حضرت شیخ العالم سر بر آوردند طرف تارخان نظر کردند
 و فرمودند در جهان چنان رود که چند روز بمانی تارخان در حال
 بر زمین افتاد و بخود گشت و بعد از زمانی او را از زمین برداشتند
 و آب بر روی او زدند تا از بهوشی بهوش آمد بعد از آن چنان
 معجزه شد که اکثر اوقات پیاده و تنها در حضرت شیخ العالم آمد
 نقل است که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه نشسته بودند
 محمد خان آمد عرض کرد ای محمد دم امروز سو اگر آن سپاه آورده
 به مقصد بهشت صد اسپه کی و تازی آمده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند برو بستان محمد خان عرض کرد که ز کجاست با حضرت شیخ العالم
 فرمودند برو بستان از محمد خان عرض کرد که ای محمد دم ز کجاست چون گشت حضرت شیخ العالم
 فرمودند اگر نیست بهشت منقول است که حضرت شیخ العالم نظر بادشاهی او کرده بودند
 و او شانزده ساله بزرگ ملو بادشاهی بود فاما چون بهشت از حضرت شیخ العالم سخن بنماید

که پیمان همه رسوا گردید حضرت شیخ العالم بود هر بار فقیر گشتی او را
 مال نبود بر خور و حضرت شیخ العالم آمدی و سر زین نهاده و عرض کرد
 که پیر و تنگیر برین چیزی نیست سوداگری کنم و قوت خود سازم حضرت شیخ العالم
 میفرمودند بخواه چه مقدار زین خواهی او گفت که من هر بار از پیر و تنگیر
 تنگه پنجو اتم و میگفتم ای پیر و تنگیر اگر برین صد تنگه باشد بدراغ خام
 و سودا کنم و قوت بسازم حضرت شیخ العالم میفرمودند برو صد تنگه
 و اویم این بنده سر زین نهاد و باز گشت ناگاه صد تنگه از غیب
 میرسیدند بفرانت سوداگری میکردیم و خوش می باشیم اگر این بنده
 هزار کثرت قصد میکرد که سرایه مال از صد تنگه زیاده شود هرگز بیا
 نمیشدی و اتم همین صد تنگه برین سرایه می بودی نقل است
 که حضرت شیخ العالم می فرمودند چنانچه در گازرون جبراع خواجهاحق
 گازرونی می سوزد تار و زیاست خواه سوخت خواه احق
 بمقتضای آن است این بیست بر زبان خود فرمود و بیست اگر گیتی سراسر
 باد گیر و بد چراغ مقبلان هرگز نمیرود و ما نیز و یک از طعامم نیزیم
 تا انقضای عالم خلق بخورند هیچ از ان و یک کم نشود و درین نده

خلق هم هست بعده و یکی آوردند بر دیگران نهادند آتش کردند
 طعام در آن و یک نختند بعده آن یک او میان بگذر خلق شدند
 هر خلق که می آمدند می رفتند طعام از آن و یک میخوردند هیچ نقصان
 نمیشد تا سه روز خلق آینده و رزده طعام از آن یک با سیر
 میخوردند و یک همچنان پرمیاند سه بعده در خاطر خود
 چنین گذرانیدند که ای احمد در عالم شور خواهم شد که احمدین شیخی است
 وَالشُّهُوْا فُتُّهُ كُلُّ بِرَضِيْهَا وَالْجَوْلَةُ رَاحَتُهُ لَا يَرْضَاهَا مِنْهَا وَحَدَامِي
 احمد بنده گان خدايند او رزاق مطلق است جل جلاله او دانند و بندگان
 او دانند تو ازین میان بیرون آئی و اسب خاطر را در میدان وسیع
 و افوض امری الی الله جویان نمائی و خود را از خود و از کار خود بیرون
 و از هستی این نام و نشان قافی شو و در هستی ذات مالک الملک لایزال
 ملکه بی نشانی روح حضرت شیخ العالم این خطره را در خود مقرر کردند و در حال
 بکسیر برای مزید فقر طالبان حق او فرمودند و یک مذکور بر زمین
 زدند تا شکست نقش است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که از بیکه تا پندوه
 رسیدم هیچ لمائی ملاقات نشد الا که در آورده یک بچه نیم مسلمان

و این اشارت بر شیخ جمال گوجری کردند و میفرمودند که من صور بچه بود
 طاقت نیاورد و اسرار بیرون زد بعضی مردان اندک دریا مالوا
 بیکت آروغ نمی زنند و میفرمودند که نظامی بچه بود که این بیت گفت
 بهیست صحبت نیکان ز جهان گشت به خانه غسل خانه ز بنو گشت
 که صحبت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم چنانچه صحابه ابو دهمدین جالا هم
 صاحبان حال او و مجبان ذوالجلال است ذلک فضل الله یؤتیه
 من یشاء و الله ذو الفضل العظیم نقل است که حضرت شیخ العالم
 مقامات پیران بزرگ امت بچین کردند زمین فروزد که فلان و فلان
 تا اینجا رسید فلان تا اینجا و فلان را این مقام بود و فلان بدین
 منزل رسید زهی کمال و زهی جمال که تا غایت هیچ درویش بدین
 حاد مرتبه و صاحب تصرف نشده است ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء
 و الله ذو الفضل العظیم نقل است که روزی حضرت شیخ عالم دیواری بر می آوردند
 و با المی دیوار سوار بودند شیخ جمال گوجری را در آن کوچه گذر افتاد
 فرمودند که اینجا بوی ولی می آید استاده شدند کسی گفت که اینجا حضرت شیخ عالم
 قدس سره و حضرت شیخ احمد عبود می باشند شیخ جمال الدین گوجری حضرت شیخ عالم

حضرت شیخ العالم ابابلی آند یو ارسوار بودند شیخ جمال الدین گو جری گفتند
مخدوم این دیوار بچیند و روان شود و حضرت شیخ العالم فرمودند
چه عجب وجه و شوار است نگاه حضرت شیخ العالم چنانچه مرکب است جنیان
همچنان دیوار را چنانیدند در حال یو ارجبید و روان شد بعد
حضرت شیخ العالم فرمودند بابا جمال این مادیه چنانید هر چند که شیخ
جمال مادیه از دند پس میگشت و پیش میرفت و روان میشت
شیخ جمال را دشت گرفت که بکدام شیر و که افتاد فاما بنظر باطن
حضرت شیخ العالم امان داده بودند و زنه بخیره نبوده است نقل است
که حضرت شیخ العالم قدس الله روحه روزی شسته بودند بهرام
پیش استاد بود و حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام بخواد ازین
انچه خواهی که مراد حضرت ذوالجلال و ولایت بر کمال است بداند که
سیکوی که من بچنگلتم و ساکت اندم باز فرمان می آید بهرام بخواد انچه میخواهی ام
کسی نیاید باز او میگوید که من همچنان ساکت اندم باز فرمان می آید بهرام بخواد
میخواهی که برین ولایت و جهان است مادام که کسی نیاید است بخواد بهرام
گفت که من بچنگلتم و ساکت اندم باز فرمان می آید بهرام بخواد انچه میخواهی

بطلب چمی طلبی بهرام میگویی که عرض کردم ای پیر دستگیر سپیدی
 وزیر منخواهم دیدنیا مطلوب ندارم و بآنرت سرفروشی آرم مرهبطان
 حقیقتی بسیار و رقم ماسوی مدبر او بخدای برسان آنچه وعده فرود
 اند وقت بن گران حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام تو چیزی خواهی
 که نتوان داد که درخور هر کسی نیست و کسی نتواند داد و سن انجکایت
 از زبان بهرام مذکور شنیده ام و او را پیرشتا دساله دیده ام و او سگفت
 و اسف میگرد و سرت بخورد که اگر این محروم روزگار و مرد و دنا بکار
 آنوقت از پیر دستگیر چیزی اختیار میگردی خواه از دنیا خواه از آخرت
 نام روز این وزگار ضیق را بوسع میکند از نید و رجا تمام و پنا عظام بر دست
 می آورد و مقصود حاصل کردی نقل است که روز حضرت شیخ برهان پیش حضرت
 شیخ العالم استاده بود و حضرت شیخ العالم فرمودند برهان نیا خواهی گرفت شیخ
 برهان گفت خیر دنیا بکار من نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند خواهی گرفت
 باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر پیر شدیم کی توانم خواند حضرت شیخ العالم فرمودند پیر
 بی خواندن بی هیچ کشیدن اینک استاده بخوان باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر علم کل
 نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند این گوی فست باز شیخ برهان گفت این هیچ اکار نیاید

ما را جمال سعدی بایده که دلم خبر مشاهده حق نکشاید حضرت شیخ العالم کسالت
 شدند و در کار خود مشغول گشتند و نقل است که مخلص مدبر اطمینان
 فیروزشاه بود بخدمت شیخ العالم می آمد و مدام طعام صبح و شام
 می آورد حضرت شیخ العالم طعام او خرج می فرمود و هیچ نمی پرسیدند
 که تو کیستی و از کجای و چه کار می آئی چون مدت شش ماه برآمد مخلص
 خاطر خود کرد ای مخلص شش ماه خدمت این فقیر کردی هیچ ترانه پرسید
 که کیستی و چه مطلوبی آری اگر چندین مدت خدمت کنی میگردی
 مقصود حاصل می آوری و باز گشت و روانه رفت حضرت شیخ العالم
 عقب برورافتند و دستکش و نذکین کوفی الحان بیرون آمد
 حضرت شیخ العالم فرمودند برو و بگو که احمد برادر الیتا ده است کینزک و مخلص
 پرسید که کیست او گفت آن درویش که شمار وزیرند برو می آفری
 مخلص و جمال بدوید و پا پس کرد حضرت شیخ العالم قدس سره فرمود تا تو را
 امروز از ما کلام ندانند و هیچ نگفت و شبان حضرت شیخ العالم قدس سره را
 در خواب خود برو و طعام پیش آورد و بعد از خوردن طعام حضرت شیخ العالم در آن شب نزد
 خانقاه خود آمد و مخلص هم با شیخ العالم آمد میگوید گشتند حضرت شیخ العالم فرمودند از نزد هم ای

عرض کرد آری یکسپهر و یک خضر دارم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص
 برو مادام که ایشان را کار خیر نکنی و جاگیر نگردانی بر من نیایی
 مخلص اعتراف نمود و سر بر زمین آورد و باز گشت و خیال جاگیر کردن
 فرزندان شد میان چند روز هر دو را کار خیر کرده داد و بحضرت
 شیخ العالم آمد سر بر زمین نهاد و ایستاده شده عرض کرد ای پیر تنگیزه و فرزندان
 را جاگیر نمودیم و تزویج کرده دادیم حضرت شیخ العالم فرمودند نزدیکیا
 او دیده آمد بنوشست حضرت شیخ العالم پیش خود کوکی در زمین
 کاویدند آب در و انداختند و در میان آب کوک مذکور سنگ ریزه خردند
 و فرمودند ای مخلص این سنگ ریزه ازین آب بیرون آر مخلص آن سنگ
 ریزه مذکور از آب کشید پیش حضرت شیخ العالم نهاد حضرت شیخ العالم قدر
 گل در و انداختند و فرمودند ای مخلص چنانچه او را کشیدی این را نیز
 مخلص دست دران آبلانداخت هیچ نیافت عرض کرد ای پیر تنگیزه
 هیچ نمی یابم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص اگر میخوانی که در حضرت
 معبود بطلب مطلق و در ریای مقصود برسی اینچنین شوی که نام
 نشان خود گم کنی و از پستی خود بر خیزی و پستی حق شوی و به بقا حق

باقی کروی آنکه بر بابا و خانقاه منج باش والا بر و که این کار مردان است
 کار مخندان و الحرب رجال و انقصته و السهید رجال بجال مخلص حوخالص
 ازل بود و خصوصیت ابد و اشته باخلاص تمام بایستاد و کمربت باعت
 مستحکم است ولی از اولیا و خدایتا گشت تا حضرت شیخ العالم فرمودند که مخلص
 از اولیا و خدایتعالی است ^{سه} نقل است که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه خود
 نشسته بودند مخلص پیش استاده بود و میان لاد و دیوانه در آن کوچه گذر کرد و
 زیر یوار حضرت شیخ العالم بگذشت مقدار راه رفت طرف حضرت شیخ العالم متوجه شد
 ویراستاده بود و بعد روان شد مخلص بحضرت شیخ العالم عرض کرد ای پیر و گزیر لاد و
 دیوانه دیر پیش استاده دیر و گزیر پیچ نفرمودند که بنشین و بهم بپسرخم و این فرمود
 و میگوید که متعجب شدم و در خود گفتم که اینجا لاد و دیوانه کجاست بعد چون یرن
 خانقاه رفتیم تحقیق شد که لاد و دیوانه درین کوچه گذر کرده بود و دیر می جای
 حضرت شیخ العالم متوجه شده و راه استاده بود ^{سه} نقل است که روزی
 مخلص پیش حضرت شیخ العالم آمد و عرض کرد ای پیر جابله من که نه سیه است اینچون
 که جابله نوبه چشم و ازین جهان سفر کنم حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز توقف کن
 ما و تو یکبارگی خواهم رفت باز دوم و رفت عرض کرد و باز پنجین جابله فرمودند باز سوم رفت

همین جواب فرمودند باز مخلص فرزند آن خج و وصیت کرد و گفت کلاسی فرزند من
 من این وقت من آخرت بنجو هم که ازین جهان سفر کنم نباید که شما پیوسته
 مرا از سوت من خبر کنید باید که در حال مرا ببرید و دفن کنند که پیوسته
 من شنجی است که کمال او را نهایت نیست و جمال او را غایت نه شنجی است
 نهایت غالب و اولی است نهایت جاذب و ملکه است که در هر دو
 جهان فرمان او نافذ است کیست قدر او منی دانند و نباشد من شما
 را خبر میکنم که مرا بعد از سوت من فی الحال ببرید و در زیر زمین بپارید
 که چون در حضرت پیر ما خبر خواهید کرد پیوسته من مرا رفتن نخواهم داد
 بهرام میگویی مادر خاطر کردیم که ایشان مکر و عوی خدای میکنند به بنیم که تا
 این معنی که پدر می گوید رست است یا نه الغرض مخلص بعد از فراغ
 وصیت بر چاره پالی غلطی و چاره آهسته آهسته برگشتید تا خود را
 بتمام پوشید مرغ جانش از قفس قالبی که اش بر مید و بعالم آخرت
 به پیید و از دار فنا گذشت بدار بقا پیوست مادر تعجب شدیم
 و حیران ماندیم که ایشان چه مردانند و چه کار و چه بار در حضرت پروردگار
 خود دارند بهرام میگویی که حضرت شیخ العالم در خانقاه خود نشسته بودند من رفتم

و خبر کردم که ای پیر دستگیر پدرم مخلص از جهان سفر کرده و بر حلت پیوسته
 حضرت شیخ العالم بزرگداشتند و کفش در پایی کردند و بر مخلص آمدند
 و چادر از سر روی برداشتند و بگوش او باواز بلند فرمودند ای مخلص ای
 مخلص ای مخلص بنوعی که بعضی خلق نیز شنیدند و حاضر آمدند و معائن
 کردند و اهل بیت حضرت شیخ العالم و دیده آمدند فرمودند که شما این میکند
 خلق خدا خواهد گفت که شیخ احمد عبیدالحق مردگان را زنده میکند و او
 آخر فتنه خواهد خواست الغرض حضرت شیخ العالم مواز به چیل و یا پنجاه کرت
 باواز بلند بگوش او مخلص مخلص مخلص فرمودند و او را از ان عالم دین
 عالم آورد تا او در حال بر خاست دوست در پا حضرت شیخ العالم
 نسا در و بر شینه خود دست میزد و هیچ سخن نمیکفت حضرت
 شیخ العالم باز گشتند در خانقاه خود آمدند بعد مخلص آغاز کرد
 ای منم زندان من بگر شما پیر مرا خبر کردید و بر وصیت من عمل نمودند
 اکنون ای بهرام بر و بر برین بگو که مخلص عرض میکند مرا فرمان
 شده و تا ازین میان سفر کنم و با خودت رویم بهرام میگویی که من پیش
 پیر دستگیر رفتم چنانچه پدرم گفت که بود همچنان عرض کردیم و زمان

ای بهرام برو او را بگو که چند روز قرار گیر ماه تو یکجا سفر خواهیم کرد
 بهرام میگوید که ما آمدیم بر پدرم و گفتم که پیر دستگیر میفرمایند
 که ای مخلص چند روز قرار گیر ما تو یکجا سفر خواهیم کرد باز
 گفت ای بهرام باز برو و بر پیر عرض کن که مخلص میگوید
 که ما ماندن نمی توانم و طاقت نمی آریم مدت من تمام رسید
 مرا فرمان شود که تا سفر کنم و باختر رویم بهرام باز رفت
 چنانچه پدرش گفت بود در حضرت شیخ العالم عرض
 کرد باز فرمان شد ای بهرام برو بر مخلص بگو که کجا
 خواهی رفت مرا خبر کن تا ما نیز آنجا بیایم بهرام باز بر مخلص
 پدر خود آمد و آنچه حضرت شیخ العالم فرموده بودند بگفت
 مخلص آغاز کرد ای بهرام باز برو در حضرت پیر دستگیر
 عرض کن که مخلص میگوید که پیر دستگیر بهتر
 میدانند آمدن و رفتن را جائی نیست مگر انتقال از مقامی
 بمقامی و از عیالی به بنهائی و از نهائی به عیالی و از جاه بنهائی
 و از کهنه بنو از نو بکهنه اکنون ما را طاقت نمانده است

مرا فرمان شود که ازین جهان بگذریم بدان جهان برسم
 فرمان شد ای بهرام برو از پدر خود بگو چنانچه حاجت
 بهم داری تا بتو رسانم بهرام باز آمد فرموده حضرت شیخ العالم مخلص را
 گفت مخلص گفت ای بهرام عرض کن که مرا از دولت پیر دستگیر
 هر دو جهان بپذیری حاجت نمائده است لطف پیر دستگیر
 همه مراد های مرا در بر نشانده است همین حاجت است که
 که مرا فرمان شود تا ازین عالم بدر آیم و آن جهان برسم
 باز بهرام گفته پدر خود بحضرت شیخ العالم عرض کرد فرمان
 شد ای بهرام برو از پدر خود را بگو که اگر شتاب هستی و مطلوب
 تو همین است پس برو آنجا که جایی هست و بگذر بر مائده
 فائده که را است هست بهرام بر پدر خود فرموده حضرت شیخ العالم
 گفت مخلص باز همچنان بالا سه چهار پایی غلطیده و چادر بر سر
 کشیده مرغ و جوش از قفس قالب خاکی به پیر در فضای
 فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ بر سر سید و دوست بدو
 آرامید و ازین جهان در گذشت و بدان جهان پیوست چنانچه گفت

بیست چه خوشتر آنکه درین راه بودا دوست بر دست رسد یا بسیار
 بعد از وفات خاص پس ایشان خرقه او پیش حضرت شیخ العالم آوردند آن
 مذکور از حضرت پیر و سنگیر خود عطا یافته بود فرمان شد که این خرقه لایق
 اوست بر او و من کنید بعده بر حکم فرمان پیر و سنگیر خرقه را با او و من
 کردند و با خیرت سپردند ذلک فضل الله یؤتیہ من یشاء والله
 ذو الفضل العظیم ^{۵۵} نقل است که در قنوج دیوانه بودا و سخن نیکیفت
 حضرت شیخ العالم بر دست میان خدا کو تو ال قنوج برای آن یون
 کتابت دادند میان خدا مذکور بحضرت شیخ العالم عرض دای مخدوم آن
 دیوانه با کسی سخن نیگوید حضرت شیخ العالم فرمودند ترا چه افتاده است
 او مردی محکم است این کتابت من بروی بر بعد میان خدا روان
 شده بخانه خود در قنوج رسید چند نبات از آن خود آورد و تا آن نبات
 کتابت پیش آن دیوانه برد ناگاه آن کتابت فراموش شد همین نبات
 پیش آن دیوانه نهاد و دیوانه نبات بر تپ کرد و بشارت کتابت حضرت
 شیخ العالم میطلبید میان خدا کتابت یاد آمد بر دست آن دیوانه او
 دیوانه کتابت حضرت شیخ العالم تعظیم تمام گفت چند کت چو گلن بویید و نبات کرد و بخندید و بفرمود

نقل است که شیخ المشائخ شیخ بدرالدین که خلیفه شیخ صدرالدین حکیم
 بودند با شیخ داود پدر حضرت شیخ العالم محبت داشتند شیخ داود مرید و محبان
 از شیخ المشائخ قطب الاقطاب محمد و شیخ نصیرالدین محمود بودند
 و با شیخ داود و شیخ بدرالدین که سجاده و مقام ایشان لا در مقام نبرده بود
 حال در مقام را بری است توصل قرابتی چیزی بود و محبت و مودت
 تمام داشتند و شیخ داود اکثر اوقات آنجا می بودند الغرض چون
 شیخ المشائخ شیخ بدرالدین را وقت سفر آخرت پیش آمد آن زمان شیخ
 نصیرالدین پسر شیخ بدرالدین صغیر بودند شیخ بدرالدین آن را
 جامه دادند و اجازت کردند و از محبت نعمت باطنی و مقصود حقیقی
 حواله به حضرت شیخ العالم کردند و فرمودند که دوستی از یهود و ستان
 خواهد رسید نام او شیخ احمد است نعمت باطنی تر از فیضیاد خواهد شد
 این نصیحت کردند و خود از نهجیان ملت فرسودند بجهت شیخ نصیرالدین
 بر سجاده پدر خود نشستند و علم تحصیل کردند بجهت غوغای مغلان
 در را بری رفتند و در آنجا نشستند و بود و نهایت پس بزرگی علم بی پایان
 داشت شیخ نصیرالدین هم نشستند شده بودند اما پیش آن نشستند حاضر شدند

و نفع میگردفتند الغرض وری از روزها حضرت شیخ العالم اگر قصد افتاد
 تا فرمودند که ای بختیار تکیه ببند و روان شو به پیغم تا فرزند شیخ بدرالدین
 چه میکند و چه کار مشغول است حضرت شیخ العالم روان شدند و در راهی
 بر شیخ نصیرالدین رسیدند ملاقات کردند یکدیگر نشستند و باز شیخ
 نصیرالدین در همان کتب مشغول شدند و سبق آغاز کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای نصیرالدین پدر تو مگر همین می خواندی و هم
 بدین علم مشغول بودی شیخ نصیرالدین سخن پدر خود شیخ المشائخ شیخ
 بدرالدین یاد آوردند و در خاطر خود گفتند شاید این همان درویش
 باشد که پدرم در وقت رحلت احوال را کرده بود و بعد شیخ نصیرالدین
 تعظیم تمام کرده پیش حضرت شیخ العالم با و ب تمام شست و لب فرو بسته
 ساکت شده بودند و سخن حضرت کا شیخ العالم را آند نشنید مگر پنداشت
 و طاقت نیاورد و مباحثه پیش شد حضرت شیخ العالم قدس سره
 آن دانشمند را از معرفت حق تعالی چیزی پرسیدند بنظر تیرنگریستند
 آن دانشمند در حال بخود گشت و افتاد و از هوش برفت شیخ نصیرالدین
 استاده شد و التماس کردند که حضرت شیخ العالم عفو فرمایند عده حضرت

شیخ العالم قدس السیره قدحی آب طلبیدند و دفعت زوند و بران
 و دشمنند سر شک زدند چون بهوش آمد و ستار در گلو انداخته در پا
 حضرت شیخ العالم قدس السیره وجه افتاد و گفت ای شیخ امروز آنچه
 از شما ما را معلوم شد هیچگاهی ازین خبر ندانم و در هیچ کتابی
 این مقصود ندیدم چندین عمر و تحصیل علم و شغل سبب اقی صرف
 کردیم فاما ذره ازین مقصود حقیقی راه نیافتیم که امروز از دولت شما
 مشرف شدیم چون آن دشمنند را چنین حال شد و دریای حضرت
 شیخ العالم افتاد شور در تمام شهر افتاد که چنین شیخی کامل و اصل حق
 رسیده است بعد از شیخ العالم قدس السیره چارپای طلبیدند و در
 خانه شیخ نصیر الدین بغلطیدند سه شبانه روز بالای چارپای غلطیدند
 و چشم از باطن بطا سیر نمیکردند شیخ بختیار پائی حضرت شیخ العالم گفته
 سه شبانه روز نشسته بود بعد از سه روز حضرت شیخ العالم قدس السیره
 برخاستند و خلق را بپیری همه توجه بجانب حضرت شیخ العالم کردند و قطبها
 حاکم آن مقام معتقد شد و خواست تا ارادت آرد به اجتماع خبر ارادت
 قطب خان در خانه نصیر الدین غم داند و پیش آمد شیخ بختیار

بحضرت شیخ العالم عرض کرده که ای پیر دستگیر در خانه شیخ نصیر الدین
 ما تم می شود چرا که قطب خان میخواهد مرید پیر دستگیر شود این را تم
 در خانه شیخ نصیر الدین است که چون قطب خان مرید حضرت شیخ عالم
 خواهد شد ما را که خواهد پرسید و ماندن اینجا چگونه خواهد شد حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای بختیار ایشان مگر مرد آرایند الغرض قطب خان
 بعد از نماز شام برای مرید شدن پیش حضرت شیخ العالم آمد یک
 اسپ فتوح آورد حضرت شیخ العالم فرمودند تو دوستی با من داری
 آمده قطب خان هیچ نگفت و اسپ فتوح را داشت او را فرمودند
 علی الصباح خواهی آمد بختیار را فرمودند این اسپ اورنوقت در
 بازار بیرهرچه در بازار بیابی بفروش و عجزگان را برسان بختیا
 بر حکم فرمان همچنان کرد و در بازار بر داتفاق یک سپاهی عاجز در
 بازار حیران خفته بود چون اسپ را بردند و گفتند کسی خریدار است
 که بخرد بجز آن سپاهی در خاطر خود آورد که مار و ریش صاحب ولایت در دستش
 فی الحال بر خاست و بهایشن رسید بختیا گفت هر چه موجود باشد
 بده بخدمتنگاه موجود و بودند بختیار او را و اسپ بر دختیار و در شب

همان زمان به مبلغ روان شد و مبلغ مذکور در خانه حضرت شیخ العالم
 آمد و عجزگان را داد باز همان زمان پیش حضرت شیخ العالم آمدان
 اسپ که سپاهی برود و چاک کردی بقیه اسپ تحویل شده بود و مقیم شد باز
 علی الصباح چون قطب خان آمد حضرت شیخ العالم فرمودند ای قطب
 اینچنین گویم قبول خواهی کرد قطب خان عرض کرد نه چیه فرمان شود
 حکم بر جان من هست دران وقت شیخ نصیرالدین پیش حضرت شیخ العالم
 حاضر بودند و وقت لغت دادون هم بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای
 قطب خان مرید شیخ نصیرالدین شو قطب خان اندکی سنگدل بود
 حضرت شیخ العالم فرمودند ای قطب خان هیچ تعلق مکن که کلاه شیخ
 نصیرالدین کلاه این فقیرست فی الحال کلاه از سر شیخ نصیرالدین برداشته
 قطب خان را دادند او را مرید شیخ نصیرالدین کردند و فرمان حضرت
 شیخ العالم قبول کرد مرید شیخ نصیرالدین شد و فتوحی دیگر کرد و کلاه
 آورده بود و شیخ نصیرالدین حضرت شیخ العالم دادند از محبت لغت هر
 و باطنی شیخ نصیرالدین شد که چون شیخ نصیرالدین را حضرت شیخ العالم
 اجازت دادند و کلاه ایشان را کلاه خود فرمودند انگاه حضرت شیخ نصیرالدین

برآمده فائده ولایت آمد بمقصد مقصود حقیقی برسیه و هم دنیا و هم دین
 محالست کردند بیش هم یار بدست آمد هم کار فراهم شد البته که این هم شد
 و آن هم شد و ای یومینا لهذا در خانه شیخ نصیرالدین سوم گریزی رسید^{است}
 دولت دنیاوی هم بسیارست و امیدست که تا انقضای عالم خواهد بود تا انقضای^{عالم}
 نقلست که میان قدو برادرزاده شیخ نصیرالدین بود و خاطر
 خود غم کرد که من مرید حضرت شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق قدس^{السلام}
 روحه شومیم و به برادر شیخ المشائخ شیخ نصیرالدین میخواندی روز
 از روزها پسران مخلص همه شمس الدین و بهرام بطرف گوالیر
 روان شدند و ایشان از مریدان حضرت شیخ العالم بودند از چاشنی
 معرفت بهره تمام داشتند در راهی بر شیخ المشائخ شیخ نصیرالدین
 رسیدند شیخ نصیرالدین ایشان را چند روز بطریق سمانی نشاند
 و تعظیم و تکریم تمام کردند فرمودند شما این اینجا بر کسی حقیقت
 ظاهر نکنید که این علم اسرارست خبر بهر ارباب علمان شاید که در شیخی از شما
 میان قدو و مذکور را و لوله و شوق باطن بهر جو شید و خود شما
 بر ایشان آمد و تخته کنوا و زود چون ایشان و بهر کسی که میان و

دروازه و از گردن میان قد و دستار در گلو سے انداخته
 و رپائے ایشان افستادند و گفتند که مرا از راه حضرت
 شیخ العالم قدس سره اہم چیزی خبر کنید شمس الدین برادر
 بزرگ بہرام بود گفت کہ ای بہرام کجا ما و کجا میان قد و
 اگر اسد تعالیٰ اورا نصیب دین راہ نہادہ است پس اورا
 از خود خواہد رسید یا نیرستاب شویم و چیزی ازین
 راہ میان قدن را خبر کنیم شمس الدین انچه از لطف حضرت
 شیخ العالم قدس سره روحہ چاشنی یافتہ بود شمعہ از ان
 بر میان قدن گفت و فرمے از عالم باطن بدو خبر کرد چون
 صبح شد میان قدن بہتاد قدیم بر شیخ نصیر الدین
 خود رفت و کاغذ سبق در خانہ گذاشت شیخ نصیر الدین در وقت
 کہ مریدان حضرت شیخ العالم قدس سره این را از عالم
 باطن چیزے خبر دادند شیخ نصیر الدین فرمودند مگر شما
 را مریدان حضرت شیخ العالم قدس سره چیزے
 گفتند الغرہ میان قد و دستار شد بدو حضرت شیخ العالم

قدس المدرسه آمد و بخدمت پیوست حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 قبول نمیفرمودند و در سلک بندهگان خود نمی آوردند و میفرمودند توالیق
 حضرت مانده او بغایت لطیف و نازک مردی ملوک صفت بود روزی
 چوبها بزدند و بیرون کردند و نه بستند و او سرور آستانه حضرت شیخ عالم
 نهاده تمام شب همبران طریق ماند و سر از آستانه بر نیارود و دهکاب بود
 بر تن می بارید اما او را هیچ ازین خبر نبود چون روز شد حضرت شیخ عالم
 قدس الله سره در کشاوند چه بیند که او سر بر آستانه نهاده زار و نزار است
 به حضرت شیخ العالم قدس الله سره بختیار و دیگران التماس کردند
 ای پیر دستگیر این مرد بغایت نازک است هلاک خواهد شد برین مرد
 شفقت فرمایند انگاه ایشان او را دریای حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 انداختند حضرت شیخ العالم قدس الله سره برو شفقت کردند و او در
 خدمت شد اما هنوز مرید نگردیده بودند بعد میان قد و دایم شد
 طرف خانه باز آمد چنانچه هر ماه که بخدمت شیخ العالم قدس الله سره می آمد
 مال و جان و تن آنچه داشت در آستانه حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 می بخت چون بسپار شد و طشت از چرم سیاه و شربه از چرم سیاه آورد

پیش حضرت شیخ العالم قدس الله سره داشت و بنده وار بایستاد
حضرت شیخ العالم قدس الله سره شفقت فرمودند و قبول کردند و در
ملک بندگان حضرت خویش در آوردند و مرید کردند و او در خدمت مخبرم
مجدد و ملازم می بود و بعد میان قدن را حضرت شیخ العالم قدس سره
الغریب در زمین دب کردند و بالای زمین بویا فراز کرده خود نشستن
چون پانزده روز شدند از زیر زمین برون آوردند و جامه خلعت
پوشانیدند و فرمودند برو ترا بر ناده در ایچم میان قد و رفت تا ایچم
را بوی ماند در بر ناه و برفت آن روز بر ناه خراب بود و گفت مرا
طاقت نیست که در مقام خراب باشم پر دستگیر در باب سن پیر
کر مکرده اند ما بدان شایان نه ایم که شیخی کنیم شنیده می شود که میان قد و
هیچ یکی را مرید نکرده اند و میفرمودند مرا می باید که غم ایان نخوریم مرید
و پیری کار دیگر است کسی که بر نجات خود اعتبار نبود از چگونه مرید خود
کند نقل است که حضرت شیخ العالم قدس سره هر گاه قبول می کردند
اول هفت هشت سال در آب کشی و بهیرم کشی خانقاه خود می گفایند
و بعد کلاه می دادند و در سالک بندگان حضرت خویش در می آوردند

و هر که برای ارادت می آید اول او را میفرمودند که سبوی بر سر کن و آب
از حوض سر کرده بیا چون او در حال میرفت و آب از حوض بر سر کرده می آورد
قبول می فرمودند نقل است که روزی فیض غوی با یک موزه
مفرق در حضرت شیخ العالم قدس اندسره فرمودند گلوے تو پرست
و سلک این فقیر تنگ چگونه در خواهد آمد و آواز التماس ارادت باز نمی شد
حضرت شیخ العالم قدس اندسره فرمودند این سبوی بر سر کرده بر
از حوض آب بیا و سبوی از پیش حضرت شیخ العالم قدس اندسره
بر گرفت و بیرون رفت آن سبوی نفری را داد تا آن نفر از حوض آب
آورد و بعد آن سبوی از نفر گرفته بر سر خود کرده پیش حضرت شیخ العالم
قدس اندسره آورد و حضرت شیخ العالم قدس اندسره فرمودند ای
فیض گلوے تو بغایت پرست و سلک من نهایت تنگ نتوانی که
در سلک من در آیی فیض الضیب ارادت حضرت شیخ العالم قدس
سره نشد باز گشت نقل است که ملک شتمو معتقد حضرت شیخ العالم
قدس اندسره اعزیز شد و بطلب ارادت آمد و او ملک بغایت معظّم بود

و خصال ز خصال و لیائی خدا تعالی و شست حضرت شیخ العالم
 قدس العدره او را قبول نمیکردند فاما حضرت شیخ العالم قدس العدره
 سره او را دستار گلیم داده بودند او گفت مرا همین کافیست و دست
 عبیدانه میکرد و هر جا که او را دشوار پیش می آمد و یا برای جنگ
 سوار شدی آن گلیم دستار بر سر می بستی بگریم العدره تعالی او را از کار
 و ران کار میزدی و از دشمنان ظفر یافتی نقل است که میان فرید
 مرید حضرت شیخ العالم بود سود میکردی پر کالاهای جامه برای سوار
 از خرید آورده بود بر حضرت پیوستگی خود حضرت شیخ العالم گذرانید حضرت
 شیخ العالم جامهای آویش خود طلبیدند و بچه داز کردند
 و یک طاقه جامه سر بند کشیدند و بر تن خود نهادند و فرمودند چه نمیکو
 که تمام تن دیده میشود بعد یک طاقه جامه تر اندام کشیدند آن
 نیز بر تن خود نهادند فرمودند چه نمیکوست که بغایت نرمست باز
 فرمودند که چرا آنکس غدا ب نه بیند که چنین تنعم دنیاوی می کنند
 و براد نفس میروند بعد پرسیدند یگان یگان طاقه و دستگاران تنگ
 می آرد میان فرید عرض کرد ای پر دستگیر شدگان (۱۰) یاد هر گاه تنگ می آرد

و دیگر در راه زکوة میگیرند حضرت شیخ العالم فرمودند مگر شما پوشیده
 میدارید و گفت آری پیروستگیر باسبب خوف می پوشم فرمان شد
 که شما ظاهر برید از خوف کاتیان بنوشید ایشان هیچ نخواهند گفت
 و چیزی نخواهند گرفت الغرض میان فرید طرف خطه قنوج و ایشانند
 جامه مذکور را در راه ظاهری بر روی هیچ یکی نه پرسید که تو کیستی و چه می بری
 تا لباب گنگ گذشت و انگلی و در می در راه گذر لباب هیچکس انداد
 و سود نیکو یافت نقل است که حضرت شیخ العالم کتابت بردست ام
 برای مجلس عالی فیروز خان فرستادند و او در قصبه ایسولی سپاه
 کرده بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام آنچه استور و غنیکست
 بدست او این کتابت ندای و این اشارت بر شیخ فخر الدین بود که
 سکونت ایشان در قصبه ایسولی همسایه مجلس عالی مذکور بوده و چاشنی
 عشق بهم از حضرت شیخ العالم میداشت و برگزیده آنحضرت بود
 و پس شیخ بختیار و اداد ایشان بود هر که از مریدان آنحضرت و قصبه
 ایسولی میرفتی و در آنجا فردوسی آمدی ایشان خدمت عبیدانه میکردند
 الغرض بهرام کتابت حضرت شیخ العالم برد و بر شیخ فخر الدین مذکور رفت

شیخ فخرالدین همه کیفیت پرسیدند بهرام گفت ای شیخ فخرالدین
 حضرت پیر و ستگیر برای مجلس عالی فیروز خان کتابت رستاده
 اند و فرموده اند که آنجا ستور روغن گریست این کتابت بردست
 او ندی شیخ فخرالدین گفتند ای بهرام چون رضا حضرت شیخ عالم
 برین ست در جامع مسجد میاد برابر پادشاه نشین آنجا مجلس عالی هم
 بیاید چون از نماز فارغ شود آنگاه تو این کتابت بردست
 مابده تا بردست مجلس عالی بدی هم بهرام گفت نیکو باشد الغرض بهرام
 در مسجد جامع برابر شیخ فخرالدین رفت و نشست چون مجلس عالی
 از نماز فارغ شد بهرام کتابت حضرت شیخ العالم بردست شیخ
 فخرالدین داد ایشان مجلس عالی را دادند و در کتابت این مثنویها
 مسطور بود بیات هر اکتو غافل از وی یکزمان ست به در آن دم
 کافرست اما نهان ست به مبادا غایبی پیوسته باشد به در
 اسلام بروی بسته باشد به حضورم بخش ای پروردگارم که
 سن خایب شدن طاقت ندارم به چون مجلس عالی کتابت
 حضرت شیخ العالم را خواند و بر سر مصرعه اول دیر ماند و بر سر

ثانی جان فشانده بعده گفت ای شیخ فخر الدین یحیی در پیش اینجا باشد
 تو ما را خبر کردی ای شیخ فخر الدین پالکی واسپ بیرید و حضرت شیخ العالم
 را اینجا بیارید و عذر من عرض کنید و بگویید که فرمان سلطان برین است
 که بیرون حصار نشوی اگر ما بر حضرت شیخ العالم در قصبه رود ولی بریم
 و سلطان بشنود مکر خاطر شود و بگوید که مجلس عالی بیفرمانی کردین
 آمدن مانع شود و اگر نه بخت اقدام ایشان بنده و اریسیدیم فخر الدین
 گفت ای مجلس عالی حضرت شیخ العالم در ویشی بغایت غالب و نهایت
 جاذب است بعد از ملاقات چه احوال پیش آید مجلس عالی گفت ای شیخ
 فخر الدین یحیی بنمایید که در ویش غایت بر کمال است و این گفت و
 سرفرو آورد و ساعتی همچنان ماند بعده سر بر آورد شیخ فخر الدین
 گفتند که مرید حضرت شیخ العالم را چه اشارت میشود مجلس عالی یک
 پر کاله تر اندام آورد و برای حضرت شیخ العالم قدس الله سره فتوح
 فرستاد و بهرام را ده تنگه نقره داد و گفت ای بهرام برو خدمت و
 عبودیت من بحضرت شیخ العالم کربسان بهرام روان شد و پیش حضرت
 شیخ العالم آمد و حضرت شیخ العالم بجز و نظر افتادن بر بهرام فرمودند

که ای بهرام کتابت و بر دست ستور و غنک و ادوی و آفتاب نشیند بهرام
 اعتراف نمود و سر بر زمین نهاد و نقل است که در خانه قاضی خان
 حاکم قصبه ردولی پس از شد اهل بیت قاضی خان معتقد حضرت شیخ العالم
 بودند اکثر اوقات در شبها بر حضرت شیخ العالم می آمدند و التماس می
 کردند روزی حضرت شیخ العالم قدس الله سره در خانه قاضی خان بجا
 رفتند و در صحن خانه ایستادند و اهل بیت قاضی خان سلام کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای قاضی خان امروز در خانه شما پسر آمده است
 نیکو برخورد و از خواهد شد بعد از آن روز اهل بیت قاضی خان را
 حل ماند و الفسیرض بعد انصرام مدت غسل پسر تولد شد قاضی
 و انیال نام نهادند و در عرف ایشان را قاضی گدن می گفتند حکومت
 قصبه همه در حوالت ایشان گشت و ایشان هم معتقد حضرت شیخ العالم
 گشتند و چاشنی عشق هم از برکت نظر حضرت شیخ العالم انیس ایشان
 شد تا چنان اهل ذوق و شوق شدند که اکثر احوال و رغایه حال خانه خود
 را غارت کنانیدند سبحان الله زهی صاحب نظر که از تاثیر یک نظر شر کار
 تا بکجا رسید نقل است که میان سالار مردی معظم بود و کسب نکشید

می کرد و نوکر تانا خان بود روزی از روزهای پیش حضرت
 شیخ العالم با یکپا موزه مغرق بکسوت خاص بد و طلب ارادت کرد
 و در خانقاه حضرت شیخ العالم مریدان گلا می کردند حضرت شیخ العالم
 فرمودند در این گلابه در آئی در حال او چنانچه بود بکسوت و موزه
 در گلابه درآمد تمام روز در گلابه بود و گلهاری کرد حضرت شیخ العالم او را
 قبول کردند و طاقبه ارادت بد و عطا فرمودند ^{۹۵} نقل است که در مسجد
 جامع حضرت شیخ العالم اول وقت میرفتند و جاروب بدست خود
 میدادند و قریب چهل یا پنجاه سال در مسجد جامع قصه دولی نماز
 گزاروند فامانی داشتند که مسجد جامع که ام طرف است و چون حضرت
 شیخ العالم را می بیندند شیخ بختیار پیش میرفتند و لفظ حق حق
 حق بلند میگفتند تا حضرت شیخ العالم را آن آواز در گوش می افتاد
 و نسبت آن آواز میرفتند زهی کمال زهی جمال و شکر وال که در حضرت
 معبود خود میداشتند ^{۹۶} نقل است که پس حضرت شیخ العالم شیخ المشایخ
 حضرت شیخ عارف احمد انار الله برمانه و اکثر مریدان و معتقدان حضرت
 شیخ العالم با وقت موت جان برابر اسم حق رفته است و بدست پیر

زهی کمال مزه‌ی جمال که محبت با حق ذوالجلال میداشتند و برنام او جان
 میدادند نقل است که مریدان شیخ العالم قدس الله سره پیش حضرت شیخ العالم
 سریش می آوردند و سجده پیش می‌رفتند و می‌نشستند سبحان الله
 تا در آن حال چه جمال میدیدند و متغرق آن میگشتند و امروز همان سنت
 مریدان حضرت شیخ العالم را جاریست که پیش قبر حضرت شیخ العالم و
 پیش صاحب سجاده آنحضرت سر بر زمین می‌نهند و سجده میکند اگر چه
 در بظاهر ممنوع است فاما در باطن مسموع است و جواب این بوضوح
 تمام در فن ارادت گفته شده شافی و کافی خواهد بود انشاء الله تعالی و عوذ
 و نیز باید دانست که این مسئله مختلف فیه است کما قال فی اشراق
 المکن اهیب و اخصر فوا فی الشجر و الشکر فقال ابو حنیفه کما
 رخصی الله عنه یکره و الا ولی ان القصر علی الحمد و الشکر باللسان
 و قال الشافعی و احمدا لا یکره بل هو مستحب و بعضی احکام مشایخ در
 مذهب شافعی هم عمل دارند نقل است که حضرت شیخ العالم اکثر این
 بیت می‌فرمودند و برائده شوق جوش می‌زدند اینست ابیات
 سخنی شکسته از همه عالم برای یاد آری برای یاد و عالم توان شکست

احمد اتا در نهادی مال جاه جان تن | هرگز از عشقت نباشد شمه اند و شام

نقل است که همین مطرب بغایت خوش الحان بود بجدی که میگویند
 که چراغ کشته از سر و دای فر و ختی که آنرا بهندوی و بیک می گویند
 روزی پیش حضرت شیخ العالم قدس سره سر و دکر و حضرت
 شیخ العالم را در محال سماع و وجد ذوق بسیار شد تا بر همین مذکور
 خوش شدند فرمودند بخواه چه میخواهی او خرقه حضرت شیخ العالم قدس
 سره خواست فرمان شد تحمل نخواهی کرد پیری دیگر بخواه او همان
 بخواه حضرت شیخ العالم قدس سره خرقه بدو عطا فرمودند
 او خرقه مذکور فی الحال پوشیده و باز گشت تا سر و دکر پوشیده
 بر خود داشت بعد حضرت شیخ العالم فریاد گنان آمد و عرض کرد
 ای پیر دستگیر مرا طاقت پوشیدن خرقه پیر دستگیر نمائید
 که سر و دکر در بای آتش افتاده بودم و کناره نجات ندیدم
 الغرض خرقه آورده پیش حضرت شیخ العالم نهاد و حضرت شیخ العالم
 خرقه خود گرفتند و پوشیدند و فرمودند بسیار کردی که آن خرقه فقیر
 سر و دکر دشتی منقول است که همین مطرب مذکور بعد از آن متن شد

اکنون نیز یکی از اولادش بهشته شده می آیند نقل است
 که حضرت شیخ العالم شیخ بودهی اودهی را جامه خلافت با اجازت
 عطا فرمودند و شیخ بودهی بیرون خانقاه آمد بطریق شیخان یکی را
 مرید کرد و شریعی پیش حضرت شیخ العالم قدس الله سره آورد حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره در غضب آمد و در مجمع شسته بودند فرمودند مسلمانان بشاها باشند
 که خلافت از بودهی کشیم و منقولست ما دام که شیخ بودهی مذکور
 نمی یست شب روز ناله میزد و در آتش میسوخت و نمی لید و میگفت
 آه شیخ احمد ماریو ماریو نقل است که سید کبیر پیش حضرت
 شیخ العالم آمد بایستاد و طلب رادت کرد حضرت شیخ العالم
 چشم بسته دائم می مانده غم ظاهر از چشم باطن نکشوند و بنظر باطن
 رسید کبیر نگرستند و در حال چنان مست شد که از خود بیخود شد
 باز در هوشیاری نیامد و دیوان چون فیل مست می بود در دزی و خانه
 تره فروش در آمد یک سبوسری در خانه او بود گل خورد بعده در خانه
 و عسکر درآمد کندوری بر گنجباره بود گل خورد ایشان پیش حضرت
 شیخ العالم بفریاد آمدند که امرور رسید کبیر در خانه ما آمدند چنان

خورد و در همین اشتیاق بودند که از دار الفنا بدار البقا حلت فرمودند
 و قبر سید کبیر دیوانه در زیر درخت پکڑ در میان کوچه طرف مغرب
 نزدیک روضه حضرت شیخ العالم ^{رحمۃ اللہ علیہ} است که شیخ کمال الدین
 مریدی حضرت شیخ العالم بود مولی سلام ذکر حق بر زبان جاری
 داشت و سکونت او در قصبه بهریله بود و روزی سید زین الدین ^{مقطع}
 اوده قریب بهریله فرود آمده بودند شیخ کمال الدین ندکوپیش
 حضرت شیخ العالم آمد سر بر زمین نهاد و عبیدانه بالستاد و عرض
 کرد اگر فرمان شود این بنده ملاقات سید زین الدین نماید حضرت
 شیخ العالم فرمودند که براسه چه می وی میخواستی که بیرون جاموش
 بستانی الغرض او رفت چون قریب لشکر شیخ زین الدین
 شد جاموش باشد بود نزدیک شیخ کمال الدین آمد فی الحال
 شیخ کمال الدین را بالای سرون سوار کرده او را در زمین ^{خت} انداخت
 شیخ کمال الدین از خم کاری رسید و چارپای کرده پیش حضرت
 شیخ العالم آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند بماند تا آنکه
 نیافتی نقل است که مولانا میر احمد صدوق مصحف نوشته پیش

حضرت شیخ العالم آوردند ایشان خلیفه شیخ اشرف جبالگیر بودند
 بچکان را تعلیم میکردند و اجرت کتابت بنحور دهند حضرت شیخ العالم
 ده تنگه میدادند ایشان نگرفتند قاضی رضی از امر اکبار بود قریب
 فصبه ردولی فرود آمده بود ایشان آن صندوق را بردند قاضی
 هم ده تنگه داد مولانا امیر احمد بر حضرت شیخ العالم آمدند و گفتند
 ای مخدوم چون شهادت تنگه بدیده صندوق من کردند الله تعالی از آن
 زیادت و نقصان نکرده حضرت شیخ العالم آن صندوق را از قاضی
 رضی طلبیده فرستاده بحیث خواندن پسر خود شیخ المشایخ شیخ عارف
 و شیخ المشایخ شیخ عارف احمد هم مولانا امیر احمد فرستادند قاضی رسته
 فی الحال صندوق مذکور بر حضرت شیخ العالم فرستاده اند آن
 صندوق تا امروز در خانه حضرت شیخ العالم بود و در عاونه غوغای
 ردولی بغارت پیوست نقل است که پسر خواجه حسین الشیخ نام
 بود او در محلت حضرت شیخ العالم قدس الله بماندی آن پسر با دختری
 نزدیک پیش رفته حضرت شیخ العالم قدس الله سره مباشرت کرد و بعد
 چند روز آن پسر محبوبه بود و بعد چندگی برادر بر خور داری نیافت

نقل است که حضرت شیخ العالم گنجینه اوقات از غلبه بجوش
 دریای باطن بوج برآید میروند و زبان حال باطن کمال
 این سخن میفرمودند مصرعه چترشاهی بر سر طفلان ماست
 و الله اعلم مراد این سخن چه باشد لیکن اکثر مریدان حضرت شیخ العالم
 عشاق صفت میرست وحدت سیاشند و عاشقان اهل
 وحدت شاہان ہر دو جهان اند و شاید کہ این سخن بشارت
 عام ہم باشد کہ ہر ہمہ مریدان ما برہ مند دولت و سعادت
 اند و اہل نجات اند و ایشان نیز شاہ مند و نیر می فرمودند
 کہ کبوتر یا صید خود را بخواہد علم کہ مراد این چه باشد کہ مرید یا
 از پایہ اعتقاد و صدق تلفزد و بدیگری نیاونید و شاید کہ این ہم
 مراد باشد کہ مرید ما را در حضور و غیبت ما و در حیات و ممات
 مالکسان است تا انقراض عالم ہر کہ از مریدان این حقیر قدم صدق
 و مراد طلب حق مند و در طلب حق در آید ولایت باہدایت ما
 اورا کافی باشد کہ کار نہنونی و وصول بہ مطلوب او ہم از
 ولایت شود چنانچہ اورا در راہ خدا ہیچ ضلالت و غوہ

پیش نیاید و شیطان و نفس از وی مقهور و مایکوس آید و نیز
 میفرمودند هر که در دائره ماکدر کند آتش و وزخ بروی حرام گردد
 نقل است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که ذات پاک
 حق بی نام و نشانست اما اگر اسمی از اسماء حق آن ذات
 پاک را اطلاق کنیم بهتر و بالا تر از اسم حق نباشد که معنی اسم
 حق نزل و از همه کلمات و ثابتهات است و ذات پاک
 حق موصوف بصفات همه کلمات و ثابتهات است پس
 اطلاق اسم حق بر ذات پاک حق را اطلاق بر وجه کمال باشد
 تا آنکه این اسم حق بزرگوار حضرت شیخ العالم گوهریدان حضرت
 شیخ العالم و فرزندان حضرت شیخ العالم قدس الله سره و هر که
 در آن خالقاه سر بایستاد و فرو آورده است چنان جاری
 بوده است هر دم که بر می آورد و فرو می بردند که حق
 می بردند و هر قدر می که بزرگین می نهادند که حق می نهادند تا
 سجد یک در محل سلام علیکم و سجای الحمد بعد از عطسه این نام
 عادت و خوبی ایشان گشته بود و سجد یک در آغاز و پایان

هر کاری و نیتی چنانچه بعد صلوات و تکبیر و فاتحه و مانند آن این اسم حق
 سه کثرت بلند میگفتند و در امور دنیاوی نیز از خرید و فروخت
 و مانند آن هر چه بودی از کار و بار و حال ایشان مستغرق
 با اسم حق و جمال حق بودی و الی یومنا این طریق و این سنت
 بر مریدان حضرت شیخ العالم جاریست و اجازت عامست بر این
 علامت مریدان حضرت شیخ العالم است و از نیجه ایشان را
 حق گوئی و حقانی گویند و اگر این را سنکری سنکر بود و گوید که این
 نوع بدعت است روان باشد و این از محض جهل و حماقت
 بود و یا از حسد باشد لغو باشد نه ~~نه~~ و این همه از جمله کمالات
 مردان و حالات جانبازان در راه حقست در اتباع
 سید المرسلین علیهم السلام انجام در رسالت کیسه میگویی که این
 اسم حق در اصطلاح این طائفه اسم ذات حقست جل علی الحقیقه صفاته ^{یعنی}
 اسم حق اطلاق بر ذات کند و اسم حقیقت را در مرتبه صفات
 اطلاق کنند چون مرید ترک دنیا کند و تجاوز کند
 از حد و نفس و هوا و او در آید در عالم صفا بگویند

این طائفه که در آید این مرید در عالم حقیقت رسید بقا تا خالق اگر چه با
 این مرید هنوز در عالم صفات و اسماء هرگاه که برسد مرید
 سوئے نور ذات منم گویند این طائفه که رسید سوی
 حق جل و علا یعنی واصل حق گشت و این استعمال
 در میان این طایفه است و اندک است استعمال
 کنند این طائفه حق و حقیقت و او ذات و صفات
 غیر پس اسم حق بسیار در میان این طایفه جاری باشد
 که ایشان قومی اند که گفتن ایشان حق است و شنیدن ایشان
 حق است و دیدن ایشان حق است و جمله افعال و اقوال
 ایشان حق بحق است دیگر آنکه اسم حق و ذکر حق حسن است
 و حسن همیشه جایز است در همه حال و در همه اوقات
 بنا بر قیاس قطب المشایخ مقتدا العارفین قدوة العاشقین
 امام الواصلین سید محمد گیسو در اثر قدس سره
 فِي رِسَالَتِهِ اَلَا ذَكَارِ وَمِنْهَا ذِكْرُ الْحَقِّ يَقُولُ كَلِمَةُ الْحَقِّ كَمَا يَقُولُ
 اَلَا رُبْعُهُ اَلَا ذَكَارِ كَانِي لَا كُنْ التَّرْبُطُ الْاٰخِرُ يَضْرِبُ عَلَى الْقَلْبِ

وَإِشَاءُ يُضْرِبُ بَعْثًا مَا يُضْرِبُ مِنَ الرِّبْطِ فِيهَا وَفِي مَدَا الذِّكْرِ
 يُتَجَلَّى الذِّكْرُ أَشْيَاءَ تُخَوِّفُهُ مِنَ الْجَلَالِ فَمَنْ تَحَمَّلَ لَذَلِكَ وَصَبَرَ عَلَيْهِ
 صَارَ لَا يُقَالُ لَهُ مِنْ الْأُمُورِ إِلَّا شَرِيفَةٌ وَالشَّاءُ يُجْعَلُهُ ثَلَاثَةً أَرْكَانٍ
 وَيَقُولُ فِي الضَّرْبِ خَفِيٍّ مِنْهَا ذِكْرٌ خَفِيٌّ ابْتَدَأَ فِي الْجَانِبِ
 الْأَيْمَنِ مَتَى يَسْكُونُ الْغَافُ تُقَرَّبُ ضَرْبٌ ثَانِيًا عَلَى الْقَلْبِ خَفِيٌّ بِالْأَجَلِ
 الْمُتَكَكِّهِ وَمِنْهُ لَمْ يَخَفِ ابْتَدَأَ الْحَقُّ مِنَ الْبَيْتِ يُقَرَّبُ خَفِيٌّ
 مِنَ الْبَيْتِ تُقَرَّبُ ضَرْبُ الرِّبْطِ عَلَى الْقَلْبِ يَقُولُهُ هُوَ الْوَلِيُّ إِذَا كَانَ مَقْصُودُ
 بَيْتِ فَائِدَةٍ نَدِيدٍ مَرَدِّهِ رَاكِبٌ تَلْقِينِ وَاجازت وشرایطی که در آن
 است و نقل جمعی و استماع قطعی است که آواز اسم حق از عالم غیب
 لاشک و لاریب و مریدان صادق را از گرد خانقاه حضرت
 شیخ العالم و از هر جا که باشد از کمال عظمت و ولایت حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره هر یکی را می رسد و هر یک عالمند
 می شنیدند چنانکه این مدبر روزگار بت پرست بدکردار از کینه
 سکان آستانه آنحضرت علیا و قطب و لیاست شبنم در مجمع
 یاران در شوق عشق چون درماندگان و بیچارگان نشست بود

و آن هنگام ابتدا در آمدن این ضعیف ورین راه بود و القطار
 از خانمان و مادر و مربیان کرده و زنا پاک عشق افتاده بود ناگاه
 برادر بزرگ این ضعیف قدم لطیف بر سر این ضعیف آورد و بزرگان
 که مصیحت لشفقت بسیار از زانی فرمودند و دست گرفت
 در خانه بودند آن شب از شهرهای ماه مبارک رمضان بود هنگام
 بهار از افق آسمان بی غبار ماه تابان طلعت می نمود این ضعیف
 آمده بالای چهارپای خدمت والده نشسته ناگاه آواز حق از
 عالم غیب از جانب غرب برآید این ضعیف هر فریاد افکنید و بدو
 عشق و رومند بود و سر برآورده سیاحتی گذشته باز آواز هم حق
 از بین الشمال الغرب برآمد این ضعیف در صحن خانه نشسته
 خدمت والده و آدمیان و دیگر بیدار شدند ساعتی نگذشت که باز
 آواز هم حق از عالم غیب از جانب شمال برآمده چنانچه هر شنیدند
 چون تقصص کردیم گرد خانه کسی نبود و موازنه نیم شب از شب گذشته
 به خدمت والده عرض کردیم این ضعیف را معذور وارید کار این ضعیف
 بر دست این ضعیف نیست ولایت حضرت مخدوم العالم رضی الله عنه

برین تمنع این ضعیف را بنمود می کشد ما را را با کفیه ایشان ما را را با کفیه
 و بعد بخود در دشتند چون این فقیر در از عبادت می نشست و
 بجای ده و ریاضت می پیوست هشتی از شبها چون مقدار دوشلث
 شب گذشتت عالم فیض برین فقیری تلفت چنان بود که
 کوهای عالم بر سر نهادند یا دوزیر دریا سکه قلزم بردند
 از مقام شفاعت و از کمال ولایت حضرت شیخ العالم آواحق
 از غیب می آمدی و در حال نجات می یافتی و می خاتم و تجدید ادا
 میکردم و هر بار که غفلت خواب این فقیر را در آمدی و قریب
 بودی که وقت تجدید برود و در حال حضرت پیر و تکیه حضرت شیخ العالم
 در عالم واقع بر سر وقت فقیر می رسیدند بطریق عتاب می فرمودند
 بر خیز وقت تجدید می رود و فلان فقر در حال منجاست و تجدید ادا
 و محسن بعد از ادا تجدید غفلت خواب در آمدی و قریب بود
 که وقت کار منجز شود و چنان حضرت دستگیری میکردند و غفلت
 بهوشیاری در می آوردند و ارادت و اجازت این فقیر با حضرت
 شیخ العالم در عالم معامله اول دست گشت بعد بانیر حضرت

شیخ العالم شیخ الوقت حضرت شیخ محمد مد الله ظله و اعلى قدره
 بیعت کردیم و بشارت اجازت مشرف گشتیم و حضرت شیخ العالم
 این فقیر را در عالم معامله چند بار لطف کردند دست گرفته بزبان
 کرم فرمودند که ترا بخدا رسانیدم الحمد لله علی الک و چندان معامله این
 فقیر را با حضرت شیخ العالم بود که در محد و محد نیاید تا در وفی باشد که غفلت
 ازان ر بوده باشد و این معامله مارا در ظهور ولایت حضرت
 شیخ العالم بعد چهل سال از رحلت حضرت شیخ العالم هم بوده است تا
 پیش ازین چه بوده باشد اگر چه در ظاهر میگویند که اولیاء بعد وفات
 گذشتن مدت چهل سال از رتبه ولایت بر تبه نبوت میسرانند بنابراین
 از اعلی لبوی ادنی آمدن نمی تواند فاما حضرت شیخ العالم را ولایت
 بر کمال است و تا القراض عالم خواهد ماند ای برادر اگر شبهه داری
 و بشک می آری با صدق اخلاص در آئی و در باب لیس اخبر
 کالمعائنه نقل است که شیخ بختیار از جهت سودا میسر رفت
 و بسیار روزهای گذشته اهل بیت او خبر سلامتی نمی یافت
 یک نانی بوزن یک سیر و دانگی پخته و دانگ شیر شکو و دانگ سیر

روغن زرد انداخته می آورد و پیش حضرت شیخ العالم کسید
 و خبر شوهر خود از پیر و ستگیر می پرسیدی و می یافتی بقرار و آرامگاه
 خود بازگشتی و آن نان بشیرت پیوسته غرق شده بلا مشکل
 افتاده ابتلا را نجات گشته نام آن نان حضرت شیخ العالم نوشته
 فرمودند تا چند مدت بخندین میکرد و روزی برای استخبار شیخ
 بختیار بے توشه آمد حضرت شیخ العالم فرمودند برو توشه بیا بختیار
 می آید تا فلان منزل رسیده هست اهل بیت شیخ بختیار گفت
 که ای پیر و ندارم حضرت شیخ العالم فرمودند اگر آرد نیست او نیست
 بقضای الهی در آن ساعت در راه رهبران در نواحی سنته
 گشتند چون خلق آنجا آثار کبرتش آشکارا دید قبر است
 کردند سالامتش بقوم عام در جهان بنام غیب پیر شهرت
 یافته آدو عمل هر طائفه برین شتافته است هر کرا مشکلی در جهان افتد
 و کارش بجان رسد و هر حاجتی که دارد توشه حضرت شیخ العالم بید و حال
 بلا شک شهادت بجای باید و کارش زود بر آید و مقصود شتابان باشد
 بشرط آنکه تا بتواند به صاحب بجاوه و یا بفرزند حضرت شیخ العالم

و اگر نتواند مریدی از مریدان حضرت شیخ العالم را برساند و اگر این هم
 نتواند در ویشی یا مسکینی را بدین اهل خسیج نکند تا مقصود
 محقق شود و بنمود حضرت شیخ العالم فرمودند هر که توشه یا بغیر از آن خرج
 کند یا بخورد و او از جان خود سیر آمده باشد حضرت العالم خبر مریدان
 خانقاه قنوجت نمی فرمودند فاما بعد حضرت شیخ حضرت العالم پیر حضرت
 شیخ العالم حضرت شیخ عارف انارالدیر مانند اذن عام کردند و فرمودند اگر
 اینجا آوردن نه نتواند بر مریدی برساند و اگر این هم نتواند مسکینی
 و در ویشی بدین تا مقصود او را و اگر و در حاجتش و در آید
 انشاء الله تعالی و یا یکدم مهر صاحب سجاده ان حضرت
 بیای و حاجتش و اگر و اگر کسی ملول باشد و امید بر حیاتش منقطع
 مقدار و سع و طاقت خود بکند و شکا و بیارد و بحضرت صاحب سجاده
 حضرت شیخ العالم برساند تا در خانقاه حضرت شیخ العالم خسیج
 فرماید و مریدان معقدان و فقیران قسمت کنند با فضل الله تعالی
 زود نجات از بلا و رنج یابد و اولی آنست که پیش از برآمدن
 حاجت بدید اگر پیش ندید نیت بصدق دل و قرار زمان بکند

الہ تعالیٰ بکرم خویش و فضل خود اور انجات بدہد و جمیع حاجت
روا کرد و اگر بعد از برآدن مقصود و اہم نہ و نندہ خود و خون
عظیم و بلائی بسیم مبتلا کرد کہ نجاش محال بود لغو و بالند
و آن گا و را در خانقاہ حضرت شیخ العالم فرج می کنند و بیدار
و مستحقان و فقیہان سیر سلیمان فرج می دارند و اللہ
أَعُوذُ بِالصَّوَابِ وَالْيَقِينِ الْمَرْجِعِ وَالْمُتَابِعِ

م

بعضی احوالات و خوارق عادات حضرت شیخ العالم
قدس السیرہ از کتب معتبرہ و ملفوظات و غیرہ
استنباط نموده درین اوراق ملحق نموده تا از بزرگوں
بصر بصیرت افروز کامیاب و بہرہ ور شوند
ذکر آن جذبات جلال آن ربودہ لفتحات جمال آن غوہا
بحر معانی آن برازینات سبحانی آن خورشید ولایت بی نقاب
آن ماہ ہدایت بحجاب آن غرق و ربای شہود ذات مطلق
قطب لاقطاب حضرت مخدوم العالم شیخ احمد عبدالحق صاحب

نوشته قدس السدره سر حلقه در دکنان با دله توحید بود و شانی عظیم
 و جانی قوی و بهتی بلند و نفسی قاطع و دشت از قهر و لطف هر چه
 در خیالش میگذشت و ساعتی بلا توقف بظهور می آمد
 و وی مرید و محبوب ترین خلفای حضرت شیخ جلال الدین
 بکیر الا ولیا پانی پتی قدس السدره است و آنقدر ریاضت
 و مجاهدات که بقدم تجرید و تقرید او کرده کمتر ازین طایفه بوجود
 آمده باشد بحد یکدست شش ماه در قبر مانده و از جانب حق تقا
 مخاطب بخطاب عبدالحق گشته زندگانی ابد یافت و به هدایت
 گم گشتگان با دله ضلالت بیواسطه بطریق الهام از حق ماکشود
 بعد از ان همیشه در شاهده جمال حق مستغرق و مخطوط می بود
 و گاهی چشم حق بین از مراقبه نمی کشود و الا بدو سه محل بنیانه برای
 صلوٰه خمس و نماز تحید و غیره و یا بحجت هدایت و تبریت طالبان
 و مریدان یا بسبب ویدن مخلصان و مجبان و آنچنان بود که
 اگر وقت نماز میرسید و یا آینده می آمد تا و مان سه کرت اسم
 حق حق حق با و از بلند می گفتند آن زمان چشم حق بین می کشاد

و موجب استفسار فرمودی و چنان می آرند که حق اول که می گفت
 از عالم لاهوت بعالم جبروت می آمد و از حق دوم بعالم ملکوت
 نزول می فرمود و از حق سوم از ملکوت بعالم ناسوت توجه می نمود
 و باز بعالم فنا احدیت مستغرق میگشت مگر این سطور می گوید
 که سر در آمدن آنحضرت از لاهوت بناسوت بواسطه تکرار آواز
 حق آنست که مبدای الفتح اسم اعظم حق بود ویرا تجلی ذات در صورت
 همین اسم دست او ده بود بنابراین چون آواز این اسم از جبهه
 ناسوتی بگوش وی قدس سره میرسد از مشاهد تشریف مطلق بیجا
 شهودی و در تفصیل مظاهر شبهه درجه بدرجه ترتیب عروج
 توجه می فرمودند و نزول می نمود تا هر دو مشاهده تشبیهی و تنزیهی تو
 بنوت بلکه عاود یک آن لذت گیرد و آن مرتبه انبیاست و کمال
 اولیاست که شل حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق ازین میرحال
 می آمد الغرض آنحضرت را چندان استغراق در ذات مطلق
 می نمود که چون بجهت نماز جمعه و دیگر جا متوجه می شوند
 حق حق گویان پیش میرفت تا قدم برابر آواز حق می نهاد

و اگر احیاناً خاموش میگشت متحیر می ایستاد و از راست و چپ او پس
 پیش بر نداشت بزرگی خوش گفته بیت من هست السقیم که از خود خبر
 نه بخز کوی خرابات دگر سو گزیده نه بد را و او چشمتی نقل میکنند
 که اسم حق بر زبان حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق و فرزند ان
 مریدان و طالبان او چنان جاری میبود و هر میکه بر می آوردند
 و فرود می بردند بذكر حق می بردند هر قدمی که پیش بر زمین نهادند
 بذكر حق می نهادند تا بیکه بجای السلام علیک علیک السلام
 و بجای عطش بجای این نام عادت و خوی ایشان گشته بود و
 در آغاز و پایان هر کاری دینی چنانچه اول و آخر صلوٰه و تکیه بلند
 نماز و فاتحه و مانند آن سته بار اسم حق یا و از بلند می گفتند و در امور
 دنیا نیز در خرید و فروخت و مانند آن هر چه بود از کار و بار و حال
 ایشان مستغرق با اسم حق و جمال حق می بودند چنانکه تا امروز
 این سنت در مریدان و طالبان آن حضرت جاریست و اجازت عام
 گشته و همین هست علامت مریدان و طالبان وی و ازین سبب
 ایشان احقانی و حق گوینچ خوانند و اینان قومی اند که گفتن ایشان

حق است و شنودن ایشان حق است و دیدن ایشان حق است
 و جمله احوال و افعال ایشان حق است و بهر آن جاذب می کند
 که چون روح عارف در دریای توحید غوطه خور و انانیت کم شود
 و تنها لفظ حق حق حق گفتن گیرد آنچه حقیقت توحید معانیست که در حقیقت
 اشیا مجده هزار عالم یک وجود واجب بایدهست آواز حق بحقیقت
 حق برسد و هم وی میگوید اگر کسی صاحب سمع باشد بشنود که هنوز
 از قبر مبارک حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق قدس
 سره آواز حق جاریست و از ولایت خود الحال طالب صادق

را تلقین می فرمایند و میگویند که این فقیر بکمال شوق و طلب در
 قصبه رد ولیفت و از شرف زیارت آنحضرت مشرف گشت
 و سه روز بطاعت و شغولی گذرانید سوم روز بعد از نماز تهجد از او
 حق مشرف شدیم و بگوش ظاهر و باطن شنیدیم و ذوق مایافتیم که
 در تحریر ننگین وقت صبحی صاحب سجاده آنحضرت شیخ حمید الدین جابلی
 این فقیر بود گفت الحمد لله که از آواز حق مشرف شدیم این فقیر در
 تعجب ماندن هیچ ولایت حضرت مخدوم که در حیات و ممات فرقی نیست

بعد از آن شوق عشق بر این فقیر غلبه کرد و بی طاقت و بی قرار گشت که الحال
 و حقیقت این آواز باید شنید که از کدام مقام سر زده است چون
 بسیار شوق غالب آمد ناگاه آنحضرت قدس سره از مهربانی تمام
 و معاملۀ کلاه خاصه بر سر فقیر نهاده و از نکته حقیقت الحق محرم
 ساختند و هم وی میفرمایند اگر کسی تبصیر و اسرۀ حق که شغل خاص
 آنحضرت است مداومت نماید نور دل مثل قرص ماهتاب نمایان
 شدن گیرد بعد از آن چون زیاده بر آن مواظبت کند نور روح
 بر شکل گرده آفتاب و شن ترازی وی نمودار شود و بعد از مداومت
 بسیار آفتاب های لا شمار از منقذ هر مویش در هر آنی برون آیند
 و عقل و هوش شاغل ابریا بنید و پس از مواظبت تمام نشدن وجود
 خود و تمامی موجودات دست دهد و نور الانوار که نور ذات لاکیف
 است طلوع نماید بسبب بهر بی بدوش آید و از نسبت تشبیهی سافکۀ لازم
 وقت طالب بود و راهی یابد بی اختیار بر زبان حال جاء الحق
 و زهق الباطل بر خواند و باین بیت مترنم گردد و بیت وجودی
 محض مطلق را به هر جا هر زمان ویدم چه به هر وی بهر کوی

بهر منظر عیان ویدیم و در ابتدا وزرش این اثر حق دایره نور
 بیرون بیرون راست و چپ پس پیش تحت و فوق مشهور میگردد
 و رای همین دایره را حق می پندارد اما این دایره حق نیست بلکه
 ظاهر حق است در لباس مثال نوری و طریق اشتغال باین اثره
 که محصل کمالات معلوم است آنست که در جا خالی که آنجا آوازی
 سموع نشود آهم حق را بصوت مدور و برگشت را نقره نیلگون
 مثل جامه نیلک در اندرون دل خویش تصور نماید بر قصه چندان
 مداومت کند که حق ظاهر گردد و خلق مخفی و بهم در مراوات الاسرار
 می آرد که در سلسله پاک حضرت خاندان پشت قدس سرار هم
 بعد از حضرت خواجه ابو محمد شتی و حضرت خواجه قطب الدین گنجشیر
 اوشی قدس اسرار بها این نوع استغراق و تحیر و اتم مشابه دایره
 وجود و مطلق و نقطه ذات حقیقه الحق که مخدوم شیخ احمد عبد الحق قدس سرار
 را دست داده بود فوق آن مرید یکی از اولیای پیغمبر گشته و
 در طائف اشرفی از حضرت گنجشکر قدس سره نقل میکنند که جمیع انبیا
 و انصاریان و مقام تحیر بودند بنا بر آن حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله

علیه وسلم این دعا ورد خود ساخته اللَّهُمَّ زِدْنِي عِلْمًا پس این تمهید
 ورثه خاص صاحب قاب قوسین ادا دانی ست چنانچه فرموده
 مَعَ اللَّهِ لَا فَقْرًا يُسْعَى فِيهِ مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا يُبَيِّ مَرْسَلٌ
 وَيَأْتِي الْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ رَاهِمِينَ مقام است که آنرا اکثر
 صوفیان مقام گویند بلکه احوال که محض هوا هبت است نه مکیاب
 چه که نزدیک صاحب کشف المحجوب و دیگر صوفیان اهل فنا آنچه
 از کسب و بی دید آنرا مقامات گویند و آنچه از هوا هبت رو نماید
 آنرا احوالات ذاتیه پس یقین که وراثت خاتم الانبیا صلوٰۃ الله
 علیه و آله مشهود و احدیت در عالم کثرت است عین هوا هبت باشد
 به مکیاب الغرض سلسله نسب حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره بچند واسطه بحضرت امیر المومنین عمر ابن الخطاب
 رضی الله عنه منتهی شود و جدا آنحضرت مسیحی شیخ داود قدس سره
 که نهایت عالی و قار و با عظمت و سعید یکی از فرزندان حضرت
 عمر فاروق رضی الله عنه با مخدوم سی چند از مردم قبیلہ و حادث
 ملاکون خان از ولایت بلخ برآمده بملک هندوستان شرف حصول

از زانی داشت و سلطان علاء الدین بلخی با و شاه با احترام عظام
پیش آمده و به معیشت لائق بنام صوبه دار ملک او ده ای مصارف
عیال مقرر نمود و حضرت بقصه رودولی خاص قریب شهر او ده
سکونت اختیار فرمودند و شیخ داود مردی عظیم القدر
و محب و نسب ممتاز بود و ارادت بشیخ نصیر الدین چراغ
دہلی داشت و تعلیم و تربیت از حضرت چراغ دہلی حاصل
نمود و از و اصلمان حق گشت اما جمال حال خود را بکسوت
اہل صورت پنهان می داشت مرقد متبرکه
او جانب قصه رودولے بغایت غریبانہ واقع است
کہ هنوز ظاہر نگشت رحمتہ اللہ علیہ و از وی یک پسر شیخ
عمر بن شیخ داود رحمتہ اللہ علیہ یادگار ماند مروی بابرکت
مشائخ صورت بزور صلاح وزہد و اتقی آراستہ و مجلیہ
کمالات پیراستہ قبرش در قصه مذکور متصل جد بزرگوار است
و از وی دو پسر سعادتمند بوجود آمدند یکی شیخ تقی الدین
لہ نہایت فضیلت شعار بود از قصه رودولی برآمدہ بدہلی

متوطن گشت و پسرم قطب لایت معدن صدق و هدایت محمود شود و ذات
 حضرت امام واقف سوزات لی مع الله حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس الله سره
 که صیت کمال التشن از شرق تا غرب با انتاب ربع مسکون باشندگان کوه
 و ماهون سعید و توشه آنحضرت تیر بهدف و حل مشکلات و خاصه بایق
 اکبر و ارد حتی الامکان بحضور اقدس گذرانند و زبانه اولاد آنحضرت سیاه
 و در صوت عدم دستگیری اولاد احفاد بمردم شب بنده دار
 متقی و پرهیزگار بنجرانند مرتبه فنا فی الله که بحضرت حاصل بود دیگری
 کم می گشت به عالم حیات شش ماه از خلق پنهان گردیده بقبر شریف بیاید
 الهی بخوانند و شش ماه اندرون دریا که نهایت پلان بود عبادت حضرت
 پروردگار مشغولی و شتند جانوران بحر بحکم حضرت خالق پروردگار محافظ
 جان بودند بعد از اتمام ای مدت نه ماه آنحضرت صلی الله علیه و سلم
 بهر هی حضرت علی کرم الله وجهه و حضرت حنین علیه السلام تشریف
 آورده دست گرفتند از دریا بیرون آوردند و فرمودند که مقبول حق شیخ احمد
 عبادت تو بحضور حضرت رب الغر مقبول شود و یک از
 محبوبان اگشته و بحضرت علی کرم الله وجهه ارشاد

ارشاد فرمودند کہ دعای حیدری از زبان خویش تعلیم کن
 و حضرت علی بنکرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم دعای حیدر
 لفظ بلفظ از زبان مبارک خویش تعلیم فرمودند و این دعا
 خاص در خاندان حضرت شیخ العالم باقیست ہر کہ می آمد
 از صاحب سجادہ و اولاد آنحضرت اجازت خواندن گرفتہ
 در روز خود می آورد فیض ظاہری و باطنی از ان حاصل
 می کند الحق این نوع تحمید و استغراق بمشاہدہ دائرہ وجود
 مطلق و نقطہ ذات حقیقہ الحق کہ حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبدالحق را دست دادہ بود فوق المرزہ مرآیج یکی از اولیا
 رامینگریشتہ شیخ عبدالستار سہارنپوری قدس سرہ
 بذخیرہ خود می نویسند کہ بعد رحلت حضرت صاحب شہ
 قاضی السیرہ ہنونت را می مہاجن ساکن قصبہ ردولی
 لہ عقیدت کامل با حضرت داشت قریب مرگ خود را
 براستانہ فیض کاشانہ رسانید خاک پاک مزار مبارک مسح کرد
 و کمانہ خود رفت نشنگی وقت احتزار غالب آمد آب طلبید

وارثانش نه نوشانید او گفت اگر مرا عزیز میدارید آب حوض
درگاه شریف مرا بنوشانند وارثان مهاجرن آب حوض
بروند و او بنوشید و کلمه لا اله الا الله محمد رسول الله
بر زبان آورد و جان بجان آفرین سپرد وارثانش بمقام
این حالات متحیر گشتند و حسب معمول خود نعش بدفن گاه فرستادند
هر چند آتش دادند حبش نشوخت مجبور شده بگور سپردند
حضرت شیخ محب الدین ابادی بکتاب ذخیره مسمی به
مونس العارفین می نویسد روزی حضرت شیخ العالم
مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره بجلسه عام فرمودند
که حق جل شانہ مرا سبلی نوشته داده است و در وی نامها
اصحاب و مریدان من است که تا روز قیامت در سلک طایفه
مانند من خواهند شد همه ایتو بخشیدم حضرت شیخ العالم فرمود از مالک خازن دوست
پرسیدم نزد تو هیچ کس از اصحاب نیست گفتانه دیگر حضرت فرمود بعزت پروردگار
حمایت من برید مثل آسمان است بر زمین اگر مرید خدایت منم و خدیم بعبادت
پروردگار و جمال و که از پیش و جل جلاله نزد من طرد و صاحب در شست و شوی

اگر مرید من در مشرق بود و من در مغرب و پرده عفت و فتنه
 هر آینه نپوشم پرده او را شعر هر کرا یا رتوی زاز نگر و دهر گز
 چونکه غمخواری تو خوار نگر و دهر گز در کتاب جامع السلاسل
 می آرد که حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره که آنحضرت تاسنی سال سربالین نه نهاده و تمام
 عمر لباس یک خرقه بود هرگاه پاره شدی رقعہ بر رقعہ او دوختی
 و سماع را بغایت دوست داشتی گویند روزی در صحن
 سماع از حلقہ سماع غایب شد چنانچه کس او را نمی دید
 پس از دیرے باز در آن مجلس و مجمع حاضر شد بزرگی از او
 سوال کرد یا شیخ چگونه در مجلس از نظر غائب شدی که آرا
 تر اندیدیم گفت ما ما مور نگر ویم نگویم روز و بکران بزرگ
 باز آمد شیخ گفت حق تعالی را مقامی ست که مسمی بنور اسود
 ست و هیچ سالک بدانجا نخواهد رسید مگر بسماع چون
 صاحب سمع بدان مقام برسد از نظر خلق پوشیده گردد و
 ظاهر بنیان و اندک غائب شده است و او حاضر است

و معشوق بخدست محبت و پیرا بخود کشیده بلباس خوشی
 متلبس گردانیده است و هنوز محبوب پوشیده گشته است
 همچو ستاره اندر شعاع آفتاب و او را در آن حال فخر محبوب
 حقیقی یاد روشنی صاحب کمال که بر تبتہ اتم عرفان رسیده باشد
 کہے نتواند دید ہم در اینجا می آرد کہ ہر گاہ آن حضرت در
 سماع بودے و چشم بر ہوا داشتے گاہے گریستے و گاہے
 تبسم کردے و گونہ روئے بغایت سرخ شدے و قتی
 در ویشے از روئے پرسید یا شیخ در حال سماع گاہی گریہ
 میسکنی کہ ہمہ حاضران مجلس گریہ می افند و گاہی تبسم
 میسکنے و رنگ تو سرخ می شود و فرمود چون اہل سماع اورا
 بصفت جمال مشاہدہ می کنند و لطف و کرم اورا بے اندازہ
 می بینند تبسم نہ می گردند و روئے اورا چون بصفت
 جلال می بینند در روئے افتد و رنگ ایشان زرد شود
 منقول است کہ قتی امساک باران شد یا شدگان قصد
 ردولی التجا بحضور حضرت صاحب توشہ قدس سترہ

آورند آنحضرت قوالان را فرمودند که حاضر شوند مخلص را
 که مرید خاص و مقبول آله بود طلبید و جماع در او مخلص بود
 بعض فقراء بعرض رسانید که این احقر نیز در جماع حاضر باشد
 حکم شد اگر شما حاضر باشید در حالت جماع اثری نه شود پس
 باران چگونه بارو باید که شما باطمینان تمام منتظر لطف بار
 باشید بعونه و قوت باران نازل میشود و مخلص حسب ارشاد
 بخانه خود رفت حضرت بتواجد و گریه درآمد درین ضمن
 فیضان رحمت الهی که عبارت از نزول باران است
 در ریش آمد خلق را طمانیت کلی حاصل گشت در
 محققان ملتقین نوشته دیدم که حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره در زبان طغولیت بکنار وایه بود یکبار
 از کنار او بیرون آمد و بمقابل آفتاب چون پاره سیاه گشت
 و وایه از وقوع اینحال از حیرت چشم در هول و وحشت بود
 باتش جدای زار زار میگریست ناگاه بالتفات حضرت
 باری در کنار او باز رسید حضرت از و فرمودند که او فقهید

و از خوف اظهار اینحال از والدہ حضرت نمود کہ مبادا
 از افشا و این راز چہ حال برای من پیش آید بذخیرہ تصنیف
 شیخ محب السدا کہ ابادی قدس سرہ دیدم کہ حضرت
 مخدوم برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ چند کس را
 بلفظ قم باذن اسد زندہ کردند شورا فتاد کہ احمد مردگان را
 زندہ مے کنند حضرت ازان مقام رو پوشیدہ بمقام
 بکر شریف آوردند و ازین معنی توبہ کردند منقول است
 کہ حضرت شیخ جلال الحق والدین پانی پتی قدس سرہ
 از حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ فرمود
 کہ کمال ولایت ترا در حیات و ممات غایت منہ بنیم
 فرزندان مرا در وقت اسیرے و ستگیرے میگردہ باش
 و در وقت نقل خود و بفرزندان همین وصیت کردہ بود کہ
 در وقت اسیرے برای دستگیری شما یان شیخ احمد
 عبدالحق صاحب توشہ رود لی بس است و بعد از وفات
 آنحضرت باز یک مرتبہ شیخ احمد عبدالحق بہ پانی پتہ سریدہ

بحکم حضرت شیخ جلال الدین قدس سره و صاحب سجاده
 و دیگر اولاد حضرت کبیر الاولیا تعلیم و تربیت نمود و فرمود
 حیف اگر من نمی آمدم مخدوم زادها بچپنین مانده بود
 چنانچه تا امروز فرزندان حضرت کبیر الاولیا شیخ
 جلال الحق والدین قدس سره در سلک مریدان سلسله حضرت شیخ محمد عبدالحق رادیه
 بنشینا صوری معنوی موافق وصیت آنحضرت بهره مند میشوند
 و هیچ خارق شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره بهتر
 از وجود شیخ احمد عبدالحق نیست و وقت رحلت حضرت
 شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره خرقه و دیگر اسباب
 متعلقه اش حواله خواجه شبلی پسر خود نموده بتاکید وصیت
 فرمود که با احتیاط تمام این خرقه و ما متعلق بها حواله شیخ
 احمد عبدالحق باید ساخت و حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره بعد چند روز به پانی پته آمدند خواجه شبلی
 بموجب وصیت پدر بزرگوار خود آن همه حواله شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره نمودند حضرت انیس گرفته

ملبوس خاص خود نمودند و من بعد از طرف خود اینهمه
 بزرگات بخواجه شبلی عنایت فرمودند و تسلیم و تلقین
 نموده بترتیب تکمیل رسانیده خود جانب وطن خود معاذت
 فرمودند فقط در تحفه المومنین مرقوم است که ولایت
 ولی تا چهل سال می باشد و حضرت رب العزت بحضرت
 محمد و مومنین شیخ احمد عبدالحق کمال لطف و کرم و ولایت
 و وام سند ام با حکام اختیار مجاریه عطا فرمود که
 تا یوم النشور قائم خواهد ماند و سلسله آنحضرت یونانیها
 در ترقی خواهد بود و معامله حضرت با احیاء و اموات
 برابر است قطب عالم بندگی عبد القدوس گنگوہی
 رحمتہ اللہ علیہ می فرمایند که یوم پشیمہ مجمع عام فرار
 فائز الا نوار شوق شده و حضرت مجسم ظاہر شدند
 و دست من گرفتہ ارشاد فرمودند که عبد القدوس
 ترا بخندارسانیدم برو و بکار خویش مشغول باش
 سبحان اللہ زبہ ولایت حضرت فقط نقل است

کہ روزے حضرت شیخ العالم شکر مست و سہ شہار بودند
 براتے جمیع آرایش پیش آنحضرت گذشت نظر حلال
 بر برات افتاد تمام آدمیان و اسپان خاکستر شدند
 بعد چندے حضرت بہ افاقہ آمدند بحضرت شیخ
 اُزین ماجہ اطلاع دادند باز نظر جمال بران خاکستر
 انداخت ہمہ برخاستند و روان شدند شیخ عبدالستار
 سہارنپوری در ملفوظ خودے نوید کہ یومِ پشنبہ بود
 و مردم کثیر براسے زیارت بدرگاہ آسمان جاہ حضرت
 شیخ احمد عبدالحق حاضر بودند قطب عالم شیخ
 عبدالقدوس نیرپائین چو ترہ مزار اقدس نشستہ بودند
 کہ بیک ناگاہ مزار مقدس شق شدہ و حضرت مخدوم
 برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ بہین جسمہ ظاہر
 از مزار شریف برون آمدہ بر چو ترہ نشستند و جانب
 قطب عالم مخاطب شدہ فرمودند بیت مرا زندہ پندار
 چون خویش تن بہ من آیم بجان گر تو اسکے زتن

حضرت قطب العالم را ازین ارشاد لرزه در اندام
 و گرفت و بے اختیار در پائے حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره افتادند حضرت شیخ قدس سره را
 شفقت در کار شد دست قطب عالم را گرفت
 فرمودند که ترا بخدا رسانیدم چنانکه این حال به
 مردم که حاضر بودند معائنہ کردند و این پسین خرق
 عادت بجز حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس سره
 از احدی اولیاء الدین ظهور نیامده که بعد انتقال
 از قبر برآید خود را در مجمع عام ظاهر کنند و دست گرفته
 مشرف به بیعت سازند فقط ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء

۴۴

قطب تاریخ انتقال حضرت شیخ العالم مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره

شاه عبدالحق شہ کون مکان	مرشد کونین فخر النس و جان
از پی دیدار حق آن عین حق	که در جلت چون به گلزار جنان
سال تاریخ آن شر عالم نپاہ	گفت با تفت دستگیر بکیان

تحت تہ تیغ

ترتیب دعای حیدری اینست اول باید که روز پنجشنبه
 شروع ماه غسل کند و با کسے سخن دیگر نگوید و دو گانه
 بنام حضرت شاه مردان شیر نردان اسد الدنیا
 امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه
 ادا نماید و بعد دو گانه فاتحه بر روح طیب حضرت دستگیر
 بکسان شیخ العالم شیخ احمد عبد الحق قدس سره
 بخواند و مدد از ارواح ایشان طلب نماید و بعد از آن
 دعای حیدری بست پنج مرتبه بخواند اول و آخر در
 یک یک بار بعد هر روز سه بار بخواند باشد تا یکسال
 نافع نکند حق حق الله صلی علی
 سیدنا محمد و علی آل سیدنا
 محمد بعد و کُل ذرّة مائة
 تمت الف الف مرة فقط تمت

دعاء حيدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ يَا مُسَبِّبَ

الْأَسْبَابِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

وَالْأَبْصَارِ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ

وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا

مَفْرِجَ الْخُرُونِ وَنِينَ آغِثْنِي تَوَكَّلْتُ

عَلَيْكَ يَا رَبِّي قَضَيْتَ فَوَضَّيْتُ

أَهْرِي إِلَيْكَ يَا رَزَافُ يَا فَتَّاحُ

يَا بَاسِطُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ ۝ خواه قتل

خواه فتح اول باید که ۳ بار این اسم بخواند

اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي حَقَائِقِي

الْأَشْيَاءِ كَمَا هِيَ أَنْتَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْمُبِينِ حَقٌّ حَقٌّ

۴
این دعا را هر روز
۵۰ بار بخواند
بسیار سودمند است
و در وقت غم و اندوه
بسیار مؤثر است
و در وقت جنگ و جدل
بسیار مؤثر است
و در وقت غم و اندوه
بسیار مؤثر است

حَقُّ يَا اَللّٰهُ اَلْحَمْدُ وَفِي كُلِّ فَعَالٍ

يَا اللَّهُ - بار بخواند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ دِرْمَنْ لَحْمٍ

يُصَلِّ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

كَمَا يُحِبُّ وَتَرْضَى أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلَاةُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فِي عَظَمَةِ عَظَمَتِكَ يَا عَظِيمُ يَا رَبُّ يَا قَدِيرُ

يَا قَدِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَالِقُ يَا كَرِيمُ

يَا رَحِيمُ يَا مُسَخِّرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا يَا حَكِيمُ يَا عَجَبِي يَا مُمِيتُ

يَا مُتَكَبِّرُ يَا ضَارُّ يَا جَلِيلُ الْبُتْكَرِ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ

وَالصِّدْقُ وَعْدُهُ يَا جَلِيلُ يَا جَلِيلُ

يَا جَلِيلُ حَسْبُ دِي مَقْهُورٍ وَعَدُوِّ

چون بختیاریست
الهیات است
مطلب خود را
داند و کار زند
فلان بن فلان
سخر گردد

چون بختیاریست
بوسه میدهد
کنند و اعضا خود را
و فضیلت تصویق

مَقُولٌ بِقَهْرِكَ يَا قَهَّارُ تَقَهَّرْتَ

بِالْقَهْرِ وَالْقَهْرِ فِي قَهْرٍ قَهْرِكَ يَا قَهْرًا

يَا قَهَّارُ يَا قَهَّارُ قَهَّرَ أَعْدَائِي يَا جَبَّارُ

يَا مَدِينَةَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ يَقْبِهُهُ

عَزِيزٌ سَدُوطًا نَهْ يَأْمُرُ بِأَمْرٍ

نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْرٍ لَفَرِيضُهُ

وَلَمْ يَخَاطِبْهُ فِعَالَهُ بِأَنْتَقِي قَتَلْتُ

يَسْتَعِثُّ اللَّهُ لِيَاوِي قُرَيْشٍ إِنِّي لَهُمْ

وہی کہ جس نے اسے لکھا ہے

مجلس ۱۰۰

عِندَ كُلِّ كُزْبَةٍ وَحُجْبِي عِندَ

كُلِّ دَعْوَةٍ وَمَعَادِي عِندَ كُلِّ شَيْءٍ

وَرَجَائِي حِينَ تَقْطَعُ حَبْلِي يَا غِيَاثِي

نَادِ عَلَيَّ مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ بِجَدِّهِ

عَفْوَ نَا لَكَ فِي النَّوَائِبِ كُلِّ

مَسْوَغٍ وَغَمٍّ سَكَنَجَلٍ يَبْنُو نَكَ

يَا مُحَمَّدُ بَوْلَايَتِكَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في
الدين من العجائب ما لا
يخطر على بال الخلق

قصیدہ حضرت جناب مخدوم شاہ احمد عبدالحق قدس سرہ

ای حبیبِ خالقِ کونِ مکان	پیرِ عظیمِ پھرِ غرضِ شان
مقتدائی پیشروائی سالکان	اسی ضیاءِ بخشِ قلوبِ عارفان

مشکم بکشا می مخدومِ جهان	
شاہِ عبدالحق ملازِ الشرجان	

آستانِ تو ملازِ جانِ منست	بارگاہِ ت قبا و ایمانِ منست
ذاتِ پاکتِ رحمتِ نیروانِ منست	ہر گدائے کوئی تو سلطانِ منست

مشکم بکشا می مخدومِ جهان	
شاہِ عبدالحق ملازِ الشرجان	

آدمِ پیش تو ای عالی جناب	چشمِ گریانِ سینہ پریانِ لکبا
خاطرِ مِناشادِ چشمِ من پر آب	لطفِ بر عالمِ بغرما بحساب

مشکم بکشا می مخدومِ جهان	
شاہِ عبدالحق ملازِ الشرجان	

کاتب قدرت یزدیشان تو	قد سیان و مابر فرمان تو
بنده احسان النسر جان تو	از بهر ران جان شوم قربان تو
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق کماذالنس جان	
در تن بجان تو خواهی جان شود	هر گدار ایتبه خاتمان شود
گر نگاه مهرتای سلطان شود	دره تاج سرتابان شود
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق کماذالنس جان	
ای وجودت رونق اسلام گشت	ذات تو منجر فیض عام گشت
نام تو با مصطفی هم نام گشت	آستان کعبه خاص عام گشت
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق کماذالنس جان	
قد سیان شایق طواف کوی تو	نزهت خلد برین از روی تو
جمله نشان جهان هندوی تو	التجاء وارو غلام از روی تو
مشکلم بکشای مخدوم جهان	

	شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
هر کسی از بارگاهت شاد شد در بلائی درد و غم آزاد شد		از حضوری بر همه ادا دوشد خانه ویران بسے آباد شد
	مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
من پریشان حال و رنجور و غم نجات پاکت جلد درمان را طبیب		کام دل یابد ز تو هر بی نصیب لطف تو گردد بحالم عنقریب
	مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
بر درت حاضر شدم با صد محن نیست از فرط المتاب سخن		آتش غم هست حور دل شعله زن چشم بکشا سوی من شاد و زن
	مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسوجان	
هر که آمد بر درت شد کامیاب مقصدش حل من بخودی و شتاب		بسکه هستم مضطرب ایا لیجناب رحم بر عالم بفسم را ای جناب

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسر جان	
نیست مارا جز درت جائے پناه وود آهم چرخ راسازد سیاه	من کجا اکنون روم زین بگاه حال خود گویم اگر باد رو و آه
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسر جان	
دستگیر بیکسان دستم بگیر دفع فرمائی بلاد دستم بگیر	کارم آخر میشود دستم بگیر در بلائی صنعت دستم من اسیر
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسر جان	
دستگیر من بفریادم برس ای سیج من بفریادم برس	رحم کن برس بفریادم برس دفع کن دردم بفریاد برس
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسر جان	
حالیاشا با لبه رسوا شدم	در جهان از لطف تو پیدا شدم

پیش بر سر متبذل افشادم	بر درت اکنون حسین فرساشدم
------------------------	---------------------------

مشکلم بکشیای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسرو جان
--

بهر ختم المرسلین سیر الورا یا شهاب بهر بتول پارسا	از برای حضرت مشکل کشا بهر سبطین محمد مصطفی
--	---

مشکلم بکشیای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسرو جان
--

کاظم خسته جگر مخزون زار جان بلب وار و زخیل اضطرا	بر درت ای امیر نامدار ای ملاذد و جهان کامم برآر
---	--

مشکلم بکشیای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسرو جان
--

تمت

قصیده مولوی غلام امام شهید در شان حضرت شیخ العالم قدس

توئی محبوب محبوب حبیب یا شیخ عبدالحق توئی شمع شبستان یا شیخ عبدالحق	توئی سلطان اقلیم بقایا شیخ عبدالحق توئی فرمان ده هر دو سر یا شیخ عبدالحق
--	---

در تو قلم شاه و گدایا شیخ عبدالحق^۱

تعالی اسد زین خراوانی که تو دار	فلک هر دم قدرشانی که تو دار
زمین بر خویش می نازد ز ابوالی که تو دار	ملک چشمشرف در درباری که تو دار

اره تو کعبه اهل صفایا شیخ عبدالحق^۲

جبین عرشیان از سجده که تو نوا	منور همچو خورشید و خشان اغ پیشا
کنی سنگ خذف اگو هر و جل بدخشا	تومی بخشی به مورتا توان قدر سلیمان

توسازی خاک را کیمیا یا شیخ عبدالحق^۳

پس هر معرفت کان لایت قلزم احسان	سجاکرمیت بحر سخاوت معدن ایمان
غمام معدلت ابر عدالت حجت بران	بهار احیت مصباح وحدت سایه یزیدان

عیان از روی تو نور خدا یا شیخ عبدالحق^۴

فروع عشقت در دل فیه جاداد	پرگاه از هواشوق جذب که با دارد
فلک از بار قدرشانی تو پشت و تا دارد	بکویت ساغر در یوزه کف چون اوار دارد

که سازد از دوت کسب ضیایا شیخ عبدالحق^۵

جمال تو نه بودی گر چراغ افروز ریتا	خضر حیران شد در او حیرت ز تنها
دم جان بخش جهان بخش اعجاز سجا	چو پرگور کهن گهر قم باذن السد فرما

زبان مرده بر خیز و صدایا شیخ عبدالحق

چو بزراند یکدم پرده راز نهان تو	زاوج عرش تا فرش زمین گیم و دیان تو
چمن این تو گل از تو بیل از تو گلستان تو	زمین این تو زمان از تو مکان لامکان تو

خدا را دانمائی بر ملا یا شیخ عبدالحق

ز شمع فیض تو هر قطره بحر بیکران گردد	ز نور حسن تو هر ذره مهر آسمان گردد
ز حسنت عشت در نور نگاه عرشیان گردد	فلک چون زائران کعبه گرد آستان گردد

بیم احسان تو آب بقایا شیخ عبدالحق

تو فرزندان خج در از تبه مجد و علاداد	بر یک پایگاه عالمی قدر و کاداد
خصوصا جانشین خویش اتاج ضاداد	که او را بر بلند پهای قصر فقر جاوداد

نشانش آیه عرش استوایا شیخ عبدالحق

من آتش نفس گردش گردن پیشام	غریبم مغلسم بخانام سخت حیرانم
ز درد بنیوالی چون بر لحظه نالانم	شہید تیغ با ستم شمشیر حیرانم

تو بخشی درد حیران را و یا شیخ عبدالحق

قصیدہ فی المرح حضرت شیخ العالم قدس سرہ تصنیف
بندہ احمد بن حاجی احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمن
صاحب تعلقات و علاقہ بری پرکنہ ردولی ضلع بارہ بنکی

حند اصل علی کیا آپ کا دربار	اہل حاجت کے لیے حاجت و اگر
سب طرف سے ابر غم کی مجھ پر توجہ پاؤ	ایسی شکل میں رد پس آپ کی درکار

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو میرا بار

جو کہ مجھ پر پنج ہیں سا کہ نہ کیوں بیا	گر بیان و سکوکوں نہ لگو سارا پہ
آپ کی درگاہ سے جاؤں بلالاب میں کنا	آپ پر روشن ہو جو کہ ہم ہر مرار انہما

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو میرا بار

چوڑ کر یہیستان جاناکین ہو ناروا	در بدر پھر سوئی انکار اب مجھ کو سنا
جو کوئی اس پہ آیا مقصد اپنا کیا	میں ہی اب اس ستارہ پر جبین ساہو

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہے

رات دن کی فکر سے زحکا ہے میرے زندق
ہو یہی نرات اور صبح ہوسا میرا سبق

بارغصے یا شماسینہ ہوا ہی میری شوق
دستگیر کیا یہاں یا شیخ العالم عجب حق

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار ہے

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہے

سب جلی انداس سرکار میں ہے
تم ساما لکھ چوڑ کر ہرگز نہ جاؤ گناہ

اچھا مہر کوئی شاعر یا نہیں نہیں
اہل حاجت اگر کہیں ہیں سچی پرین

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار ہے

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہے

تب کہیں میں دیکھو اپنی عداوت میں کیا
سیر دل دہم ہو زندہ کیجیے میرا

تم باذن اللہ جیسی سچی تھا کہا
آپ نے تو نام لیکر دیکھو زندہ کیا

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار ہے

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بیڑا پار ہے

دست بند ویر حاضر ہوں میں لب شعلہ
ہو میں حاصل سبب الہی اور نہیں دکام

اوشہ کون مکان ہو بندہ احمد میرا نام
کیجیے مقدر الہی بہر خدا میرا کلام

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاجگر
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو میرا باز

قطرہ تاریخ تصنیف چودہری وقانو نگو رئیس دلی میر باقر علی

منشی قدرت کی یہ تحریر تھی
فکر کی باقر نے جو تاریخ کی
ہوں سبب اسکے خلیل صنفا
فرق وحشت ہو گیا بالکل جدا
سنکے ہاتھ نو کا حق تو یہ ہے
آج یہ ملفوظ عید الحق چھپا

۹۵ء ہجری

قطرہ تاریخ تصنیف شیخ نانم احمد صاحب شاعر بشتال و راندیش
مازک خیال ساکن دلی محلہ خواجہ حال برادر عم راو چودہری
خلیل احمد صاحب تعلقدار برنی ضلع بارہ بنکی

رہنما دین محمد رہبر ہر مسلمین
ہست این ملفوظ اقدس جان این بالیقین
تا بر آید طبعش اینچہ محقق اندین

تخنچہ باغ ولایت نیر چرخ برین
صد سلام و مدح بادا حضرت محمد و ہم
از سر ہر مصرعہ اش نانم بگیہ کچرفا

قطعه تاریخ

تاریخ تصنیف بندہ احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ برائی ضلع بارہ بنکے

موجود اسکے بن خلیل نیکی

ہو گئی یہ نثرل مقصود طے

احمد ہندی کا حق حق ذکر ہو

ہو گیا طبع جمع ملفوظ شریف

بندہ احمد نے کی جو فکر سال

بولا ہاتھ سنکے یہ از روی جبر

قطعه تاریخ طبع اوجمال احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ برائی ضلع بارہ بنکے

یافتہ خلوق فیض بین آیات

جمع کردہ خمسہ حسنات

بہ ازین درجہ ان کد ام نکات

ہست بین السطور راہ ہجرت

گفت ہاتھ غریب نہ پرکات

طبع کردند چونکہ این ملفوظ

از علو ہمتی خویش خلیل

چہ کنم وصف این کتاب نیست

در سوا و سطور چشمہ خضر

فکر تاریخ سال کرد و مجال

۱۲۹۵ھ

قطعه تاریخ طبع زاد رعایت رسول ابن خادم رسول
مرحوم رئیس قصبه ردوئے متخلص بغریز

چہ خوش گل کرد این گلستانه ملفوظ کند پوش
معطر می کند هر دم مشام جان خود رضوان
نگارین نسخه کند نو بهار آب و رنگ او
گلستان سخن باشد همیشه تازه و خندان
سبحان الله عجیب بنمود کار همت عالی
پئے مطبوع این ملفوظ کرده کوشش حیدان
ز به اسم گرامیش نهی نام مبارک او
که نام او به بهت نام خلیل حضرت رضوان
عنبر نیراز سنگ چون جوهر نفاشد گوهر طبعم
کشیده کلک من در سلک تاریخش و غلطان
۹۵ ۱۶

قطعه تاریخ طبع زاد مرزا صفدر علی متخلص بچاطف

ساکن شہر لکھنؤ محلہ احاطہ نواب زاد علی خان
 وارو حال قصبہ ردولی محرم شہر حیدرآباد
 پرگنہ ردولے شاگرد شاہ مرزا صاحب مرحوم
 متخلص کا شہت شاگرد رشید مولوی بخش شہید

خوشاہمت چودہریے باکرم
 کہ ہے نام جنکا جہان میں نلیل
 کیا طبع جو شیخ العالم کا حال
 قیامت تلک ہوگا ذکرِ عیسیٰ
 عجب نسخہ پر اثر ہے چہا
 شفا پائین جس سے ہزاروں علیل
 یہ بین السطور اسکے ہیں خوشنما
 کہ ہے موج زن چشمہ سلیمیل
 نہیں حاشیہ گرد ہر صفحہ کے
 ہے بام حقیقت کی گویا فصیل

انہوں سال ہجری کا وہ مجرل
 جسے سنکے ہون شاد عطف عقیل
 کہ ہاتھ سے روئے ہدایت کہا
 ہوا طبع ملفوظ یہ بے عدیل
 ہر اک مصرعہ کے حرف اول سے اب
 خوش آئی سن عیسوی کی دلیل
 شمس

قطعات تاریخ تصنیف میر تو نگر علی صاحب شتاق ریس ولی

جو شد طبع ملفوظ از فضل حق
 ز دست خلیل نکو عاقبت
 ز مشتاق تاریخ سالش شنو
 کہ ہاتھ بگفت از رو معرفت
 سریت جدا کن ز تیغ قلم
 بدست آئندہ نامہ آخرت

صحت نامه نوار العیون فی سرائر المکنون

صغیر	سطر	غلط	صحیح	صغیر	سطر	غلط	صحیح	صغیر	سطر	غلط	صحیح
۳۰	۱۲	احقاد	احقاد	۲	۹	نه موجب	نه موجب	۲	۳	برد	برد
۳۱	۱۱	والد	والد	۲	۱۵	سمانی	سمانی	۵	۵	برده دار	برده دار
۳۲	۱۳	اویسی	اویسی	۴	۴	شیخ	شیخ	۴	۴	مقدم	ای مقدم
۳۳	۲	زندنی	زندنی	۴	۴	استاره	استاره	۴	۳۳	قد فقیر	قد فقیر
۳۴	۱۳	مال الدین	مال الدین	۱۲	۴	آن	ازان	۸	۴	کتوا	کتوان
۳۵	۴	شریف زدن	مباحی این بند	۱۰	۱۴	کناره	کنار	۹	۴	بیل	بیل
۳۶	۱۴	نصرت بصر	نصرت حسن بصر	۲	۱۸	دانش	دانش	۲	۳۴	قاصرا	قاصرا
۳۷	۳	انجستم	انجستم	۶	۲	حضر	حضرت	۹	۴	درین بیت	درین بیت
۳۸	۴	آخا	آخا	۱۰	۴	سیام	سیام	۴	۴	درین بیت	درین بیت
۳۹	۵	کل	کل	۱۵	۴	بشت	بشت	۵	۳۵	اوگیران	اوگیران
۴۰	۴	قد کار	قد نگاه	۱۳	۲۱	اما	اما	۵	۳۶	برهان	برهان
۴۱	۸	الذین	الذین	۲	۲۲	بگریند	بگویند	۸	۴	شیخ العالم	شیخ العالم
۴۲	۹	زیاده بنظار	زیاده بنظار	۸	۴	پرستند	پرستند	۱۱	۴	آبادان	آبادان
۴۳	۵	منافقی	منافقی	۹	۴	دنده خدا	دنده خدا	۸	۳۷	عزیز	عزیز
۴۴	۴	را	را	۲	۲۳	آن	آن	۱۳	۳۸	شیخ العالم	شیخ العالم
۴۵	۱۴	تا نگامی	تا نگامی	۱۴	۲۴	میکنند	میکنند	۱۰	۳۹	میعاد	میعاد
۴۶	۹	بنج	بنج	۸	۲۵	جز	خبر	۱۱	۵۰	رحمت	رحمت
۴۷	۴	مشکل	مشکل	۴	۳۵	بابا	بابا	۱	۵۱	مالکار	مالکار
۴۸	۳	نیا	بتا	۹	۴	آورده	آورده	۱۰	۴	آگشت	آگشت
۴۹	۲	بیاموزاید	بیاموزد	۳	۲۶	حکایت	حکایت	۱۱	۴	آگشت	آگشت
۵۰	۴	می رنجاند	می رنجاند	۱	۳	برده دار	برده دار	۱۴	۴	بودا	بودا

صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۵۴	۸	نقل ۲	نقل ۳۵	۵۸	۱۳	ماندم	ماندیم	۱۰۹	۱	در آید	در آمد
۵۵	۱	نقل ۳۵	نقل ۳۵	۵۸	۶	داد و خوا	آفر	۱۰۸	۲	تا پاک	تا پاک
۵۶	۶	مشتی	مشتی	۵۸	۶	در پای	بر پای	۱۰۹	۱۱	در اعیان	در اعیان
۵۷	۱۳	مشتی	مشتی	۵۸	۸	رو بر بند	بر بند	۱۱۰	۱۳	حضرت	حضرت
۵۸	۴	اندک	اندک	۵۹	۲	پدرم	پدر	۱۱۱	۱۴	ایل بیت	ایل بیت
۵۹	۶	صفاتی	صفای	۵۹	۱	و مبلغ	+	۱۱۲	۱۵	دنگ شیر	دنگ شیر
۶۰	۱۵	یعلم	یعلم	۵۹	۳	ایم جز	+	۱۱۳	۵	استجا	استجا
۶۱	۱۵	دانش	دانش	۶۰	۴	دستند	دستند	۱۱۴	۱۳	و شد	و شد
۶۲	۱۰	بیزید	بیزید	۶۰	۱۱	مجدد	مجدد	۱۱۵	۳	اذن فرج	اذن فرج
۶۳	۵	استاد	استاد	۶۰	۱۱	نوریم	نوریم	۱۱۶	۴	حضرت	حضرت
۶۴	۵	وسودا	وسودا	۶۱	۶	و آو	و آو	۱۱۷	۸	رود	رود
۶۵	۱۵	ای الا	ای الا	۶۱	۵	از خرد	از خرد	۱۱۸	۱۴	نجات دار	نجات دار
۶۶	۴	نجات	نجات	۶۱	۱۳	و آو	و آو	۱۱۹	۱۵	و قرار	و قرار
۶۷	۴	الوار	الوار	۶۲	۹	روغیر	روغیر	۱۲۰	۶	آفرید	آفرید
۶۸	۱۲	فرمود	فرمود	۶۲	۱۵	باد و	باد و	۱۲۱	۱۱	بنوت	بنوت
۶۹	۱۱	گرفت	گرفت	۶۲	۱	بسته	بسته	۱۲۲	۱۴	می شوند	می شوند
۷۰	۱۱	گرفتی	گرفتی	۶۲	۲	و شمع	و شمع	۱۲۳	۱۱	بود گفت	بود گفت
۷۱	۱۲	مرا	مرا	۶۳	۹	رادت	رادت	۱۲۴	۲	باید	باید
۷۲	۱۳	شد	شد	۶۳	۱۲	دیوانه	دیوانه	۱۲۵	۱۲	و آو	و آو
۷۳	۹	دران	دران	۶۳	۹	بیرون	بیرون	۱۲۶	۸	مدامت	مدامت
۷۴	۱۰	و میگود	و میگود	۶۳	۸	فرستاده	فرستاده	۱۲۷	۶	آید	آید
۷۵	۸	خواهم	خواهم	۶۳	۱۰	و	و	۱۲۸	۱۱	شود	شود

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱۲۰	۱۴	مغذی	معدود	۱۲۴	۱۲	میکرند	میکردو	۱۳۹	۴	یا محله	یا علیہم
۱۲۱	۱	بھنی	بھنی	۱۲۶	۲۰	آلہ	الہ	۱۴۲	۹	کھل	کھل
۹	۹	جانب قصہ	جانب قصہ	۱۲۷	۱۵	بوسید	بوسید	۱۴۳	۱۰	تکلت	تکلت
۱۲	۱۲	جد بزرگوار	جد بزرگوار	۱۲۹	۱	صاحب	صاحب	۱۴۱	۳۰	شدید	شدید
۱۲۲	۹	اولاد	اولاد	۱۳۱	۵	ازین	ازین	۱۴۴	۱۰	حمید	حمید
۱۳	۱۳	شود	شود	۱۳۲	۱۵	شد	شد	۱۴۵	۲	وز	وز
۱۳۳	۴	می آید	می آید	۱۳۸	۱	محبوب	محبوب	۱۴۶	۹	صفت	صعب
۱۲۵	۲	پوشیم	پوشیم	۱۳۹	۱۵	ظہور	ظہور	۱۴۷	۱۱	نفراد	نفراد
۴	۴	غنائی	غنائی	۱۴۰	۲	خفت	خفت	۱۴۸	۱۱	مملکت	مملکت
۱۰	۱۰	مارا ترا	مارا ترا	۱۴۱	۴	حق	حق	۱۴۹	۱۱	مملکت	مملکت

اعلان

ناظرین کتاب رفع غلطی بذریعہ صحت نامہ
ہذا ملاحظہ فرما کر عاصم
کو شکور کریں فقط

محمد وزیر مہتمم مالک طبع گزاردہ

خاتمہ کتاب

الحمد للہ در مطبع گلزار محمدی
بکوشش فراوان
باہتمام محمد وزیر رونق
طبع یافت فقط اور وضع
ہر کہ جو کتاب پر ٹیٹل و

نہایت نومی ہال مسروہ

تاریخ انتقال حضرت

شیخ العالم شیخ احمد علی
ردو لوی صاحب شہ
نور الدین مرشد
احمد والی مددگار حیدر آباد
قطب عالم دستگیر بیک

دولت علی محمد خاں صاحب
شیخ عالم الدین محمد بن شیخ
نور الدین مرشد

صفحه	نمبر	مضمون
۲۵	نقل ۱۲	ملاقات با حضرت نورالحق پندوی و والی طبرستان از راه بهار و پل در قبرستان و لغات و...
۲۸	نقل ۱۲	میزبانی بچه سلیمان اوده و طلب نمودن مردمان ابدعوت و کلمه جمال الدین گری جواب حضرت
۲۹	نقل ۱۵	گردانیدن سایه و پیر بطریق بازی بیکان اوده پیش شیخ فتح الله بطریق اشارت تعلیم یافتن
۳۰	نقل ۱۶	رفتن حضرت بملاقات شیخ زین الدین اووی و باز ندادن پسرده اربوبه بنون خیری و باز رفتن مع طبق سنگ و کلوخ و ملاقات شدن با زین الدین و مکالمه با حضرت
۳۱	نقل ۱۶	آمدن سلطان ابراهیم شرقی در قصبه سیولی رفتن حضرت بملاقات وادان چند دیده سلطان اعراض حضرت از
۳۳	نقل ۱۶	رفتن حضرت در شهر جنوب بملاقات سلطان ابراهیم شرقی و ملاقات با قاضی شهاب الدین تشریف آوردن قاضی سلطان
۳۴	نقل ۱۹	آمدن محمدخان مقطع دولی بملاقات حضرت وادان نهصد سبکه در موضع کلوخ آباد حضرت را عرض آنحضرت از
۳۹	نقل ۲۰	ذکر کردن کسی زایل دنیا و دنیا برانده نایده حضرت و درج شدن اسم عا و فرزند آن و تشریف
۴۰	نقل ۲۱	تشریف آوری حضرت در رد و بعد سیستان و اجازت از قبر شیخ صلاح صوفی و یافتن مصلی و سجود
۴۱	نقل ۲۲	آبادی دولی بجانب مشرق از خانه تها حضرت که آبادان نبود و وقوع آن
۴۱	نقل ۲۳	آمدن کافران در قصبه مقهوری بدعای حضرت
۴۲	نقل ۲۴	پردن چهار پایه حضرت گماشته نو و مردن او بدعای حضرت
۴۲	نقل ۲۵	رفتن خواجیه بده بملاقات حضرت گستاخی کردن و مردن بدعای حضرت
۴۳	نقل ۲۶	آزار دادن بکات گوشتی فرید و اما حضرت آیینین سفارش حضرت قتل شدن بدعای حضرت
۴۴	نقل ۲۷	حضرت و شیخ زکریا در مسی جامع بودند بنیال خواب شب برپای حضرت زید از آن در شیخ زکریا
۴۵	نقل ۲۸	بیمار شدن چون حضرت بعبادت فتنه نمودند که خیری خوردند مگر الهوانه دعوت ندادند کار تمام شد
۴۵	نقل ۲۹	گستاخی مرید بقال که برین حق پاک است و ماعت حضرت بنیال که دن و مردن او بدعای حضرت
۴۶	نقل ۳۰	در ذکر کار خیر حضرت عارف احمد فرزند خود را گمراه کردن قاضی ثعلبی آن و بیمار شدن قاضی
۴۶	نقل ۳۱	و نهایت آن تا کار خیر عارف احمد و مردن بعد از آن
۴۷	نقل ۳۲	از فرزند عبد الغفر بنیال حضرت دولی مادر زاد و پسندیده آمدن حضرت عا لاً آنفرزند و مردن آن

مضمون

صفحہ	سطر	مضمون
۵۱ غایتہ	نقل ۳۱	گلاباؤاد حضرت برای فرزندان و عہدہ تولد حضرت عارف احمد و خوارق حضرت عارف احمد
۵۲	نقل ۳۲	فرہوہند حضرت کہ موت من را اختیار است
۵۳	نقل ۳۳	دارد شدن حضرت و کجای نبرد و کجای جان دادن بسبب و مرا آن مقام باز زندہ شدن بالجام و زاری مریدان
۵۴	نقل ۳۴	درو حضرت در آورده از بہار و آوردن بہریم شہر و گان بر کف طوطی و سید و کجای
۵۵	نقل ۳۵	حضرت درم سوختہ و آورده بسبب کم بانی
۵۶	نقل ۳۶	دیدن شیخ بختیار حمزہ حضرت را از زرو باز نہ خاک
۵۷ غایتہ	نقل ۳۷	حال ارادت و مرید شدن شیخ بختیار خلیفہ خاص حضرت
۶۰	نقل ۳۸	کنندہ چاہ شیخ بختیار و مناقب حضرت و باز انہا شدن آن از خاک بیرونی
۶۱ غایتہ	نقل ۳۹	رفتن شیخ بختیار بسوداگری و گرفتن قطاع الطریقان و قتل او و استن و حضرت در آن وقت
۶۲	نقل ۴۰	طلب نمودن حضرت شیخ بختیار و در آن وقت کہ باز نہ خود مختار بت میخواست
۶۳	نقل ۴۱	رسو و بعد سماع چیری بقوالان مانیدند و ہمانیہ ہم نماز نہ کینک و بود بقوالان داند مریدان چہ بگیہ دادہ کینک آوردند چون حضرت کینک ما دیدند ہادہ تشریف بردند و واپسی ہوا شہسوار
۶۵	نقل ۴۲	التاس مرید ہایک بر رفتن یارت حرمین بکرامت رسول صلی اللہ علیہ وسلم رسیدن بہم بجا اورا آمدن تا نارخان مقطع ردولی بکرامت و نصیحت فرمودن حضرت اورا
۶۶ غایتہ	نقل ۴۳	عرض کردن محمد خان بفرخت اسپان فرمودن حضرت کہ برستان عذر و محبت نمودن زردا کراہ انحضرت آورد کہ خیال سلطنت ہر امی محمد خان کردہ بودند و نبودن و تقدیر او
۶۹	نقل ۴۴	سیمان شہسود اگر مریدان حضرت صدنگہ خواستی گفتی کہ اگر صدنگہ کوہ بفرخت گذرانیدنی بدعلت حضرت ہمان شد
۷۰	نقل ۴۵	انحضرت بشنیدن جرائع خواہد سخت کار و روئی بزرگیان طلق از ان طعام بخورد و ہم نمی شد بکینک
۷۱	نقل ۴۶	ارشا حضرت بکفیت جمال گوہری او دہے

مضمون

صفحہ	سطر	مضمون
۴۱	نقل ۴۸	تعیین فرمودن آنحضرت مقامات اولیاء ارشد را
"	نقل ۴۹	آنحضرت بر دیوار نشسته بودند و کمال گنجی رسیدند آن دیوار بگفتہ خضر خنبدی روان شد و باو یہ کمال گنجی نہ خنبدی تا کہ حضرت ارشاد فرمودند
۴۲	نقل ۵۰	ارشاد کردن حضرت بہ برائے کہ بخواہ پنجم خواہی طلب کنی حق تعالیٰ و فرمودن حضرت کہ در دوران
۴۳	نقل ۵۱	عطا نمودن بنیادین علم یہ شیخ بران قبول کردن و طلب نمودن یافتن بسبب کم نظری او
۴۴	نقل ۵۲	ولایت عطا کردن بہ مخلص بہ برائے بعد فراغ از کار دنیا
۴۵	نقل ۵۳	آمدن الادود دیوانہ در کوچہ حضرت بر طلع کردن بہرام حضرت در انقاہ از ولایت
۴۶	نقل ۵۴	مردن مخلص بعد وصیت عدم اطلاع با حضرت تبرک کردن فرزند او حضرت شافریہ کرد و باز مردن با جازت حضرت
۴۷	نقل ۵۵	فرستادن کتابت بدیوانہ قنوجی کہ با کسی سخن نمی گفت بدست میان خدا و فرمودن کرد و آن کتابت میان خدا و طلبیدن دیوانہ کتابت را
۴۸	نقل ۵۶	وصیت شیخ بدرالدین بہ سپہر خوشیخ نصیر الدین کہ ترا نعمت از حضرت احمد عبد الحق فرماید عطا می نمود و عطا می نمود دینی و دنیوی بالیشان
۴۹	نقل ۵۷	حال ارادت میان قد و برادرزادہ شیخ نصیر الدین عطا می ولایت بنما و بہ خلافت و مرقمہ
۵۰	نقل ۵۸	دزدان کہ چون کسی با ارادت میں آداول نہ منہ کشی و نہ بر کم کشی نشان فرماید
۵۱	نقل ۵۹	فضیل غفری بر ارادت حاضر شد و خدمت آگاہی بنما و در حضور مرقمہ
"	نقل ۶۰	دزدان ارادت ملک تہذیب ملک معظّم و عطا کلیم و دستار باد و وصول از ان ملک مذکور
۵۲	نقل ۶۱	میان فرید مرید حضرت بود اگر بود حسب حکم حضرت کمالی کشادہ بود و مرقمہ عرض فرمود
۵۳	نقل ۶۲	فرستادن کتابت بدست بہرام برافروز خان یاس علی بقبہ السیولی
۵۴	نقل ۶۳	تولد فرزند جانہ قاضی خان ناکم قصیدہ دولی بدعا آنحضرت
"	نقل ۶۴	میان سلاطین دست با ستونان منورہ و مرقمہ کلکاری بنما و مرقمہ بکم شیخ عطا کلکاری

مضمون

صفحہ	نمبر	مضمون
۹۷	نقل ۶۵	در ذکر سکر آنحضرت کچھل و پنجاہ سال مدطبع مسجد نماز ادا کردند و میدانستند کہ کدام طرف است
۹۸	نقل ۶۶	فرزند ان مریدان حضرت برہم حق جان ادا ماند بیکت آنحضرت
۹۹	نقل ۶۷	در بیان سجدہ شدہ کہ مریدان پیش پیران سر می نمودند
۱۰۰	نقل ۶۸	اکثر حضرت شہداء و شہرے فرمودند
۱۰۱	نقل ۶۹	عطا خرقة بحین مطرب در حالت وجد حسب التماس ایطاعت بزدن او
۱۰۲	نقل ۷۰	عطا خلافت و اجازت شیخ بودی و گستاخی و واستہ و از خلافت از ان
۱۰۳	نقل ۷۱	استغراق و خود رفتگی سید کبیر بیگ نظر باطن حضرت
۱۰۴	نقل ۷۲	اجازت شیخ کمال الدین بر ملاقات شیخ زین الدین مقطع اودہ و زخم شاخ جابوس خوردن حسب مودہ حضرت
۱۰۵	نقل ۷۳	مولانا امیر احمد صندوق مصحف نزد حضرت آوردند و حضرت ہدیہ آن دہ تنگہ دادند و بزدن ہمان دہ تنگہ ہر یاز قاضی ضعیفیند و قاضی رضی برای خواندن جہارہ فرستادند
۱۰۶	نقل ۷۴	بشارت نمودن پیش و عنہ پسرخواجه مدین و یو انگلی و مردن او
۱۰۷	نقل ۷۵	در بعض بشارت و کلام آنحضرت
۱۰۸	نقل ۷۶	در ذکر لفظ حق و بیان معنی آن کہ آنحضرت فرمودہ بودند
۱۰۹	نقل ۷۷	بہفیت بوشہ شریف و حال شیخ بختیار
۱۱۰	نقل ۷۸	حالات و خوارق حضرت در ملفوظات و کتب دیگر
۱۱۱	نقل ۷۹	خاص مروجہ خاندان حضرت
۱۱۲	نقل ۸۰	در شان حضرت
۱۱۳	نقل ۸۱	ایضاً
۱۱۴	نقل ۸۲	ایضاً
۱۱۵	نقل ۸۳	قطعات تواریخ طبع کتاب

۲-ع R R ۲۹۷

آخری درج شدہ تاریخ پر یہ کتاب مستعار
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنہ یومیہ دیرانہ لیا جائے گا۔

کتابخانه
جامعہ
۱۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۲۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۳۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۴۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۵۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۶۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۷۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۸۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۹۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ
۱۰۔ اراکین مجلس خدامت خلیفہ

